Festival of Fools

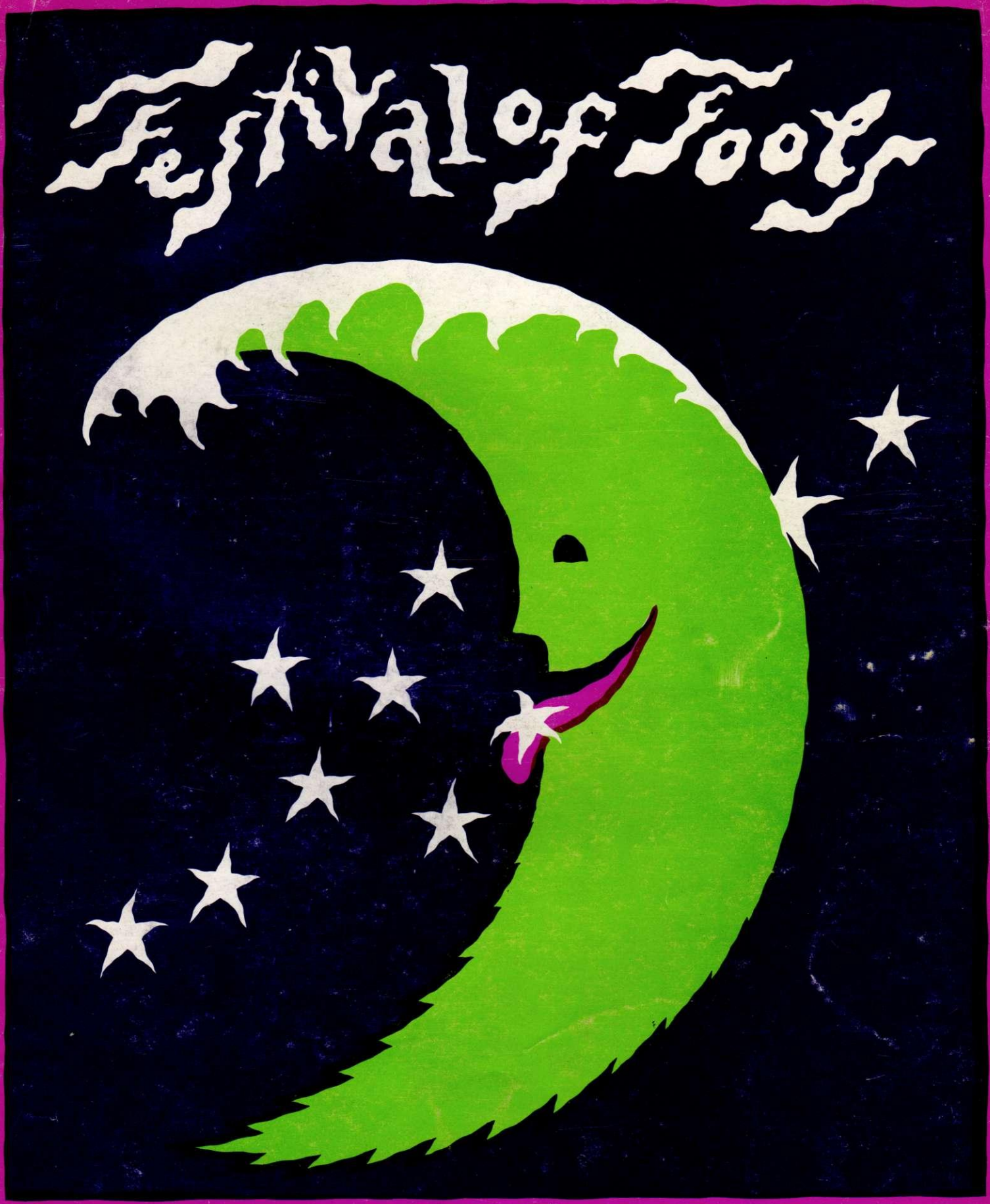

SIXIEME SAISON MONDIALE DU THEATRE DES NATIONS

INTERNATIONAAL THEATER INSTITUUT

ORGANISATIE: SHAFFY, MELKWEG, PARADISO
A. D. M. WERF MEEUWENLAAN 56

AMSTERDAM 29 MEI t/m 15 JUNI 1980

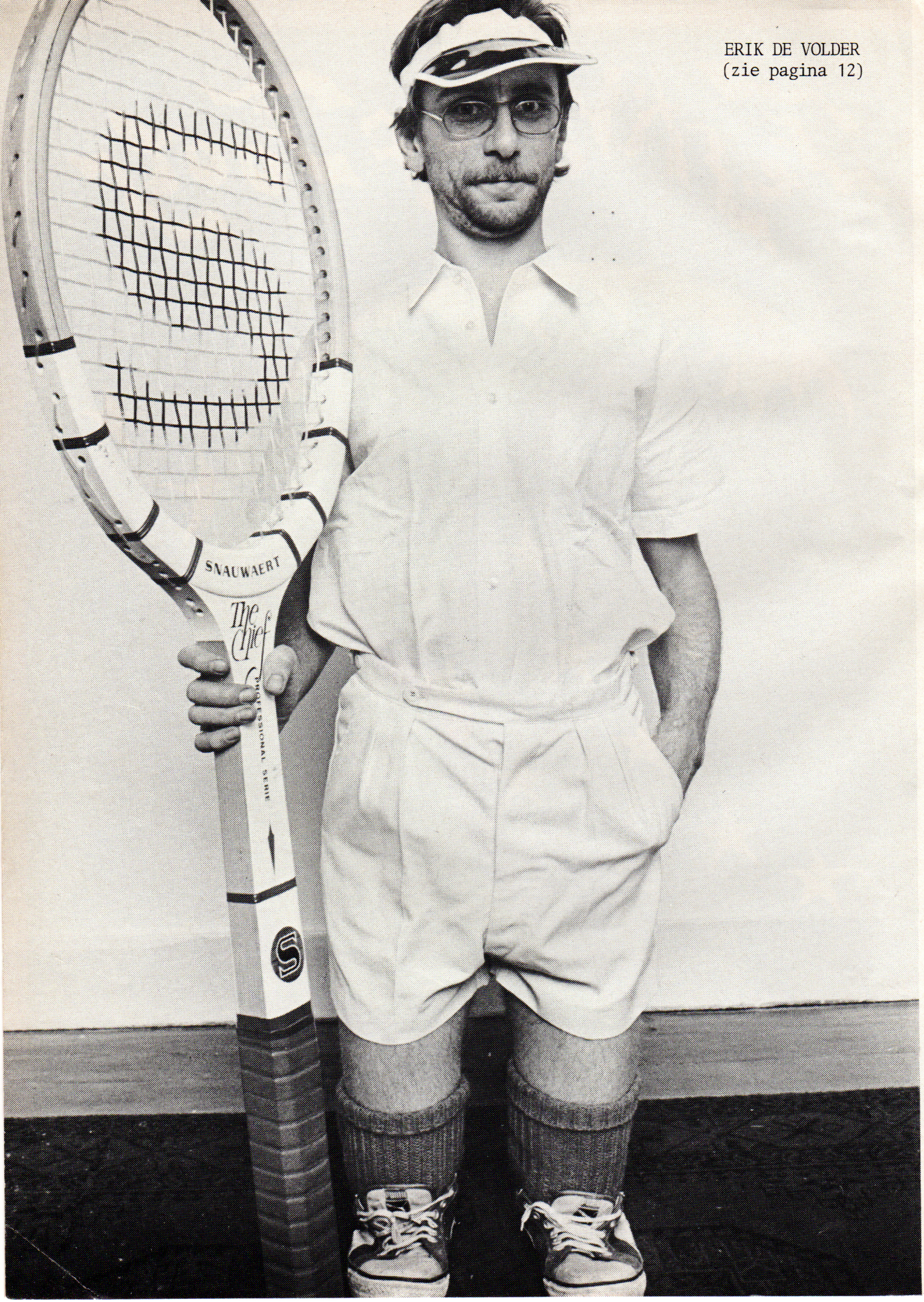

ERIK DE VOLDER
(zie pagina 12)

foto Michiel Hendryckx

PRATEN HELPT WEL !

Sport verbroedert. Kijk naar onze voetbalvelden en registreer op welke manier de verbroedering in praktijk wordt gebracht, zowel door spelers als door toeschouwers. Kijk naar het internationaal geharrewar rond de Olympische Spelen en vraag u af of sportwedstrijden, of theaterfestivals, ook maar het geringste kunnen bijdragen aan een harmonieser wereld.
Zolang mensen praten, vechten ze niet. Als het zo simpel lag was het makkelijk. Maar jammer genoeg zijn het in alle kampen steeds twee groepen, de praters en de vechters, en zo kunnen op dit Festival of Fools/Théâtre des Nations theatermensen aanwezig zijn uit landen die elkaar op het niveau van de internationale politiek uiterst akelige dingen toewensen, terwijl hun theatrale afgevaardigden elkaars voorstellingen toejuichen of in volledige eensgezindheid doorzakken aan één van de bars.

De jaren na de tweede wereldoorlog hebben een intensivering van het internationale contact op alle terreinen te zien gegeven. Een derde wereldoorlog is nu al vijfendertig jaar lang niet uitgebroken en dat is lang, voor onze begrippen. Of het intensiveren van de internationale contacten -dus het de voorkeur geven aan praten- en het uitblijven van een derde wereldoorlog in causaal verband staan weet niemand. Of de oprichting van het Internationaal Theater Instituut in 1948, als een van die grenzen-overschrijdende praatclubs, iets aan het uitblijven van die oorlog heeft bijgedragen staat eveneens te bezien.
Wat wel aantoonbaar is, is het feit dat het theater in de wereld van de neiging tot het creëren van ontmoetingspunten in de vorm van festivals, congressen, seminars, meetings, etc., een goed gebruik heeft gemaakt. Het internationale verkeer van theatermensen en -groepen is zeer intensief; de kunstvorm theater profiteert daar rijkelijk van.
Het Internationaal Theater Instituut is een internationale organisatie van professionele theatermensen; in het begin werd die definitie nogal strak gehanteerd en bleef het genot van de ITI-activiteiten beperkt tot hen die deel uitmaakten van de bestaande zeer respectabele instellingen. Onder druk van de zich wijzigende situatie heeft het ITI in het afgelopen decennium ruimte moeten vrijmaken voor zaken die het lang als marginaal beschouwd heeft: en dat zijn nu juist die groepen en voorstellingen waarop dit Festival of Fools, dat dit jaar het officiële ITI-festival, het Théâtre des Nations, organiseert, zich richt. Door het gunnen van de organisatie van het Théâtre des Nations 1980 aan het Festival of Fools bewijst het ITI, waarvan het Nederlands Centrum is opgenomen in het Nederlands Theater Instituut, niet meer exclusief "het establishment" te vertegenwoordigen maar een open oog te hebben gekregen voor een groot aantal ontwikkelingen die in de afgelopen jaren hebben bewezen werkelijk internationaal te zijn.
Het Festival of Fools/Théâtre des Nations 1980 is de erkenning van een situatie: het "nieuwe theater" wordt nu eens niet als grappige voetnoot, tolerabel bijverschijnsel of marginale aantekening gepresenteerd, maar als hoofdmoot.
Laten wij, deelnemers, gedurende de ruim twee weken van dit festival, in het jaar dat de politiek de Olympische Spelen in feite onmogelijk maakt, vooral veel met elkaar praten. Dat is de zin van dit, van ieder festival. Wie weet is het ergens goed voor.

Ruud Engelander,
voorzitter commissie Internationale Zaken van het Nederlands Theater Instituut.

TALKING DOES HELP !

Sports bring people together. Take a look at our soccer fields and see how it works, for the players, for the crowds...Take a look at the international conflict concerning the Olympic Games, and ask yourself the question whether sporting events, or theatre festivals, can contribute in any way to a more harmonious world.
As long as people talk they don't fight. Things aren't that simple: unfortunately there are always two seperate groups, in each camp. Those who want to fight and those who want to talk. That is the reason why, during this Festival of Fools/Theatre of Nations, theatre people can applaud one another's performances or drink a few glasses in complete unanimity, while, on the level of international politics, their home countries are violently opposed to one another.
The years after World War II have shown a steadily growing international contact in all areas. There hasn't been a World War III for 35 years, and that, according to our notions, is a long time. Whether there is any actual connection between the growing number of international contacts and the non-occurrence of that war we don't know. Whether the foundation of the International Theatre Institute in

CONTINUED ON PAGE 4

Jaargang 5 nummer 1

een uitgave van de
Stichting Festival of Fools
oplage 50.000

In deze aflevering van het programmaboek zijn alfabetisch op landnaam alle deelnemende groepen opgenomen. Omdat de beschikbare informatie in veel gevallen nog incompleet was en de organisatie zo flexibel mogelijk wil blijven is van dit nummer vooral een fotoboek gemaakt.

VOORBEHOUD
Bij het ter perse gaan moet het voorbehoud gemaakt worden dat alle genoemde groepen weliswaar uitgenodigd zijn, maar dat nog niet van allemaal een bevestiging werd ontvangen.

Uitgebreide informatie per groep en per voorstelling zal steeds op het terrein via de perskamer beschikbaar zijn.

Alphabetical on the name of the country all participating groups are mentioned in this copy.
Because the information was not quite complete and the organisation wanted to stay as flexible as possible this first program has become a picturebook.

RESERVATION
The reservation has to be made that allthough all groups listed have been invited they have not all confirmed their appearance yet.

Detailed information on every group and each performance will be obtainable from the pressoffice during the festival

VOORVERKOOP EN RESERVERINGEN

Vanaf 1 mei 1980 start de voorverkoop op drie punten in de stad:
-CISCA, hoek Leidseplein/Marnixstraat, maandag tot en met vrijdag van 10.00 - 16.00 uur.
-N.T.C. Stadhouderskade 92,maandag tot en met vrijdag van 10.00 - 16.00 uur.
-SHAFFY Keizersgracht 324 dinsdag tot en met zaterdag van 14.00 - 19.30 uur. tel.: 23 13 11
-VVV alle kantoren in Nederland

Vanaf 27 mei is de kassa op het festivalterrein geopend van 14.00 uur tot 24.00 uur. Ook hier is telefonische reservering mogelijk onder nummer 32 14 45

MAANDAG 2 JUNI IS HET FESTIVAL GESLOTEN

ADMISSION f 15,--
REDUCTION f 10,--
cjp, student-card
DAYPASS f 15,--

One pays to enter the festival site. On the site you can make your own choice of performances you want to see that day.
In the program you'll see performances marked with a dot, these you can enter freely. For all the others you'll need an admissionticket. (this is because of the seating capacity).
These admissiontickets, that are free, are obtainable in two places on the festivalsite.

-1- Just past the entrance, after buying your daypass you can obtain 3 admission tickets of your own choice.
-2- In the middle of the site at the 'ticketmaster' allways fifteen minutes before performance starts the remaining admission tickets are distributed to people who show their daypass.

AFTERNOONPASS f 3,--
For parents with children it is possible to enter the site between 14.00 - 16.00 hours with an afternoonpass. This pass also serves as an admissionticket for one of the performances that starts before 16.00 hours. It entitles you to all performances marked with a dot.

FESTIVALPASS f 150,--
There is a limited number of festivalpasses. A festivalpass entitles the holder right of entry to the site during openinghours for the whole festival period, and daily three admissiontickets as with the daypass.

ADVANCE BOOKING AND RESERVATIONS

Starting the first of May advance booking is possible at:
-CISCA, hoek Leidseplein/Marnixstraat, monday till friday from 10.00 - 16.00 hours
-N.T.C. Stadhouderskade 92, monday till friday from 10.00 - 16.00 hours
-SHAFFY Keizersgracht 324, tuesday till saterday from 14.00 - 19.30 hours. tel.: 23 13 11
-VVV All tourist offices in Holland

From the 27th of May the box-office on the festivalsite will be open from 14.00 till 24.00 hours.
It is also possible to make a reservation by phone call. number: 32 14 45

THE FESTIVALSITE IS CLOSED ON MONDAY THE 2nd OF JUNE.

1948, as one example of the many platforms for international discussions, has contributed anything to that non-occurance remains to be seen.
A fact, however, is that theatre all over the world has used well the opportunities offered by the creation of so many meeting points: festivals, seminars, congresses, etc. There is an intensive traffic of theatre people and of groups; it is the art of the theatre which benefits visibly.
The International Theatre Institute is an international organization of theatre professionals. During the first twenty odd years ITI activities were geared towards the existing respectable institutions. Under the pressure of a changing situation ITI, during the past decade, has seen itself forced to give way to activities which it has considered marginal for a long time: and these are the activities brought together in this year's official ITI-festival, the Theatre of Nations! By asking the Festival of Fools to organize the Theatre of Nations 1980 ITI proves that it does not represent exclusively 'the establishment' and that it has acquired an open eye for 'different' developments. Developments that have proved to be truly international. The New Theatre is not a footnote any more, not any more just a marginal annotation: this time it is the main dish.
Let us use this occasion, in the year that politics frustrate the Olympics, to talk to each other as much as possible. That is the meaning of this, of any festival. Who knows how we'll benefit.

Ruud Engelander,
Chairman committee for International Affairs, Netherlands Theatre Institute

PARLER, ÇA NE SERT A RIEN ? QUE SI !

Se parler, s'entendre peut servir à quelque chose: on fera du théâtre au lieu de faire la guerre.

Par le sport les peuples se fraternisent. On n'a qu'à fréquenter les terrains de football pour voir de quelle manière les nobles actes de fraternisation sont mis en praktique tant par les joueurs que par les spectateurs. Les Jeux Olympiques mêmes paraissent en ce moment causer des effets tout contraires aux idéaux qui ont contribué a leur fondation et pourraient nous faire désespérer du pouvoir de harmonisation de rencontres internationales. Tant que les gens se parlent ils ne peuvent se battre, dira-t-on. Malheuresement dans touts les camps il y a deux partis: ceux qui veulent se parler et ceux qui préfèrent se battre. Ainsi à ce "Festival of Fools"-"Théâtre des Nations" nous verrons des gens de théâtre applaudir leurs confrères sur la scène et fraterniser avec eux dans les bars, tandis qu'au niveua politique leurs pays d'origine semblent s'apprêter au fratricide. Depuis la deuxième guerre mondiale on a vu se développer des contacts internationaux dans tout les domaines. Et voilà déjà 35 ans, qu'il n'y apas eu de troisième guerre mondiale. Est-ce dû à ces contacts internationaux? La fondation de L'Institut de Théâtre Internationale en 1948 par exemple a-t-elle empêché cette troisième guerre mondiale d'éclater? Nous n'en savons rien. Ce que nous savons, c'est que l'art théâtral a bénéficié des contacts internationaux sous forme de festivals, de congrès, de réunions et de colloques, qui ont pu se développer depuis la dernière guerre.
L'Institut de Théâtre Internationale est une organisation internationale de professionels du théâtre, qui, à ses débuts, s'est occupé assez exclusivement des groupes nationaux, des institutions établies et reconnues officiellement. Cette dernière dizaine d'années pourtant cet institut a été obligé d'élargir son horizon et de faire place aux développements considerés longtemps comme marginaux. Or ce sont justement ces développements dits marginaux qui se sont montrés être d'une allure vraiment internationale. Qu'on ait voulu confier l'organisation du Théâtre des Nations 1980 au "Festival of Fools" ne fait que souligner l'importance qu'a pris désormais ce nouveau théâtre, qui pendant ce festival tout au moins ne sera plus un élément marginal mais plutôt le phénomène principal.
Dans l'année où la politique étrangle l'idéal des Jeux Olympiques profitons de ce festival pour nous parler.

Ruud Engelander

VALT ER NOG IETS TE LACHEN ?

Het vijfde Festival of Fools: een festival op een oude scheepswerf aan het IJ.

Met het vijfde Festival of Fools hebben we ons in een regelrecht avontuur gestort: door de keuze van de winderige plek in de haven van Amsterdam èn door onder de vlag te varen van het "Théâtre des Nations".
De plaats is uniek; in deze hallen van de Amsterdamse Droogdok Maatschappij zijn honderd jaar lang schepen gebouwd. Een eeuw havenwerk. Nu worden ze ontruimd en later afgebroken. Een prachtig staaltje van 19e eeuwse industriële architektuur zal verloren gaan.
De keuze van deze plek is bewust gedaan. Na het laatste festival in 1978 was het duidelijk, dat, als we ooit door zouden gaan, het op een andere manier en ook op een andere plaats zou moeten. Opnieuw een festival in Shaffy, Melkweg en Paradiso zou een wat gemakkelijke herhaling zijn.
Het hele festival konsentreren op één terrein bleek voor zowel groepen als publiek nieuwe mogelijkheden te bieden. Bovendien waren we als organisatoren ook op zoek naar nieuwe impulsen.
Het is nu bijna zes jaar geleden, dat Jango Edwards op zijn rolschaatsen binnen kwam stuiven met het idee een festival te houden rond "the fool". Als inspiratiebron heeft de "fool" niets aan kracht verloren, integendeel. Alleen is tot nu toe voornamelijk één kant van de dwaas te zien geweest: die van de clown. Dat die een grote aantrekkingskracht had, is gebleken.
Maar de "fool", de dwaas, is grimmiger geworden en laat zijn andere zijde zien. In 1976 schreven we: "De "fool" is de figuur, die de mensen een spiegel voorhoudt, zodat ze kunnen huilen en lachen om zichzelf." Of er nu nog zoveel te lachen is, valt te bezien.

Wat zal de inhoud zijn van dit vijfde festival ?

We kunnen in deze tijden van broeierigheid, chaos en verval niet duidelijk genoeg laten zien, waar we staan: op de tocht -of in de frisse wind. Wij wanhopen niet, voor ons geen "apocalypse now": dit spektakel aan het IJ staat in het teken van: "De Bloei van het Verval" (titel van het nieuwe stuk van de Amsterdamse Vuilharmonie).
Ondertussen wordt de lijn met het verleden niet verbroken. De kern van groepen, die de vorige festivals gemaakt hebben tot wat ze waren, is er nu ook.
Maar er komen er veel meer en er is één overheersend kenmerk: alle deelnemende gezelschappen hebben er de voorkeur aan gegeven te spelen in een oude fabriekshal boven een reguliere theaterzaal. Zij delen het avontuur met ons, zij hebben het aangedurfd de zekerheden van een bestaand theater los te laten en daarbuiten te treden. Letterlijk zelfs, want ook buiten zal heel veel gebeuren.

Er zullen ongeveer negentig groepen komen, die in 17 dagen 500 voorstellingen en konserten geven. Niet alleen op het terrein van de A.D.M., maar ook op straat en in het Vondelpark. Een groot deel van de groepen, ongeveer een derde, komt uit Nederland. Het resultaat van tien jaar 'marge'-theater en -muziek is gevraagd om hun veelzijdigheid en originaliteit te komen botvieren.
Verschillende van hen komen met nieuwe voorstellingen: Baal, Werkteater, de Bamsisters, de DOGtroep, de Amsterdamse Vuilharmonie, Waste of Time, Bart Stuyf, Flup en Ju Bedrijf e.a. Hauser Orkater zal er met de allerlaatste voorstellingen van 'Zie de mannen vallen' staan.
Dan de groepen, die de kern vormden van vorige festivals: Jango Edwards, Footsbarn Theatre, the People Show, Carlos Trafic, Friends Roadshow en Big Banned, Pigeon Drop, Sail Joia, Bob Kerr's Whoopee Band.
Een nieuw onderdeel vormen de groepen, die op onze eigen speurtocht ontdekt zijn of via het Internationale Theater Instituut ons van hun bestaan op de hoogte brachten (met dank aan Max Wagener). Er komen groepen uit

VERVOLG OP PAGINA 6

TOEGANG ƒ 15,--

REDUCTIE ƒ 10,--
cjp, melkweg/paradiso-lidmkrt, 65plus, collegekaart, NTC.

DAGKAART ƒ 15,--

Men betaalt om het festivalterrein op te kunnen komen.
Eenmaal op het terrein stelt u zelf uw programma voor die dag samen. Voor de in het programma met een stip aangeduide voorstellingen heeft u geen entree-bon nodig; voor de overige wel. (Dit houdt verband met de zaalcapaciteit).
De entree-bonnen, die dus gratis zijn, zijn op twee plaatsen op het terrein verkrijgbaar:
-1- Voorbij de ingang, na aankoop van de dagkaart kan men maximaal 3 entree-bonnen krijgen.
-2- Midden op het terrein bij de 'ticketmaster' wordt steeds een kwartier voor aanvang van iedere voorstelling het restant entree-bonnen uitgedeeld op vertoon van een dagkaart.

MIDDAGKAART ƒ 3,--

Voor ouders met kinderen is het ook mogelijk tussen 14.00 en 16.00 uur op het terrein te komen met een middagkaart. Deze kaart geeft behalve toegang tot het terrein ook recht van toegang tot één van de voorstellingen die vóór 16.00 uur beginnen. Uiteraard kan men ook de met stip aangeduide voorstellingen zien.

FESTIVALPAS ƒ 150,--

Op beperkte schaal zijn er ook festivalpassen verkrijgbaar, die voor de duur van het gehele festival recht van toegang tot het terrein geven en net als bij de dagkaart drie entree-bonnen per dag naar keuze.
(In de voorverkoop uitsluitend bij Shaffy)

Het festival wordt verder gesteund door:
De Gemeente Amsterdam/het ministerie van CRM/vele culturele instellingen van Amsterdam/Gestetner Nederland/ Goethe Instituut/Grolsch-Jongens BV/ IBM Nederland/Interelectronics Arnhem/ Rederij Ketel/ Klips-Audio import BV/Kopieersystemen Nederland/ Lantaren Rotterdam/Moorman karton Weesp/de provincie Noord Holland/Polaroid Nederland/het Parool/Securior Sigma coatings/ Hans Sleeswijk BV/ VNTgezelschappen en verschillende andere bedrijven.
De tekeningen op deze pagina's zijn van Robert Crump.

PREFACE

Hongarije, Roemenië, Tsjechoslowakije, Polen, Oost-Duitsland, Cuba, enz.
We hebben geprobeerd dit festival zo internationaal mogelijk te maken, er zijn zo'n 25 landen vertegenwoordigd. Daarnaast is het een vlootschouw van Nederlandse groepen. Dit alles was dan ook bijna te veel om te programmeren en te betalen. Het kan nog spannend worden.
Het muziekprogramma bestaat uit popkonserten, geïmproviseerde muziek, kleine konserten van nieuwe muziek, steelbands, jazz en strijkersensembles.
Voor muziek- en theatermensen is er een ruimte voor geïmproviseerde kombinaties.

Het dichterskollektief "One World Poetry" zal ons in magiese dan wel krasse of puntige taal de poëtiese kant laten zien van het hedendaagse bloemrijke verval.
Zo ook de Amsterdamse beeldende kunstenaars, die, grotendeels met het afgevallen materiaal van onze toch eigenlijk zo nooddruftige stad, de 19e eeuwse architektuur van het terrein in stijl en eigentijds verlevendigen teneinde het definitieve einde aan te geven van een werkzaam tijdperk: de homo ludens heeft hier de plaats ingenomen van de homo laborans.

De vijfde tak van kunst vertegenwoordigd in dit festival, is film en video. Er worden eksperimentele en animatiefilms vertoond van Nederlandse en buitenlandse makelij. Bovendien zullen er films te zien zijn, die enkele van origine theatergroepen in het verleden gemaakt hebben.
Het video-programma laat ons ongeziene of gemiste voorstellingen zien, alsmede kollages van 'performances' elders in de stad, gezien door de ogen van de videoploegen.

Een goede raad: voor degenen, die tevergeefs één lijn in dit festival zoeken (zoek gerust, die is er niet) en toch een houvast nodig hebben: er is door voornoemde beeldende kunstenaars een rode lijn over het gehele terrein geschilderd, met bochten en omwegen, die alle plaatsen aandoet: Volg die lijn en u zult alles zien.

Wouter de Boer.

ANYTHING LEFT TO LAUGH ABOUT ?

With this fifth Festival of Fools we have been very adventurous again; not only did we choose a windy wharf in the harbour of Amsterdam as festivalsite, but we also changed colours: this time we are flying the flag of Theatre of Nations.
The site is unique. For more than a century ships have been built and restored in this yard. Now it is abandoned and soon it will be pulled down to leave room for new houses. But before this beautifull piece of XIXthe century architecture is lost for ever, it will be used as decor for the Festival of Fools. In a way showing a second motto the festival could carry: 'the blosseming of decay' (That happens to be the title of the new piece by the Amsterdamse Vuilharmonie).
In the years past the fool allways seemed to be funny, this year we are discovering a grimmer side he seems to have. The very first year we wrote: the fool works as a mirror that makes you laugh or..cry.
However we do not despair, the whole enterprise seems to prove the beginning of a new era: the homo ludens is taken over from the homo laborans.
All invited groups have accepted the challenge with us and prefer to perform under no conditions on the wharf to being in a regular theatre.
There are 90 groups invited. Coming from 26 countries in seventeen days they will give over 500 performances on the wharf, but also on the streets of Amsterdam.
One third of the companies are from Dutch origine; the blossom of ten years new theatre in the Netherlands.
The rest partly are regulars to former festivals, presenting new plays.
There are however quite a number of groups we have discovered lately ourselves or thanks to the help of Max Wagener from the International Theatre Institute.
Like at former festivals the music presented ranges from pop to jazz and stringquartets.
Poets will give their point of view about our 'flowering ruins'; either is a soft voice or set to music or as part of a multi-media-show.
Sculptors have been asked to decorate the yard using rubbish in a way that will show the era that is coming.
A videoteam will ensure that you wont miss what happens elsewhere on the site or in town.
A videoteam will ensure that you wont miss what happens elsewhere on the site or in town; there is a newsreel everyday.
If you feel at a loss, look for the red line on the festivalsite, that takes you to every place of interest.

Y.A.T' IL ENCORE DE QUOI A RIGOLER ?

Festival à un ancien chantier naval sur l'IJ.

Le cinquième Festival of Fools est une aventure, non seulement par son emplacement à un endroit venteux au port d'Amsterdam mais encore par le nouveau drapeau sous lequel le festival navigue cette fois: celui du 'Théâtre des Nations'.
L'endroit est unique: pendant plus de cent ans on y a construit des navires, maintenant le chantier est abandonné et encore vestige de l'architecture du XIXe siècle va disparaître sous le marteau des démolisseurs. En dernier hommage ce festival va transformer ce terrain en foire.

Il y a cinq ans que Jango Edwards est arrivé en trombe sur des patins à roulettes pour lancer son idée d'organiser un festival autour du 'fool', le fou. En tant que source d'inspiration le 'fool' n'a encore rien perdu de sa vigueur, bien au contraire...Si jusqu' à présent les Festivals of Fools souligné du 'fool' l'aspect drôle, il y a un côté, plus hargneux, plus rageur. En 1976 nous avons écrit que le 'fool' présentait aux gens un miroir pour les faire rire ou pleurer d'eux-mêmes. Y a-t-il beaucoup à rire à notre époque de chaos, de menaces, de déclin et de décadence? Ne désespérons pas, différons l'Apocalypse; le festival sur l'IJ pendra comme sa devise:
"La floraison de la Décadence" (titre d'une nouvelle pièce de l'Amsterdamse Vuilharmonie).
L'enthousiasme des gens de théâtre pour jouer à un endroit extraordinaire a été grande: environ 90 groupes ont accepté de se jeter à l'aventure avec nous, ont préféré un chantier à des salles régulières pour assurer ensemble plus de 500 manifestations théâtrales en 17 jours. Ils ne joueront pas seulement sur le terrain du chantier, mais encore à des endroits dispersés à travers toute la ville d'Amsterdam.
Un tiers des groupes est d'origine néerlandaise, les autres deux tiers viendront de plus de 25 pays différents, du monde entier, tant des pays de l'Ouest que de ceux de l'Est. A côté des groupes qui ont déjà participé aux Festivals of Fools précédants, il y en aura qui viendront pour la première fois. Ils ont été découverts par des recherches personnelles des organisateurs ou grâce à l'intervention de Max Wagener de l'Institut de Théâtre International.

Quant à la musique, il y aura un programma de pop, de jazz, de la musique pour instruments à cordes, des formes nouvelles de musique. Il y aura également des improvisations réalisées par des musiciens en coopération avec des comédiens.
Des poètes chanteront la "Floraison de la Décadence" dans un langage dur ou spirituel.
Des pratiquants des arts platiques se sont mis à l'oeuvre avec des déchets de la métropole pour égayer le terrain et son architecture du XIXe siècle et pour souligner la fin définitive d'une époque: l'homo ludens remplacera dorénavant l'homo laborans.
Finalement il y aura des projections de films, des films expérimenteux, des films d'animation. Un programma video mettra le visiteur au courant des manifestations passées ou se déroulant ailleurs dans la ville.

Spécialement pour les visiteurs qui tiendront à découvrir le fil rouge à travers les activités disparates des artistes peintres ont collaboré pour le tracer, à la main, d'un bout à l'autre du terrain. Suivez ce fil rouge et vous verrez tout.

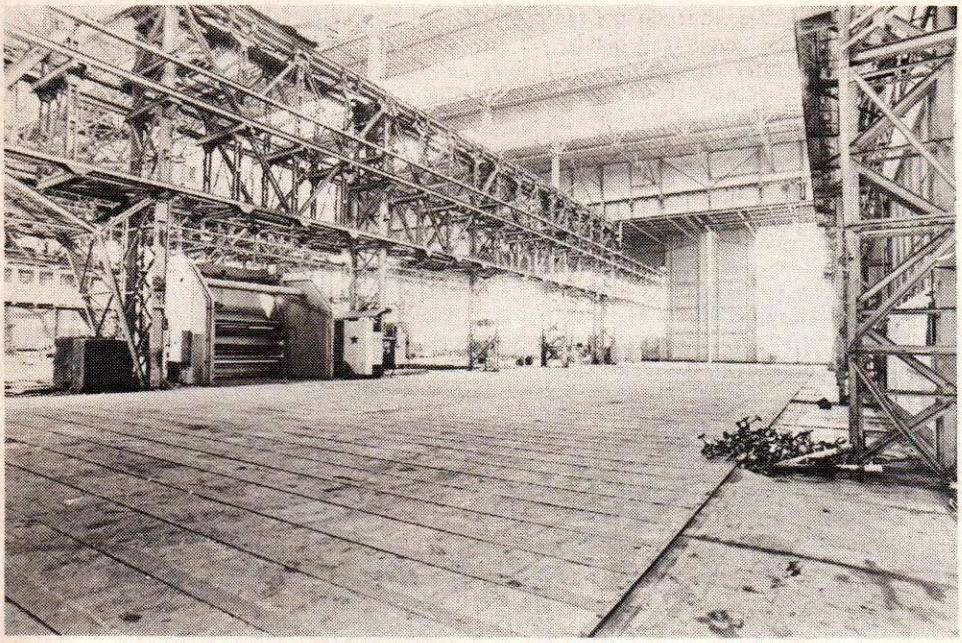

Zo zag de grote hal van de A.D.M. er in maart nog uit.....

PLATFORM VOOR MARGE THEATER

Het vijfde Festival of Fools staat voor de deur.
Dit festival vindt plaats in het teken van het Sixième Saison Mondiale Du Théâtre Des Nations. Het motto van dit festival is dan ook:

> "Het fungeren als platform voor dié voorstellingen, welke internationaal representatief zijn voor de jongere ontwikkelingen in het theater, waarbij geen onderscheid tussen toneel, dans, muziek, mime, poppenspel, etc. gemaakt wordt."

Het Festival of Fools is ontstaan in het voorjaar van 1975, als een gezamenlijk initiatief van Shaffy, Melkweg en Paradiso, in eerste instantie naar een idee van Jango Edwards.
De drie gebouwen, het Vondelpark Openluchttheater en de straat werden gebruikt om 3 weken lang al die groepen te laten optreden, die in de jaren daarvoor, met name in Melkweg en Shaffy, met veel sukses voorstellingen gegeven hadden.
De fool stond in dit festival en de daaropvolgende in '76, '77 en '78 centraal. Vrijwel alle groepen en solo-performers maakten gebruik van deze figuur om hun niet altijd per definitie grappige, en zeker meestal niet oppervlakkige boodschap aan het publiek over te brengen.
Fool was synoniem voor het relativerende, absurde of dwarse element in veel van de gespeelde voorstellingen. Deze elementen waren ook terug te vinden in de organisatie en opzet van het festival.
Voor de drie organiserende centra waren deze festivals een goede gelegenheid om bij een veel breder publiek onder de aandacht te brengen, waar ze mee bezig waren. Zeker door de toenemende publiciteit, de straatoptredens en de gratis voorstellingen in het Vondelpark Openluchttheater. Tegelijkertijd bracht dit festival artiesten uit vele landen met elkaar in kontakt; dit kontakt had soms zelfs tot gevolg, dat groepen uit elkaar vielen en nieuwe ontstonden.

De deelnemende groepen hadden een aantal dingen met elkaar gemeen: weinig of geen overheidssteun; vormgeving, dekors, kostuums en inhoud van de produktie in eigen hand, wrakke busjes als vervoer en financieel altijd aan de grond.
Het Festival of Fools is nooit een gewoon theaterfestival geweest, maar een groot feest met heel veel theatervoorstellingen, die zich in de laatste jaren ook steeds meer buiten de gebouwen op straten en pleinen in de stad afspelen!

In de loop der jaren groeide het Festival of Fools op alle fronten; steeds meer groepen en voorstellingen; de Foolsschool duurde in 1978 3 weken, had 150 deelnemers en vond plaats in een apart gebouw met 5 zalen. Het aantal bezoekers steeg alleen al in Amsterdam tot 30.000.

VERVOLG OP PAGINA 8

Organisatie:
Stichting Festival of Fools
bestuur:
Steve Austen, Ole Bijster, Wouter de Boer, Jango Edwards, Cor Schlösser, Huib Schreurs en Rob Weber.

Programmaleiding:
Wouter de Boer

Produktieleiding:
Steve Austen en Cor Schlösser

Publieksorganisatie:
Rob Weber

Festivalassistent:
John Reinders

Secretariaat:
Marion Onnekink
(tevens koördinatie Foolsschool).

Acquisitie beeldende kunst:
Huib Schreurs en Marten Jongema

Techniese koördinatie:
Leo van het Schip

Persdienst/publiciteit:
Chris de Jong

Tournee buitenland:
Nina Steinmann

Tournee binnenland:
Hanneke van Gent

Lay-out programmaboek:
Onno Rodbard

Affiche en sticker:
Gielijn Escher

Fotografie:
Bob van Dantzig

Aan het festival werken mee:
de medewerkers van het Shaffytheater, de Melkweg en Paradiso
verder:
de Amsterdamse Droogdok Mij.
de Stichting Onderzoek en Advies
de Diensten en Bedrijven van de Gemeente Amsterdam
het Zomerstraattheater
CISCA Amsterdam
de Internationale afdeling en de audiovisuele dienst van het Nederlands Theater Instituut.

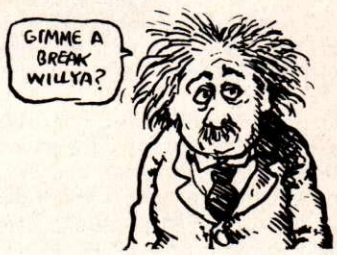

Het festival wordt mogelijk gemaakt door:
de medewerking van alle deelnemende gezelschappen en artiesten;
de regeringen van bijna alle landen die door een gezelschap vertegenwoordigd zijn.

PREFACE

In het hele land vonden gedurende en na het festival in Amsterdam talloze kleine Festivals of Fools plaats in ± 20 steden. In samenwerking met plaatselijke organisatoren en theatergroepen werden er ook festivals in Bochum, Recklinghausen, Berlijn, Cornwall gerealiseerd, en belandde een uit 5 groepen bestaand "Feast of Fools" zelfs op festivals in Tabarka (Tunesië) en Asila in Marokko.
De organisatie van het festival stond nauwelijks in verhouding tot de ontstane afmetingen; de overheidssteun was weliswaar opgelopen van ƒ 0,00 in '75 tot ƒ 130.000,-- in '78 (voor huisvesting, publiciteit en 1 part-time sekretaresse), maar de programmavoorbereiding en produktie bleven in handen van een zestal medewerkers van Shaffy, Melkweg en Paradiso, die dit moesten doen naast hun gewone werkzaamheden in de theaters.
In het derde festival in '77 werd dan ook het besluit genomen om in '78 nog één Festival of Fools te laten plaatsvinden, maar om daarna in '79 een jaar over te slaan om tijd te krijgen voor bezinning op de inhoud en de organisatie, een adempauze, die hard nodig was.

Het resultaat van deze bezinning hopen wij nu in 1980 te presenteren: het vijfde Festival of Fools vindt plaats op één lokatie; de eigen gebouwen van Shaffy, Melkweg en Paradiso zijn te klein geworden.
Op het gekozen terrein zijn meer ontplooiingskansen voor het ontmoetingskarakter van het festival. De Werf Oost van de Amsterdamse Droogdok Maatschappij en de daarop aanwezige bebouwing biedt de mogelijkheid binnen en buiten podia en theaters in te richten. Er zullen tenten opgericht worden en in de eigen haven zal behalve het hotelschip voor de artiesten ook het drijvend theater van Varend Variété kunnen afmeren. Meer dan twintig podia zullen zo gelijktijdig bespeeld kunnen worden. Behalve op het festivalterrein zullen ook festivalaktiviteiten plaatsvinden op diverse plaatsen in de stad en op het podium in het Vondelpark.

Steve Austen.

EEN DOORLOPEND FEEST

Bij de opzet van het komende festival zijn we van een aantal ideeën uitgegaan, die hopelijk zoveel mogelijk in de wijze van programmering en in de organisatoriese opzet terug te vinden zullen zijn.
Eén van de eerste ideeën is het festival te laten plaatsvinden op één plaats en niet, zoals voorheen, verspreid over 3 theaters.
Een plaats waar artiesten, publiek en organisatoren de eerste dag binnenwandelen en pas drie weken later moe, maar voldaan van elkaar afscheid nemen.
Het moet een soort dorp zijn met een groot plein en daaromheen theaters met café's, restaurants, terrassen.
Het moet een doorlopend feest zijn, waarbij de overgang naar de in de theaters geïsoleerde kultuur zo klein mogelijk is.
Dit laatste wordt eenvoudiger als je bedenkt dat het festival zich per traditie richt op het 'marge'-theater en per traditie 'volkse' elementen herbergt, waar, om ervan te genieten, slechts weinig gespecialiseerde kultuur-kennis voor nodig is.
Dit dorp, dit feest moet echter niet een geïsoleerde positie innemen ten opzichte van wat er zich verder in de maatschappij afspeelt. Ten dele is dat terug te vinden in de programmering, maar ook de plaats van het festival is hierbij van belang. De voormalige werf van de A.D.M. symboliseert een stuk aktualiteit, verdwijnend ambacht, verdwijnende industriële bouwstijl, uitbreken van stakingen, werkloosheid.

Huib Schreurs.

STAGE FOR »NEW« THEATRE

The fifth Festival of Fools is on hand and it is going to be the sixth Theatre of Nations at the same time.
The motto is:
"To provide a platform to show recent international developments in theatre, be it drama, dance, music, mime, poetry or puppetry."
Five years ago Jango Edwards put forward his idea and made Shaffy, Melkweg and Paradiso cooperate in the organisation of a festival, known since as the Festival of Fools.
During that festival, that took place in the participating theatres as well as in the open air in the Vondelpark and the streets of Amsterdam, the fool was the central theme. You could find a fool in some way in every performance, allthough he was not allways funny and certainly not superficial.
The succes of the first festival brought about a continuation and festivals in 76, 77 and 78. They proved it possible to attract a ever growing audience. The festival turned into a meeting place international for artists and audiences from several countries.
The groups participating had much in common: little or no official grants, only their own resources for designing, lighting, writing, producing, making costumes and music. The meeting sometimes led to total interchanges of personnel.
From these beginnings the festival grew. It spread its wings to about twenty more places in Holland and after that to Germany, England, a few groups got as far as Tunesia with their 'Feast of Fools'.
After scipping last year to recuperate this festival is larger than any before. It has grown out of the original theatres that have become to small to accomodate this festival.
This year it takes place on one site: an old docking yard, in the buildings, in tents, on boats there will be twenty stages in use simultaneously. But like before there 'll be activities in the streets of Amsterdam and the Vondelpark.

PLATEFORME POUR THEATRE EN MARGE

Le cinquième Festival of Fools s'annonce. Ce festival s'est placé sous le signe de la/Sixième Saison Mondiale du Théâtre des Nations. Aussi s'est-il proposé come but:

"De fournir une scène à des productions théâtrales représentatives des dernières développements de toute forme de théâtre, aussi bien la comédie que la musique, du mime ou du guignol."

Il y a cinq ans que Jango Edwards a lancé l'idée de faire coopérer trois théâtres à Amsterdam, Shaffy, Melkweg et Paradiso, dans l'organisation d'un festival, connu depuis sous le nom de "Festival of Fools". Durant ce festival, qui se déroulait dans les salles des trois théâtres participants aussi bien qu'en plein air au Vondelpark et dans les rues d'Amsterdam, le fou, constituait le thème central autour duquel s'organisaient toutes les activités. Le fou, 'the fool', n'était pas forcément rigolo et certainement pas superficiel.
Le fou symbolisait l'élément d'absurde ou de contestateur qu'on retrouvait à travers toutes les représentations. Le succès de ce festival a mené à la sa

continuation dans les Festivals of Fools de 1976, de 1977 et de 1978. Ces festivals ont permis au trois théâtres organisateurs d'atteindre un grand public et occasionnaient de nombreux contacts entre des artistes de diverses nationalités. Les membres des troupes participantes avaient beaucoup en commun; travaillant le plus souvent sans subventions, ils s'occupaient eux-mêmes de leurs décors, de l'éclairage, de leurs costumes, et se déplaçaient dans des camionettes délabrées. Le Festival of Fools n'a jamais été uniquement un festival de théâtre mais a pris des ses débuts l'air d'une grande fête garnie de beaucoup de manifestations théâtrales. Au fil des années le festival s'agrandissait, devenait majeur en touchant une aide financière de l'Etat et pondait des petits festivals dans 20 villes à travers les Pays-Bas, avait même ses rejetons en Allemagne, en Angleterre, en Afrique...

Maintenant après une année de répit nous vous présentons le Cinquième Festival of Fools. Débordé de ses maisons natales désormais trop petites, le festival a choisi comme nouveau champ de campagne un immense chantier naval abandonné sur une île dans l'IJ à Amsterdam. Il y aura des tentes, un hôtel flottant pour les artistes, plus de vingt scènes montées simultanément. A part les activités autour du chantier il y en aura, comme par le passé, à travers toute la ville d'Amsterdam et sur la scène en plein air du Vondelpark.

ALGERIJE

FARID CHOPEL

In dit festival zal FARID CHOPEL een korte versie van zijn nieuwe programma brengen en daarna met zes andere spelers 'No more brandy' spelen.
Als je FARID CHOPEL aan het werk ziet, heb je het gevoel dat hier een echte "fool" bezig is. Hij maakt de waanzinnigste danspasjes (volgens mij zijn sterkste punt - heel uitgebalanceerd en vloeiend uitgevoerd), maakt de meest vreemde geluiden en beweegt zich zeer eigenaardig over het toneel. Soms doet hij aan Carlos Trafic denken, dan weer aan Justin Case.
Het is zeker heel komies en tegelijkertijd absurd en fantasties. Er worden nogal wat dingen uit hun verband getrokken.
Farid, die zich zo uitleeft op het toneel is een boeiende persoonlijkheid.

In this festival FARID CHOPEL will present a short version of his new soloshow and after that, will perform "No more brandy" with 6 other actors.
Farid is a real fool - he makes silly dance-passes and strange noises. He moves around on stage in a very peculiar way. He's very comical, absurd and fantactic. He draws common situations out of their proportions.

ARGENTINIE

BENITO GUTMACHER

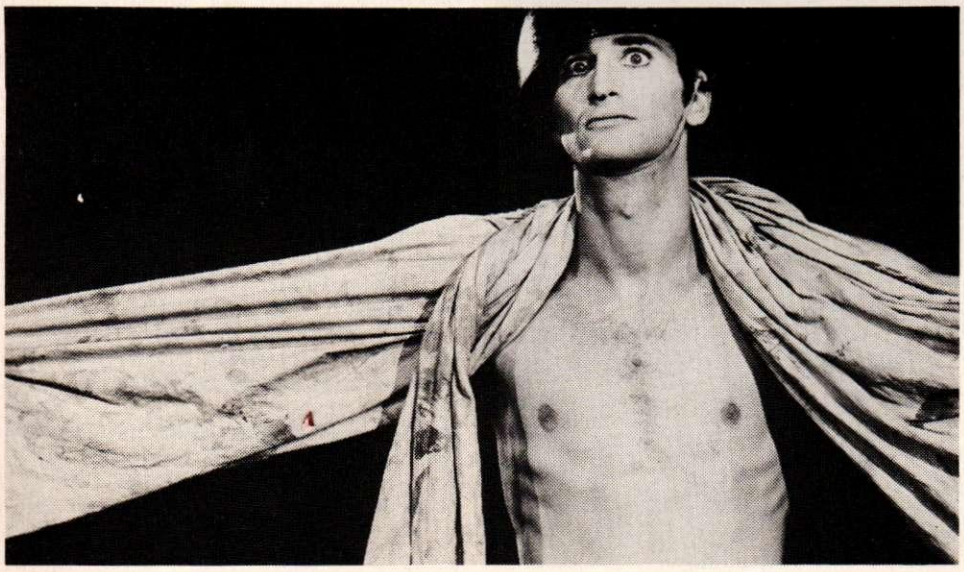

BENITO GUTMACHER'S "one man theater" in 'De Tarot'.

Benito Gutmacher ontwikkelt een vorm van "totale expressie". Het zou misschien bijna onverdragelijk zijn, wanneer deze speler niet zijn stem, zijn ademhaling, zijn gezicht, zijn lichaam, als waren het gehoorzame werktuigen, absoluut onder kontrole had. Benito Gutmacher, mimespeler, akteur, danser; hij is alles en nog meer, want hij is vóór alles de mens en zijn bestemming.

He develops a form of "total expression". It would maybe be almost unbearable, when this performer would not have his voice, his respiration, his face, his body, as if they were obedient tools, absolutely under control. Benito Gutmacher - mime, actor, dancer: he's everything and even more, because before everything he's the human being and his destination.

CARLOS TRAFIC

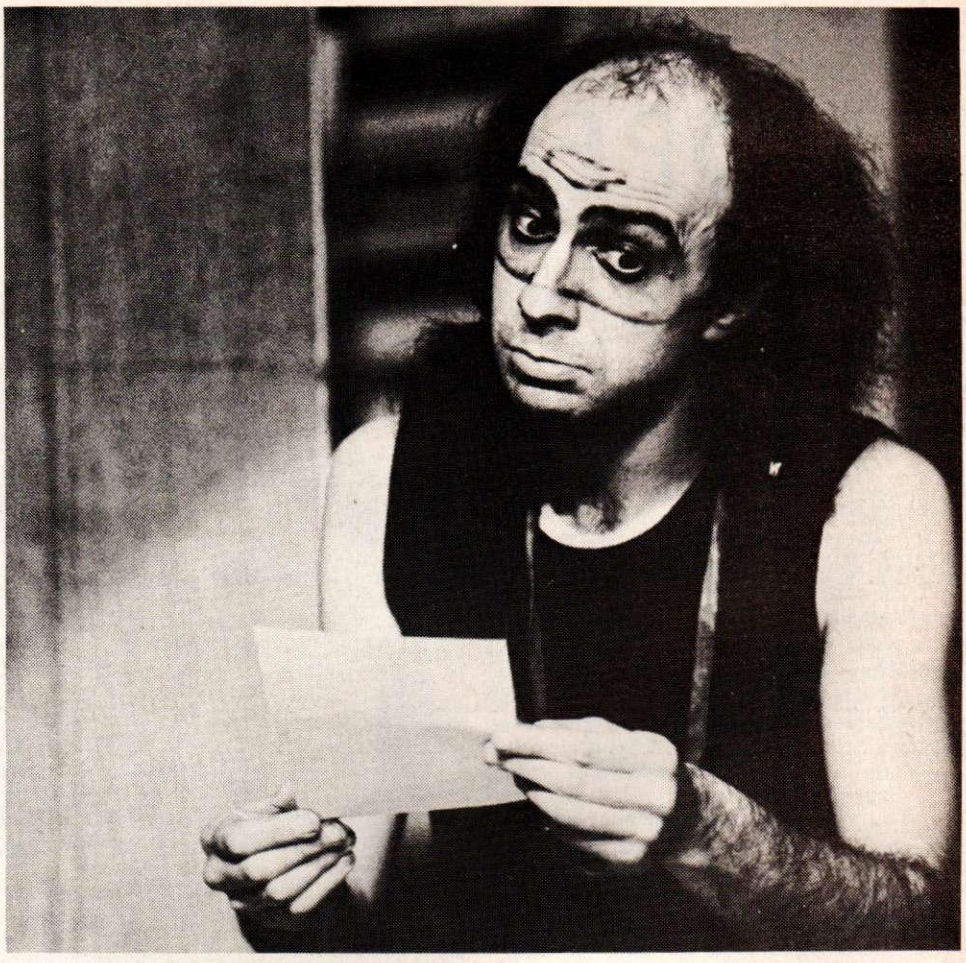

CARLOS TRAFIC speelt 'Games'.
Hij is een meester in het kreeëren van absurde situaties. subtiel bouwt hij iedere act zorgvuldig op, om dan plotseling te stoppen. Hij stapt uit de door hem geschapen werkelijkheid om dan weer in een nieuwe te belanden.
Het optreden van Carlos is moeilijk te benoemen. Het zou een clownsvoorstelling kunnen zijn van een bezetene. Achteraf blijkt het allemaal een sublieme wanorde, waarvan de toeschouwer zich afvraagt, waar hij nou precies om gelachen heeft.

CARLOS TRAFIC plays 'Games'.
He is a master of absurdity. By degrees and with subtlety, he constructs each act - only to end it suddenly. He leaps from one of his realities to the next.
It is almost impossible to classify the work of Carlos Trafic. A clown, possessed - finally it all appears a sublime chaos, leaving the audience wondering what it has been laughing at.

IRIS SCACCHERI

IRIS SCACCHERI, Argentijnse danseres met:
'De Heks': de mens die probeert om een groot danser, schrijver, kunstenaar te worden/zijn, verstoken van ieder talent, belachelijk gemaakt, omdat hij denkt, dat hij een genie is, maar zelf de enige is, die daarin gelooft.....
'Het verhaal van een pop':
een vrouw, die zich als een pop gedraagt om plezier te hebben in haar leven en daarbij vergeet, dat ze een vrouw van vlees en bloed is.

IRIS SCACCHERI, dancer from Argentina with:
'The Witch' ('Le Bruja' in Spanish) represents the human being trying to become a great dancer, writer, artist but without any talent, ridiculing the one who thinks he is a genious but he is the only one to believe that....
'Story of a Doll' ('Historia de une Muneca' in Spanish) deals with a woman that behaves like a doll to get fun and forgets she is a real woman.

HECTOR MALAMUD

HECTOR MALAMUD in: 'Les jeux de Dieu', 'One God Show'.
In het begin was er niets. Niets, d.w.z.: niets dan driehoeken, vierkanten en cirkels en God die zich verveelde: een kleine, oude God met rafelige kleren, helemaal alleen
Om zich een beetje te vermaken blaast hij een ballon op. Zo schept hij de Aarde.
Maar de ongehoorzame wereldbol glipt hem uit handen, hij moet hem achterna rennen en terwijl de ballon leegloopt verlaat hij het wereldtoneel :dan verschijnt de mens....
Hector Malamud, Argentijns, mimespeler, clown: tragikomies, subtiel in zijn "verbeelding". Zeer de moeite waard!

HECTOR MALAMUD in 'The plays of God', the 'One God Show'.
In the beginning there was nothing. Nothing means: nothing but triangels, squares and circles and God, who was bored: a small, old God with torn clothes, all by himself and who, to amuse himself a bit, blows up a balloon and creates the Earth by doing that.
But the disobedient globe escapes him, he has to run after it and when it runs empty he leaves the stage of the world: man appears.
Hector Malamud: mime, clown - tragicomic, subtle in his "imagination".

GRAZIELLA MARTINEZ

Uitgesproken gedachten van GRAZIELLA MARTINEZ

Mijn dans is een cirkel die ontstaat in het gebied van de oneindige schepping.
Het maken van een voorstelling is het ontdekken van een minuscuul deeltje van wat ik ben, van wat ik zie en verlang. Zoals het kind dat aan zee speelt en de zee in een fles wil gieten.
Het idee van een voorstelling of een show is uit te drukken wat ik binnen in mij koester, een manier om de spookverschijningen te laten ontsnappen, die in mij rondwaren.

Paroles de GRAZIELLA MARTINEZ
"Ma danse est un cercle et le terrain de la création infini. Faire un spectacle c'est découvrir une infime parcelle de ce que je suis, de ce que je vois et désire. Comme l'enfant qui joue au bord de la mer et veut la mettre en bouteille L'idée de spectacle est d'exprimer ce que tu as au dedans de toi, une façon de déclencher les fantômes que tu as en toi.

MURDER BROS.

HECTOR MALAMUD & CARLOS TRAFIC play 'Murder Brothers'.
The play is an unending search to discover who is who, until each realises that the identity of the other is fragmented. The multitude of personalities is constantly chasing its own destinies. Getting to their destinies is only one way of opening up endless possibilities of finding further destinies, which.... (well, think about the story of a dog chasing its own tail).
- But why on earth are you reading this? Come and see for yourself!
(We cannot guarantee a nice show, but if you get bored you are allowed to read, sleep, knit, listen to the radio - if we like the program - and to go to the toilet, but something is very important: DO NOT DESERT US DURING THE PERFORMANCE - WE NEED YOU, DEAR!)

AUSTRALIE

Deze onthutsende Australiese groep komt met een nieuwe voorstelling, waarvan de inhoud onbekend is omdat die op dit moment gemaakt wordt.
Ook de tijd van optreden zal onbekend blijven want je kunt er van te voren nooit achterkomen wanneer ze beginnen.
Een verrassing voor later op de avond.
Wat de BUSBY BERKELEYS tot nu toe gebracht hebben is café-theater, kabaret, parodie, vreemde atmosferen, gekombineerd met rockmuziek en de blues.
Sam Angelico is een magiese goochelaar Henry Maas, heel groot, heel 'cool' de zanger, de danser, de speler.
Noel Busby de poëtische, elegante, cabaretier.
En, Miss Peaches la Crème, verbazingwekkend, beweegt als een lady-poes over de piano.

THE BUSBY BERKELEYS are different somehow. Sam Angelico is somehow different also.
They may be crass, obscene, obese, obesicant or just not pretty. But definitely not boring, got that?
Yes Henry Maas is the monster master and lead singer of the world's only tragic rock group - he is very good.
Peaches la Crème is stunning, sexy, drools over her piano like mieowww!! Acts and sings and she also is very good!
Noel Busby- flitters about like Elton Crass, most mothers have a heart attack when they see him because they think "My daughter goes out with that!" and most fathers run after him... in one way or another.
Poor old Noel's got too much Soul. Poetic huh? He too, is very good!
Sam Angelico (Hokie) provides bombastic magic at it's tragic best whilst travelling in the medium of white, bleached mime. He also provides the solid backbeat (drums) in the final stages and guess what? He is very good!!
Alf J. Klimek - is the outcast, he is stupid, ignorant, obnoxious and I don't want to talk about him, also he is not good!!
Richard Kuit - is the roadie and star of the show. He is good - in bed!

SAM ANGELICO & THE BUSBY BERKELEYS

TRIAD STAGE ALLIANCE

Voorstelling: 'Seven faces of Sindbad'geschreven en geregisseerd door John Streklow.

Sindbad is een sprookje uit duizend en één nacht. Het geeft een beeld van de avonturen en diverse gezichten van deze legendariese rusteloze, zoekende zeeman, die steeds elders zijn geluk probeert te vinden.

Voorstelling van negen akteurs die de laatste twee jaren, vooral voor kinderen, andere Arabiese sprookjes gespeeld hebben (Alladin, Ali Baba). Dit stuk is meer geschikt voor volwassenen.

Play: 'Seven faces of Sindbad' written and directed by John Streklow.

Sindbad is an Arabian fairy-tale. It shows the adventures and many faces of this legendaric restless, searching sailor. who tries to find his happiness somewhere else.
TRIAD STAGE ALLIANCE, two years in Europe, uses an unprecoincedented combination of rhythm, chant, styles movement. narration and dialogue.
Plays in the past, Ali Baba and Alladin, were mainly for children. Sindbad is more for adults.

BELGIE

foto: Michiel Hendryckx

RADEIS

RADEIS met 'Radeis wegens ziekte...' en 'Ik wist niet, dat Engeland zo mooi was'.
Visueel cartoon theater, met: Jan de Bruyn, Pat van Hemelrijck, Jos de Pauw en Dirk Pauwels.
Vier Belgische mannen, Vlamingen, vormen de vrij jonge groep Radeis. Hun theatervorm is de in beeld gebrachte korte strip, de cartoon, de "gag": komies, satyries, raak. Vooral in 'Radeis wegens ziekte...' is deze opbouw duidelijk herkenbaar. Hun andere show 'Ik wist niet enz..' heeft meer draad en minder gag, maar verder heeft het alles.
Doet u ook uw bloes uit? Want zelfs aan het Noordzeestrand kan het warm zijn en in ieder geval nat.

RADEIS with 2 performances: 'Radeis because of illness' and 'I didn't know the Continent was so beautiful'. This group consists of 4 Belgium men (Flemings), their theatre form is like a comic or a satirical cartoon.

In 'I didn't know etc..' there is more storyline and less gags, but for the rest it's got everything. Will you also take off your blouse? Because even on the Northsea beach it can be warm and in any case wet.

ERIK DE VOLDER

Met een bescheten stem, schraperiger dan een wortelrasp, brengt de Volder een keuze uit zijn arsenaal nederlandstalige liederen. Een soloprogramma, chagrijnig, los van visueel gegag, kort en kondig, met pianobegeleiding van Katrijn Friant.
VADER ZINGT AAN TAFEL.
foto op pagina 2.

In a one-man's act, de Volder brings you his songs as a bizarre mixture of kitch, uglyness and irony: FATHER TELLS HIS TALES, accompanied on piano by Katrijn Friant.
Photo on page 2.

foto: Michiel Hendryckx

HET ETHERISCH STRIJKERS ENSEMBLE PARISIANA

De naam zegt het al, een etherisch strijkersensemble. Verdwaald in het Festival of Fools? Wat zal ik zeggen? Over de muziek: de twintiger jaren herleven, de strijkers zijn etherisch genoeg, maar de dirigent b.v.? En verder, tja...
Deze Belgische groep zette "parties" luister bij en bracht de "society" tot wanhoop. In het festival treden zij op in een etherische omgeving: een old fashioned Belgische spiegeltent.
Geen rustpunt, wel een happening.
De dirigent van het Etherisch Strijkersensemble is Erik de Volder.

It's what the name says. Lost in the Festival of Fools? Who knows? About the music: the twenties revive, the string-band is rather ethereal, but what about for instance the conductor?
In the festival they perform in an ethereal environment: an old fashioned Belgium mirror tent.
No resting point, a happening.

I.N.S. MANNEN VAN DEN DAM

'SATIRISCH KABARET' bestaat uit negen scènes, samengesteld uit het "Verzameld Werk" van de Duitse akteur Karl Valentin.
'Satirisch Kabaret' is een verzameling korte sketches, waarin vorm en inhoud niet langer afzonderlijke begrippen vormen maar elkaar genuanceerd synoniem zijn geworden.
"Satirisch" slaat op alle vormen waarin humor zich kan manifesteren: de lach om eigen domheid, de wrange grijns van zelfherkenning, de spot uit onmacht, de tragiek van de lach.
"Kabaret" staat voor de ogenschijnlijke luciditeit waarmee dàt over onszelf wordt vertelt, wat we eigenlijk niet willen horen; de naïviteit van de mens, die niet begrijpt wat het machtige apparaat nu precies van hem verlangt, de mens die niet kan vermijden dat hij stukdraait tussen de raderen van de niet te stoppen machine die hij zelf heeft helpen bouwen. 'Satirisch Kabaret' is de gigantiese mekaniek waarvan mensen de onderdelen zijn, waarvan elk deeltje perfekt geolied en getimed moet funktioneren, maar die niets produceert. De machine staat als een kilometers lange slangeassemblagelijn op de aarde. Aan het einde worden slechts de grondstoffen geleverd die het begin moeten voeden.

'SATIRICAL CABARET' is a collection of short sketches from the works of Karl Valentin, a German actor. "Satirical" accentuates all possible forms of humour - laughing at one's own stupidity, a wry grin of recognition, helplessness, tragedy. "Cabaret" tells the painfull truth about naïveté trying to do what the seems to be right , the one who mankind cannot avoid being trapped in the wheels of a machine he helped to create. "Satirical Cabaret" is the mechanical collection of functioning beings achieving absolutely nothing on an eternal production line.

PYRAMIDE OP DE PUNT

De eerste produktie van PYRAMIDE OP DE PUNT:
'HET ZUILENVELD' (fragmenten uit het dagboek van een ontdekkingsreiziger).
Over het ontstaan van het stuk:
De verre aanzet tot dit stuk wordt gevormd door improvisatiesessies, die gericht waren op de vraag, hoe een mime-akteur een voorwerp kan hanteren als konkreet voorwerp en gelijktijdig als symbool voor iets anders, m.a.w. de vraag hoe een voorwerp lichamelijk-dramaties aangewend kan worden.
Pyramide Op De Punt is een produktiegroep, gegroeid uit de Antwerpse Mime-Studio. De Studio werd opgericht in 1976 door Jan Ruts, die daarmee een doorlopende opleiding en training realiseerde voor professioneel georiënteerde mensen.

The first production of PYRAMID ON THE POINT: 'THE PILARS FIELD' (fragments from the diary of an explorer).
This piece was created through improvisation-sessions, on the theme: how can a mime handle an object as a concrete object and as a symbol for something else.

GUIDO LAUWAERT

"Het is passend en logies en leuk om, na LIJMEN, JOB & JAWEH en MACBETH, DON QUICHOT op mijn palmares te plaatsen. Telkens streefde ik naar een stuk, dat mij tevens met mijn leven konfronteerde en daar ik altijd en nog in de klinch lig met de maatschappij en haar entourage, moest ik op een zeker ogenblik wel bij Cervantes belanden."

It is suitable, logical and nice, after Lijmen, Job and Macbeth, Don Quichote.
All the time I have been seeking for a play which confronts myself with society. I ended up with Cervantes. What attracted me most to this book was the unbearable friendship between the main characters, both of different backgrounds. This friend came about because both are poor, but mentally rich. From this point I began to play with the text and ended up with Don Quichote and Sancho Panza.

PATRICK BECKERS

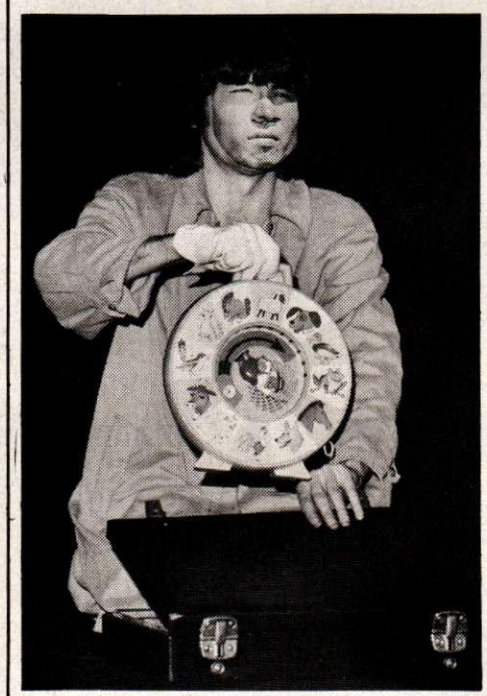

PATRICK BECKERS speelt 'DEPAYSAGE'.
Patrick Beckers neemt je mee op een surrealistiese wandeling in een wereld, waar woorden en beelden verschijnen en verdwijnen als in een droom.
Een wereld, waarin de citroen spreekt, waarin Marilyn Monroe de zuster kan zijn van de Mona Lisa, waar de brandweer verschijnt vóór de brand uitbreekt, waar schilderijlijsten vreemde figuren bevatten en vogels overvliegen. Prachtig. Dit is nu wat men noemt absurd theater.

PATRICK BECKERS plays 'DEPAYSAGE'.
Patrick Beckers takes you for a surrealistic walk in a world where words and images appear and disappear with the incongruity of a dream; a world where the lemon has something to say, where Marilyn Monroe could be the sister of the Mona Lisa, where the firemen arrive before the fire, where a jacket may fall in love; a world lit up by the shadow of the absurd.
A show for the pleasure of the senses and nonsenses.

FRIENDS MOBILE THEATRE

Deze internationale groep vormt een onderdeel van de Friends Road Show en brengt een twee-delig programma:
1. Een middagvoorstelling met muziek, een straatdraak die uit 15 mensen bestaat en met dwaze clown-akts.
2. Een avondvoorstelling met de bevrijding van het ik, de vrije keuze en de "fantastische stad", uitgebeeld in een reeks van impressionistiese beelden op gras.

FRIENDS MOBILE THEATRE 23 people from many countries, is the fifth and most sophisticated mobile stage system within the Friends Roadshow organization since 1971. This group of performers, musicians, clowns, technicians and designers is committed to taking theatre to non-theatre situations. This season they present a two part program:
1.Afternoon games with music, a 15 person streetdragon and lunatic clowning.

2. An evening epic on the more ponderous subject of self-reliance and free choice,"the fantastic city", performed as a series of impressionistic images in grass roots unvieling of several theatrical styles.
The group lives on the road all year as a mini-traveling village, camping backstage when possible as a performance and living collective.

Friends Roadshow as a larger concept, was the founding group of the Festival of Fools, and as such, all within view this time as a grandhome coming celebration.

CANADA

LES ENFANTS DU PARADIS

Montreal-Canada
Stuk: Le voyage immobile

Deze franstalige canadese groep bestaat uit 7 personen en is ontstaan in 1975.
De taal speelt in "Le voyage immobile" nauwelijks een rol, mime, maskers, tableaux vivants, muziek op de band en een accordéon zijn de bouwstenen voor een vloeiende en gevoelige voorstelling.

This frenchspeaking canadian group consists of 7 persons and was founded in 1975.
"Le voyage immobile" consists of tableaux vivants, music on tape and live that make a sensitive performance.

CHATOUILLE ET CHOCOLAT

Twee clowns, die vóór alles het vermaak zoeken, willen lachen, dansen en muziek maken.
Een voorstelling zonder pretenties, waar de lach de scepter zwaait en die ons meevoert in de wonderlijke wereld van het "blijspel".

The only purpose of these two clowns is comedy: seeking entertainment, wanting to laugh, dance and make music. It's a performance without pretentions. The only thing you have to do is sit down and let yourselve be carried away into the wonderland of Chatouille and Chocolat...

CUBA

De groep ontstond in Havana in 1968 en ontleent haar naam aan een landstreek in Cuba. De leden van de groep komen uit verschillende lagen van de bevolking en proberen met hun theater een bijdrage te leveren aan het bewustwordingsproces van de bevolking. Alle stukken gaan over het dagelijkse leven van de arbeider.

GRUPO TEATRO ESCAMBRAY

The Theatre Group of Escambray takes its name from a rural region in Cuba. A spontaneous move by actors and directors from various backgrounds formed the company in Havana in 1968. They went in search of an identity, and found it in the people: the theatre defined itself as an instrument of expression, of the worker and of confrontation. All pieces include music, and represent the daily life of the worker - for whom they are created.

DDR

DAS JAHRMARKTSFEST ZU PLUNDERSWEILERN
Naar een spel uit 1773 van de toen 24-jarige Goethe.
Peter Hacks trad in het voetspoor van de 24-jarige Goethe die zijn stuk: Jahrmarktfest niet afmaakte.
Nu heeft het drie aktes die zich op twee speelnivo's afspelen.
Het ene is het theatertje van een stel comedianten het andere is het pleintje vóór dit theatertje waarop allerlei vreemde personages verschijnen.
Peter Hacks visualiseert hier de verhouding tussen het volk en het theater, maar hiermee is wellicht toch iets te veel gezegd.
Onder de regie van Klaus Piontek spelen Cox Habbema, Dieter Dranke en Eberhard Esche 18 rollen.

DEUTSCHES THEATER

DAS JAHRMARKTSFEST ZU PLUNDERSWEILERN
After a play from 1773 by Goethe, who by that time was 24 years old.
Peter Hacks made of this play 3 acts, performed on 2 different levels. One is the theatre of a couple comediants, the second the square before the theatre where strange characters appear.
Under direction of Klaus Piontek, Cox Habbema, Dieter Franke and Eberhard Esche play 18 different characters.

DUITSLAND BRD

Deze sociaal-kritische theatergroep is opgericht in het voorjaar van 1978. De groep is afkomstig uit Frankfurt en bestaat uit 5 mensen.
MOBILE RHEIN MAIN THEATER heeft stukken gespeeld over werkloosheid, censuur, bedrijfsverboden en rationaliseringen.
In hun presentatie gebruiken zij veel humor, zonder echter oppervlakkig te worden. Op dit festival spelen zij een voorstelling over de Duitse metaalstaking van begin 1979.
Opvallend is dat 3 akteurs in deze produktie, ondanks het feit dat ze rollen spelen van b.v. de fabrieksdirecteur, de staker, de priester etc. niet blijven steken in typeringen maar meer diepgang in hun rollen weten te brengen dan we vaak in het zogenaamde vormingstheater tegenkomen.
Een sprankelende voorstelling over een op het eerste oog misschien niet al te opwindend onderwerp.
De belangrijkste reden voor de groep om in te gaan op onze uitnodiging is eigenlijk de wens om deze voorstelling eens voor een niet gericht, maar wel theaterminded publiek te spelen, om te zien hoe de door hun gebruikte theaterbenadering in zo'n omgeving tot zijn recht komt.

"Devil, devil, don't trust anything if it is longer than a 35-hour week"

This socio-critical group of five performers was founded in Frankfurt a/M, spring 1978, and concentrates on such

MOBILE RHEIN MAIN THEATER

themes as unemployment, the censor, and discrimination against those seeking work on the ground of their (political) convictions. M.R.T. plunges itself into the minutiae of their productions which are primarily performed in canteens, schools, for action-groups etc. They use little décor but a lot of humour. It is remarkable how they adopt each role convincingly. Their acceptance of the invitation to this Festival is to play for a public open to theatre but otherwise unmotivated politically.

BOGNERs
CLOWN THEATER

Bogner - de clown zonder masker.

Er zit niet zoveel verschil tussen de workshops van F.J. Bogner (1e week Foolsschool: 26 t/m 30 mei) en zijn solo-optredens. In beide is hij met anderen bezig; in het eerste geval met zijn leerlingen, in het tweede met het publiek.
Het publiek wordt voortdurend bij de voorstelling betrokken: hij reageert op iedere opmerking, die er gemaakt wordt en lokt deze zelf uit. Hij brengt "anti-theater": alles wat conventioneel is, wordt aan de kaak gesteld. Zodra het publiek reageert op (lacht om) een geëikte truc, roept hij onmiddellijk: "Jullie zijn er weer in getrapt!" Hij probeert uit het publiek te trekken, wat er in zit -als het niet mee- of tegenwerkt wordt het een saaie voorstelling, wat hij het publiek dan ook onmiddellijk voor de voeten werpt. Het slagen van deze voorstellingen hangt dus voor een gedeelte van jullie af!

Bogner - clown without a mask.
There is little difference between the workshops given by F.J. Bogner (in the first week of the Foolsschool, 26th to 30th May) and his solo-shows: in both, he is involved with others, either pupils or public. The audience is continually drawn into the performance. F.J. Bogner reacts to all reactions, and often provokes them with his anti-theatre, trapping them into laughing at social comments. As provocation is an intrinsic part of the show, the audience is equally responsible for its success.

VOLKER SPENGLER

Spengler speelt met Shakespeare

De term "vestzaktheater", zegt dat u nou nog iets?
In de jaren zestig had je er een stuk of wat, over het hele land verspreid.
Het waren uiterst krakkemikkige als theater ingerichte ruimtetjes. Paperclips, vliegertouw en crêpepapier: daarvan hing de entourage aan elkaar. Twee grote huiskamers op de Keizersgracht in Amsterdam, een koetshuis in Groningen, een oude schuur in Woerden. Wie er speelde

moest echt wel wat willen met Het Toneel. Want behalve jezelf kon je niet veel meenemen. Het decor werd dan ook groter naarmate je met meer acteurs was, omdat het als handbagage met het streekvervoer mee moest kunnen.

Ik moest daaraan denken toen ik een tijdje terug het Studiotheater te München bezocht. Stelt u zich voor: het centrum van een grote Westduitse stad. Daarin een flatgebouw waarvan het onderstuk vroeger wellicht een soort Albert Heyn is geweest. In de voormalige etalage is nu een podium getimmerd en verder staat er een bar. Er is ruimte voor hooguit 50 man publiek. kan hooguit vijftig man publiek in. De vergelijking met de Nederlandse vestzaktheaters anno zestig houdt op bij de beschrijving van de omgeving. Want waren het toneelschoolleerlingen, liefhebbers, tweederangs cabaretiers en plaatselijke grootheden die die theatertjes bespeelden, in München staat anno tachtig niemand minder op het toneel dan VOLKER SPENGLER, één van de belang-

vervolg op pagina 18

DUITSLAND

VERVOLG VOLKER SPENGLER

rijkste Fassbinder-acteurs.
Hij geeft de première van z'n nieuwe stuk "Lieber William" en in het volgepropte zaaltje zit Rainer Werner zelf, en Eva Mattes en alle acteurs van Die rote Rübe, de bekende Duitse agit-prop-groep.
Volker komt naar het festival met "Lieber William", door hemzelf geschreven en geregisseerd door Per Raben (componist van alle Fassbinder filmmuziek). Het stuk gaat over Shakespeare. Over hoe de relatie zou hebben kunnen zijn tussen William Shakespeare en de figuren uit zijn stukken. Het is een boze grap, die Volker werd ingegeven door de grijze, verkalkte manier waarop het officiële Duitse Shakespeare gezelschap (uit Bochum) z'n stukken ten tonele voert. Shakespeare-minnaars waren dan ook allerminst erg ingenomen met VOLKER SPENGLER's "Lieber William", nadat hij het in de jaarlijks weerkerende Bochumse Shakespeareweek gespeeld had weten te krijgen.
Zeker wie VOLKER SPENGLER kent van het witte doek moet zijn "Lieber William" gaan zien. Zijn uniek acteurschap leer je dan van een totaal andere kant kennen.

Fred van der Hilst

VOLKER SPENGLER is a very unusual actor. You'll probably know him from Fassbinderfilms. We saw him in München in a very of-of-of broadway kind of theatre performing his own "Lieber William" that he wrote as a mischievious joke to mock the official way in which Shakespeare is performed in Germany.
The story tells how Shakespeare's relation could have been with the persons from his plays and what he thinks of the plays. It was an astonishing experience. Spengler shows a completely different side of his talent.
He was directed by Per Raben - who composes all the music for Fassbinder' films.

ENGELAND

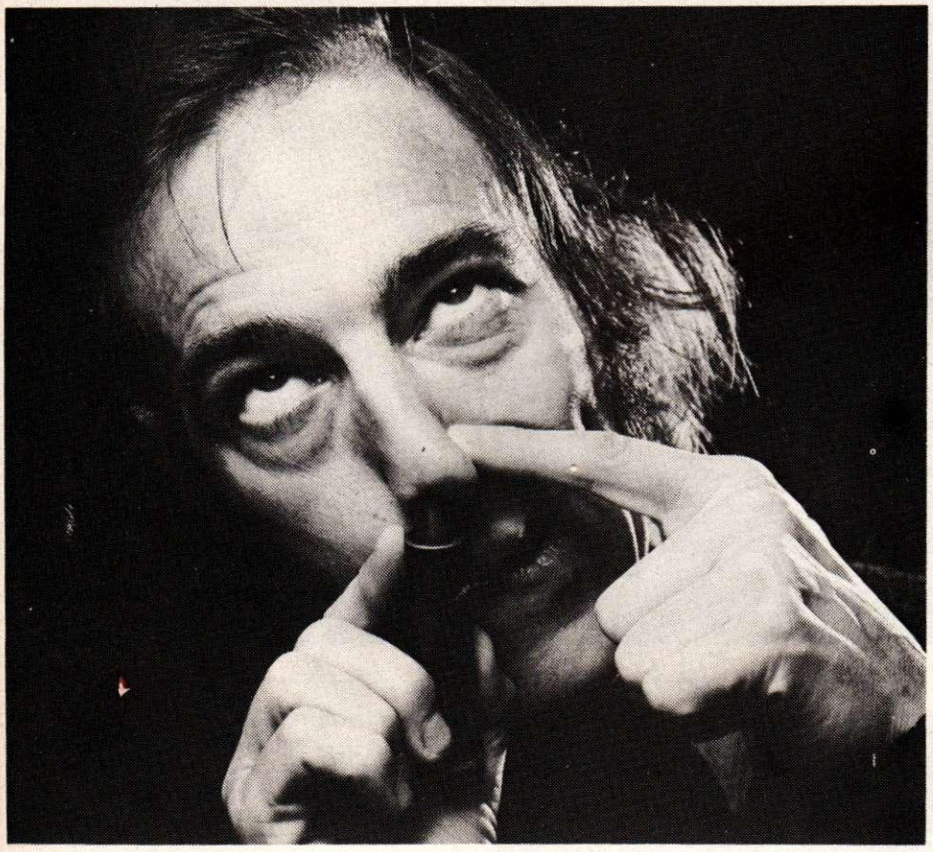

BOB DOWNES

Bob Downes is een verrassend en origineel muzikaal en theatraal talent.
Meer dan tien jaar geleden stapte hij uit de bekende muziekwereld en ging zijn eigen weg. De weg van de 'muziekperformer'. Bob bespeelt veel instrumenten: alle soorten saxofoons en fluiten. Hij vertelt verhalen met zijn instrumenten. Hij bespeelt ze de een na de ander, in alle toonaarden, steeds veranderend, zoekend naar nieuwe geluiden, direkt reagerend op de stemming van de aanwezigen, soms verhalen vertellend die vreemd en grappig zijn.

Bob Downes is a multi-instrumental musician who began with saxophones. As the realization of his own concept expanded, so did the number of instruments he was able to play. He started with the concert flute and gradually added on chinese and japanese bomboo flutes, flutes of clay, oriental percussion, and and....

AIR DESIGN

Air Design, uit Londen, is een oude bekende voor het festival.
De groep werkt met opblaasbare objekten in allerlei vormen en maten: lange slurven, ballen, ballonnen, waar je soms zelf in kunt. Kinderen (ook grote mensen) kunnen erop springen, duikelen, kortom zich naar hartelust uitleven.

Overal waar Air Design komt, en dat is zo langzamerhand de hele wereld, worden deze spektakulaire objekten met enthousiasme ontvangen en in korte tijd maken de kinderen zich meester van deze unieke speelmogelijkheid.

AIR DESIGN is a familiar sight at the festival, the group with inflatable objects of all shapes and sizes - long, round - that you may enter.

Children and adults can jump, roll, play to their heart's content. Air Design and their spectacular inflatables are welcomed everywhere.
In less than no time, children discover all possible and impossible ways of exploring them. Parents begin anxious and critical, then throw themselves into the melee. The experience that is just as marvellous to do as to watch. For the occasion of the festival, some balloons will become airborne.

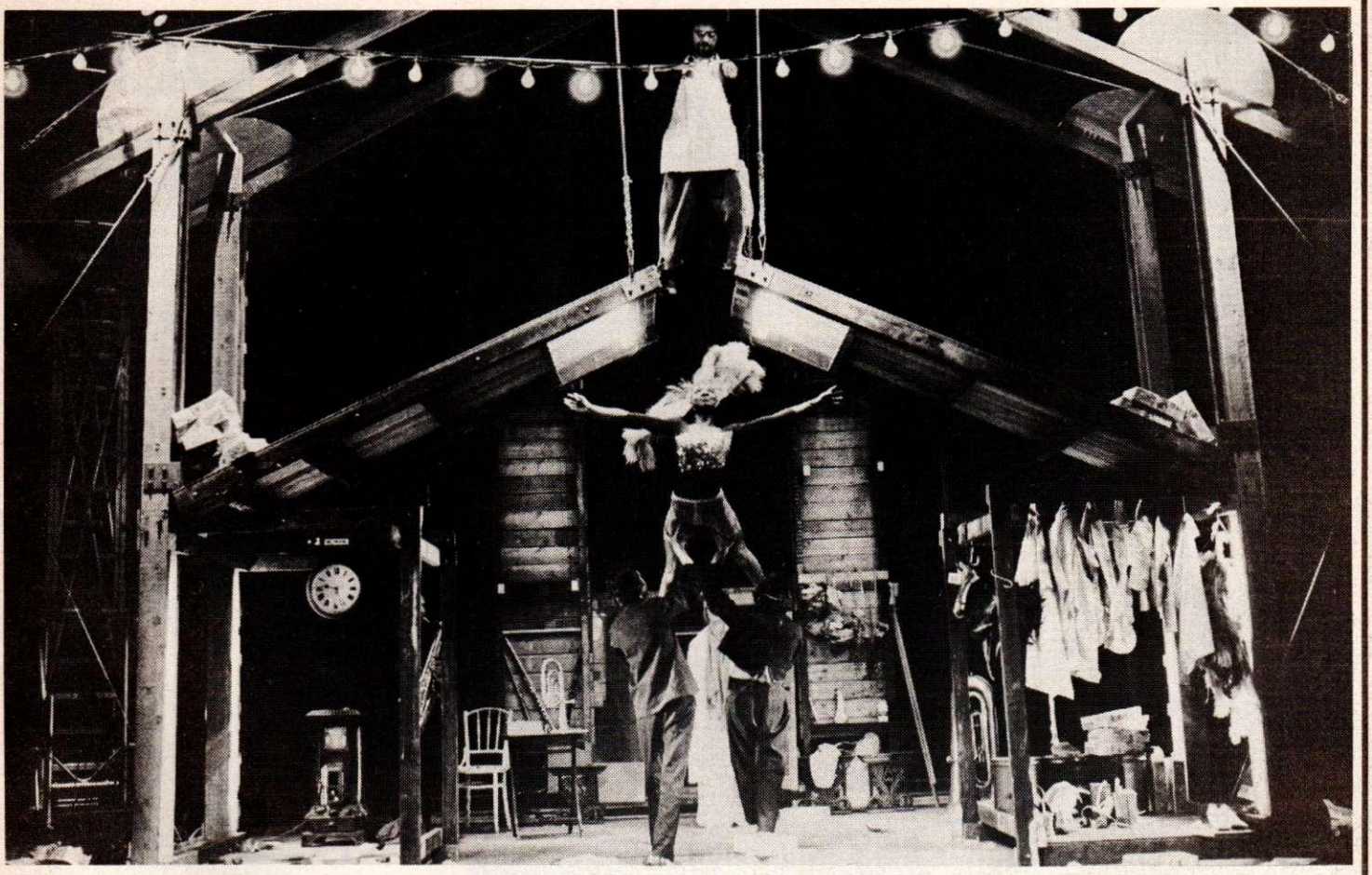

PEOPLE SHOW

De PEOPLE SHOW verraste in het laatste festival met een onthutsende, verwarring stichtende café-voorstelling. Ze komen nu met 'The Shredded Wheat' een reeks pakkende beelden, zich afspelend op, onder en rond "De Ophaalbrug" van Vincent van Gogh. Voor degenen, die deze groep kennen, is verdere aanbeveling niet nodig, voor hen, die ze nooit eerder gezien hebben, kan ik alleen zeggen: kom en kijk....

The PEOPLE SHOW has now been in existence for nearly 14 years. It was originally started by Jeff Nutall back in 1966 and since the first shows in a basement in London many people have made important contributions to the development progress of the group. There are now six fulltime performers, most of whom have been together for the past six years. Other performers and musicians however work with the group from time to time.
Numerous new shows and events are created each year. Each show is a series of images, conceived by members individually and brought together. Each performer obviously has a particular method of working, but is at the same time aware of the needs of the overall piece. The images are directed towards a final unity. Throughout its run each show is constantly developed and altered by means of group critism and discussion.
Visuals and sound are essential factors in their shows. Dialogue within a show is for the most part improvised but is as important to the overall structure as any other aspect.
Show no. 84: 'The Shredded Wheat Show'

STAGE SPACE THEATRE COMPANY

kindervoorstelling

Een groep Engelse akteurs. Ze spelen 'Het Rad van Fortuin' vanaf hun Engelse dubbeldekkerbus (vroeger van de Friends Roadshow). Mime, poppenspel, dans, akrobatiek, clowns, steltlopen...
Verder komen ze met de show 'De Mysteries van de Flinkenburg Klok'. Deze klok is gebaseerd op de Guinnes mechaniese klok uit de vijftiger jaren. Ieder uur slaat de klok en komt het mechanisme tot leven met figuren, dansers, poppen, vuurwerk en een assortiment van kleurrijke verrassingen. (Dit fantastiese en magiese spektakel duurt ongeveer 20 minuten).

A group of English performers who present 'Fortune's Wheel' from their double decker bus/stage. The company's combined skills include mime, puppetry, dance, acrobatics, clowning, fire-eating and stilt-walking.
About 'The Mysteries of the Flinkenburg Clock': the clock people and the black door are revealed with fantasy and color. The ingenious design of the moveable people-supportable clock is sure to fascinate an audience of children and adults.

BLOOLIPS

THE BLOOLIPS met 'Lost in Space'. "Today we can act - tomorrow we cry". De Engelse mannengroep Bloolips op een dwaaltocht door de ruimte, een glitterspoor nalatend.
Een sprankelende, pijlsnelle nichtenshow, kakelbont, gek. Maar het is geen nonsens wat ze brengen, beslist niet. Het is het engagement van de politieke homoseksueel met evenveel aksent op politiek als op homoseksueel en dus op gediskrimineerd zijn.

THE BLOOLIPS with 'Lost in Space "Today we can act - tomorrow we cry". "Bloolips? A phallocratic anarchic sextet of outrageous toe-queens, hot rod dragsters and magnificient meta-loons who make 'gay-pride' look like some form of nafstalinism leaking out of the wainscot. The force that is with them is juicy, jokey and joyous".

Heathcote Williams/Int. Times London.

SHARON LANDAU & BAND

SHARON LANDAU is a singer, songwriter and storyteller.
Since the first International Women's Festival in Amsterdam '77 she has toured regularly in England and Europe with her solo show.
Now she is joined by four friends:
Mox - flute, harmonica
Philippe Godart - double bass,
both from the elusive Phantom Orchestra.
The ubiquitous Stan Haywood - keyboards, clarinet, banjo
from Jango Edwards and Friends Band and Loose Ends and
Steve Johnston - guitar, mandolin, violin, trumpet
from the Footsbarn Theatre Company.

SHEER MADNESS

SHEER MADNESS is een groep , die tapdansen, vuurvreten, uni-cycling (fietsen op één wiel), jongleren en mime kombineert.
Het gezelschap werd in 1976 opgericht en begon met straattheater. Toen hebben zij in allerlei gelegenheden opgetreden - van een biertent tot een kunstakademie.
Op een levendige wijze spelen zij vier stukken van Shakespeare door elkaar, en dat alles op straat.
Er komt van alles in voor: vergiftigen, duelleren, zelfmoord, verdrinken, wurgen, hekserij, bewegende bossen en, natuurlijk, een stapel lijken aan het eind van het laatste deel.

SHEER MADNESS, a theatrical montage combining tap-dancing, unicycling, juggling and mime, was founded in 1976 and began its life by performing street theatre. They performed from a beer tent to an Academy of Art. 'Shakespeare's Greatest Hits' is a hilarious attempt by overly ambitious 16th century players to perform four of Shakespeare's tragedies simultaneously. The plot thickens. Daggers, poisons, duels, suicides, drownings, smotherings, witches, moving forests, and, of course, a pile of dead bodies at the end of the last act.

FOOTSBARN THEATRE COMP.

HAMLET van WILLIAM SHAKESPEARE

Er zijn maar heel weinig groepen, die theater maken en theater ZIJN, als "fools" in de ware zin van dit woord, dat is zoals Jango Edwards het woord "fool" gebruikte, waarmee hij het hele festival wilde bezielen.

"Er sluimert een "fool" in ieder van ons. Maak hem wakker en kom naar het Festival of Fools". (uit het programma 1976).

Het FOOTSBARN THEATRE is zo'n groep. Naar ze kijken betekent weg zijn uit je alledaagse beslommeringen, genieten, lachen, herkennen en misschien..... terug in je dagelijkse running er wat beter tegen kunnen, want ze hebben de "fool" in jou gevonden.

Footsbarn Theatre komt uit Cornwall en bestaat negen jaar. Ze spelen gedurende het hele festival in hun eigen tent.

Volgend jaar, als Footsbarn 10 jaar bestaat, zullen ze gehoor geven aan de vele uitnodigingen, die kwamen van de andere kant van de oceaan en een wereldtoernee maken met het reizend theater.

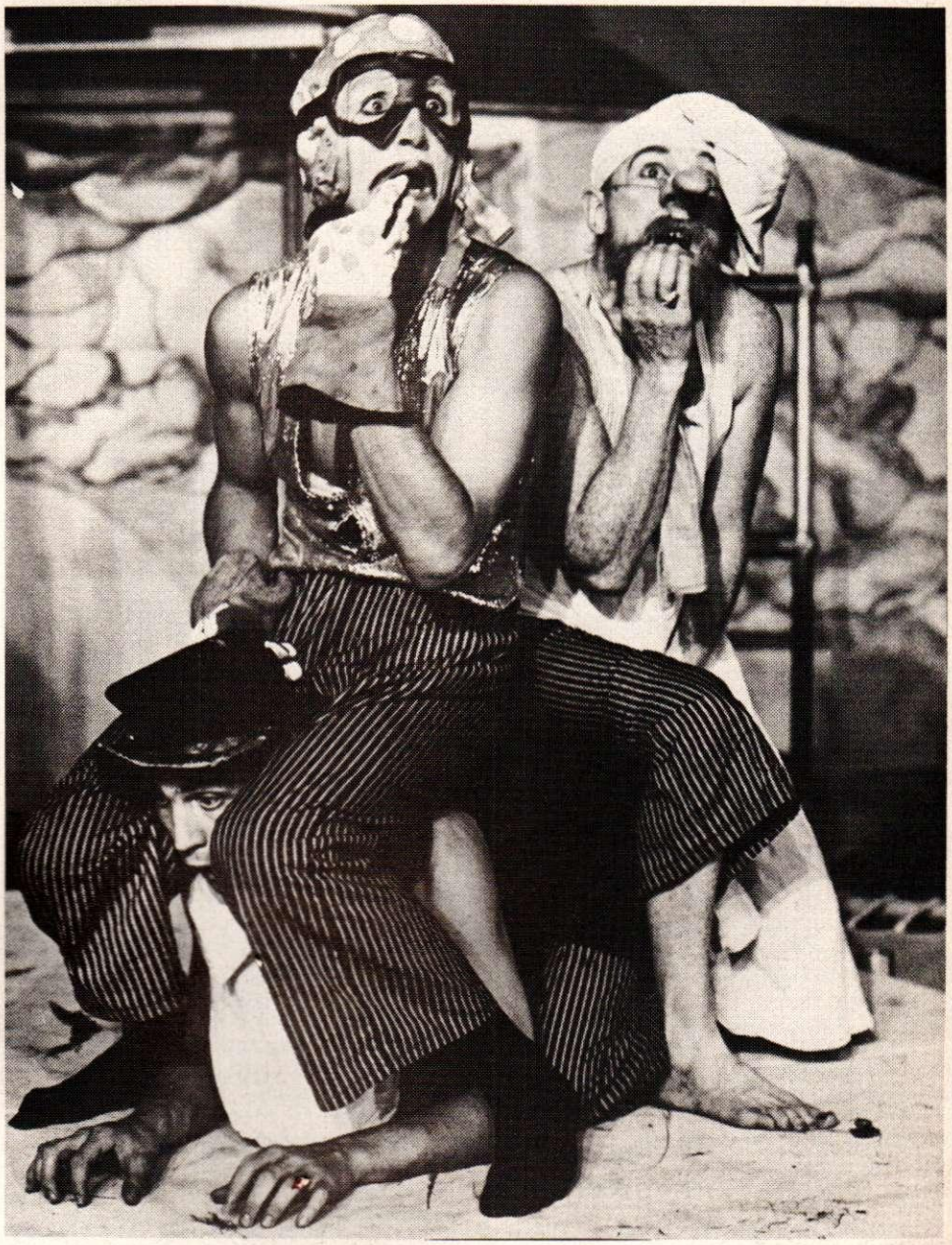

FOOTSBARN THEATRE COMPANY
with Hamlet by Shakespeare

Using Shakespeare as an inspiration in the evolution of a saga of madness (set to music), Footsbarn's unique Hamlet will be performed in their own transportable theatre which holds up to 300 people plus music, clowns and refreshments.

Little is known about Footsbarns productions of Hamlet, and rehearsals are still on their way.

Next year, their tenth anniversary, after visiting Norway, U.K. & Eire, Footsbarn will complete a world tour fullfilling invitations received and seeking new challenges to their type of theatre.

BOB KERRs WHOOPEE BAND

The Whoopee Band was formed on the 1st of May 1968. After a very hard start they managed to secure a TV series by 2nd May 1968 and since then have not looked back.

The Whoopee Band is made up of ex-members of such illustrious orchestras as The Temperance Seven, The Bonzo Dog Doo-Dah Band, The New Vaudeville Band, Benito Mussolini's Brass Knuckle Ensemble and the Chocolate Rats to name but a few.

NATURAL THEATRE

de 'agents provocateurs' van de lol.

NATURAL THEATRE bestaat nu 9 jaar en hebben de moeilijke kunst van het aantrekken van een niet-betalend publiek, het opwekken van hun interesse en het mobiliseren van de mensen die zij verzamelen, geperfektioneerd. Onverwachte infiltraties is één van hun favoriete verrassingen. Ze gebruiken alledaagse personages, die zij in wat onwerkelijke situaties plaatsen, hetgeen een uiterst vermakelijk effekt heeft voor de voorbijgangers, die er dan automaties bij betrokken raken. Zij kreëren het totale straat-theater.
Hun avond-voorstelling, die binnen plaatsvindt, is een kombinatie van de ideeën en ervaringen die zij bij het straatwerk opgedaan hebben, maar dan op diverse manieren uitgewerkt.

NATURAL THEATRE has been going for nine years now and has perfected the difficult art of attracting a non-paying audience, retaining their interests and mobilising the people they gather. They spread joy and delight where ever they go. Unexpected infiltrations is one of their favourite surprises.
They use everyday characters and insert them into somewhat unreal situations usually with hilarious result that involve and amuse passers-by. They create total streettheatre.
The evening inside show is a combination of the ideas and the experiences gained from the streetwork, together with larger set piece, 'theatrical' images centering around a visual landscape inhabited by eccentric and bizarre characters.

CHRIS HARRIS

Na het succes van zijn show "Kemp's Jig" heeft de B.B.C. Televisie CHRIS HARRIS gevraagd een nieuwe solo-show voor hen te maken. Het resultaat is "That's the way to do it"- 300 jaar strand-plezier, gezien door de ogen van drie generaties Punch- en Judy-figuren. Deze 3½ uur durende televisieshows vormen samen een kompleet en uniek theater-amusement, bestaande uit drie aktes: uit 1730, 1850 en 1914.

CHRIS HARRIS heeft met deze show opgetreden voor de engelse koningin op haar verjaardag - eindelijk dus een echte nar.

"That's the way to do it" was written by Chris Harris and John David, directed by John David and designed by Cecile Moreau.
Following the success of "Kemp's Jig" Chris Harris was asked by BBC Television to devise a new solo entertainment for them. The result is "That's the way to do it" - 300 years of seaside fun seen through the eyes of three generations of Punch and Judy men. These three half hour television shows come together to form a complete and unique theatre entertainment with three acts set in 1730, 1850 and 1914.

I. O. U.

Een theatergroep die met behulp van dans, muziek, poëzie en beeldende kunst probeert ieder individu van het publiek een eigen reactie te ontlokken.
IOU stimuleert daarmee het publiek om door herbeleving van het heden en het verleden te komen tot een vrijheid met een persoonlijke verantwoordelijkheid.

Each production elicits a different response from each member of the audience with IOU's gift of touching with an universal unconsciousness. Sympathy for humans and an understanding of mythology involve watchers and watched until perception is warmed by mutual awakening.
Dance, sculpture, music, painting - these elements are poetically combined in the space. IOU encourages the audience to re-evaluate present and past knowledge with an eye to the possible future freedom that comes with acceptance of personal responsibility.

FORKBEARD FANTASY

'THE CLONE SHOW'.
Deze absurdistiese en eksperimentele theatergroep komt met een nieuwe voorstelling, waarin ze volop gebruik maken van hun eigen "bouwwerken" en "trucs". Ook zijn er dit keer stukjes animatiefilm in te vinden.
Hiermee wordt hun werkwijze volledig uitgebuit: het kombineren van visuele aspekten met komedie, poëzie en film. Wat er tijdens een voorstelling gebeurt is grappig, onbegrijpelijk en meestal van avond tot avond verschillend.

Forkbeard Fantasy bestaat sinds 1974 uit: Tim en Chris Britton en Alex Harrison (techniek).

'THE CLONE SHOW'.
This latest development in FORKBEARDS' wholly unique style of performance loosely examines contemporary research into genetic reproduction (cloning, grafting etc.) providing an ideal basis for Forkbeard's sculptural constructions and gadgetry.
The show contains sections of the d Forkbeard's animation film.

TWO REEL COMPANY

Justin Case en Peter Wear ontmoetten el kaar in 1975 en hebben sindsdien hun ge meenschappelijke interesses en doel-stelling gekombineerd in een op het komiese gerichte werkwijze. Deze houdt in: improvisatie, kreatie en uitvoering van gags, sketches, verhalen en shows.
Tijdens dit festival zullen zij zich hoofdzakelijk bezig houden met de vi-deo-aktiviteiten. Samen met Nick Fry en de Wee-Wees verzorgen zii het "News on the move" programma, dat iedere dag tussen 17.00 en 19.00 uur gepresenteerd zou moeten worden in de grote hal. Dit programma bevat dan dokumentaire-achtige beelden van het festival, evenals interviews met groepen, deelnemers, bezoekers, enz. Daarnaast maken zij een dokumentaire over het gehele festival.
Ondanks het feit, dat zij het hier heel druk mee zullen hebben, staan er ook nog een aantal shows en im-provisaties op het programma. Deze zijn op film gebaseerd: bij de show "Frankenstein" zijn we getuige van de produktie van een film, met alle bij-behorende trucs (geluids- en lichtef-fekten, enz.) In hun improvisaties zullen we dit element ook tegenkomen.

Justin Case and Peter Wear met in 1975 and, realising the unique chemistry they shared and their common aims began evolving their comic relationship in the classic tradition. This involved improvising, creating, devising and performing gags, sketches, stories and shows at Festivals and on the stages of the western world.
During this festival they will mainly be occupied with video-activities. Together with Nick Fry and the Wee-wees they take care of the "News on the move"-program, that should be shown every day between 17.00 and 19.00 hours in the main hall. This program will contain a documentary-like view on the festival, as well as interviews with groups, participants, visitors, etc. Next to that they'll make a documentary on the whole festi-val. In spite of the fact that they'll be very busy doing all this, there are also a couple of shows and improvi-sations programmed. These are based on film. With their show "Frankenstein" one can witness the production of a film, with all the matching tricks (sound-and light-effects etc.)

THE WEE WEES

Evenals de Two Reel Company zullen de WEE WEES zich bezighouden met het ma-ken van een video-dokumentaire van het festival. Zij zullen zich op de straten van Amsterdam konsen-treren. (Zie elders voor meer infor-matie hierover.)
Verder doen ze hun show 'The Heroes are Hungry', waarin video op een zeer bruikbare manier geïntegreerd is. De show bestaat voor een groot deel uit improvisaties en verandert daar-door voortdurend. Er kan hier dan ook weinig over gezegd worden, behalve onderstaande Engelse nonsens. Het is in ieder geval zeer boeiend om te zien vooral omdat sommige karakters uit video-personages bestaan (wat even wennen, maar heel leuk is).

'News on the Move'.
Armed only with video equipment of dubious quality, THE WEE WEES will venture out onto the canal strewn streets of Amsterdam everyday, with the sole purpose of manufacturing news.
'The Heroes Are Hungry'.
An improvised performance of substan-tial fluctuating mobility involving video with positivistic component es-calation and yet, still remaining, an inherent digital psychosis of ambivalent expansive projection. Even the technology of the future could not shield you from the night-mare of today! It is success and failure, good and evil, pride and prejudice, war and peace, fish and chips, chalk and cheese, Hansel and Gretel, Mutt and Jeff, Pinky and Per-ky.....THIS IS.....'WE'LL RUN UP A FLAGPOLE AND SEE WHO SALUTES IT'.

JOHN MELVILLE

JOHNNY MELVILLE met 'Come Again', begeleid door Jimmy Friedman.
Deze solo-show gaat over een bokser, die met een belangrijk gevecht bezig is tegen Muhammed Ali! Dit gaat in een flitsende vaart, waarbij John Melville 17 personages uitbeeldt en als geheim wapen de "showbusiness" gebruikt.

JOHNNY MELVILLE is a character actor, comic, mime, acrobat, singer, dancer, parodist, writer, director and teacher, and has performed solo shows in Holland, Germany, Italy, Sweden and Greece.

'COME AGAIN'.
"Muhammed Ali must beware! Johnny's world championship fight against Muhammed Ali has no equal - a crazy one man show that is fast and funny, where Johnny plays all 17 characters in his rise to defeat the champ, using showbusiness as his secret weapon. "Is he a pantomime, a clown, an acrobat, a quick change artist, or a parodist?.... Johnny Melville the unique actor, manages to combine them all... and the more the audience watched the more they wanted". (German Press).

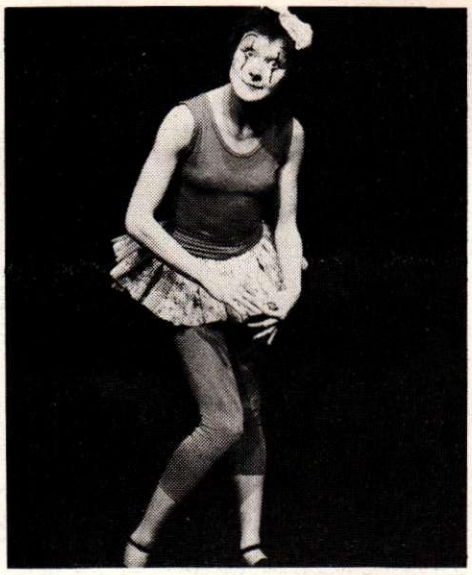

NOLA RAE

Nola Rae is op het Europese vasteland geen onbekende. Er is geen festival, of je kunt haar onder de uitgenodigde groepen vinden. Ook op de Festivals of Fools en daarnaast in het Shaffy Theater en de Melkweg is zij een graag geziene gaste.
Ook in dit wereldtheaterfestival zal ze niet ontbreken. Met haar laatste show 'Future Fool' duikt ze in de toekomst en zien we wat er met een clown gebeurt, die voorgoed dit aardse leven verlaat.

This mime-clown hardly needs to be introduced as she is inevitable on on every festival. In this festival she'll performe the FUTURE FOOL.

FINLAND

THEATER PORQUETTAS

THEATER PORQUETTAS is ontstaan tijdens het laatste Festival of Fools in Amsterdam, juni 1978.
De schepping van de eerste produktie 'Girl's Life' ging daarmee hand in hand, met impulsen van andere groepen, die in het festival speelden en vooral met de hulp en de aanmoediging van Carlos Trafic, de "vader" van 'Girl's Life'.

Vrouwentheater is niet je opwinden over aktuele vrouwen-problematiek, maar het wezenlijke zoeken van de gevoelens en de humor van de vrouw. Wij geloven zeker in samenwerken, ook met mannen.

'Girl's Life' is het produkt van een interaktie tussen ons en twee mannen: Carlos Trafic is de vader en de geluids- en lichtman Ilkka Volanen de vroedvrouw.....

Theatre PORQUETTAS was founded during the Festival of Fools in Amsterdam in June 1978. This happened hand in hand with creating the first production 'Girl's Life', with impulses from the groups performing at the festival and above all with all the help and encouragement by Carlos Trafic - the "father" of 'Girl's Life'.

We want to make strong emotional visual theatre which does not shelter behind words. Our theatre grows out of our lives and experiences, our lives and experiences are lived by us as women. Women's theatre is not agitation about female topics, but research in women's life, feelings and humour - looking for the female alternatives. We strongly believe in cooperation also with men. In fact 'Girl's Life' grew out of interaction with two men: Carlos Trafic, the "father" and the light- and sound-artist Ilkka Volanen in Finland who helped us release the child....

4 LITRES 12

'4 LITRES 12 IN CONCERTO'

Met de opvatting van Antonin Artaud over wat theater moet zijn: "poëzie voor de zintuigen, onafhankelijk van het woord" als uitgangspunt, heeft deze Franse groep gedurende de vijf jaar, dat ze bestaan gezocht naar een theatertaal, die de hunne kan zijn: levendig en zo dicht mogelijk bij de aard en de persoon van de akteur.
Wie hun het meest boeiden waren twee Poolse auteurs: Witkiewicz en Gonmbrowicz, van wie ze drie stukken hebben gespeeld ('Dinguerie Tropicale', 'Yvonne' en 'Une Locomotive Folle').
Het stuk dat ze nu op hun repertoire hebben staan: '4 Litres 12 in concerto', is de vrucht van vijf jaar zoeken en spelen.
Lachen is essentieel in dit stuk en de humor benadert het meest de soort humor, die Artaud beschrijft en die hij vergelijkt met de humor uit de films van de Marx Brothers.

'4 LITRES 12 IN CONCERTO'.
This performance is the result of 5 years of experimenting and performing. Their starting point was: "Poetry for the senses, independant of the word" to a theatre language, that could be theirs lively and as close as possible with the character and the person of the actor.
Essential in this performance is laughing and the kind of humour is more or less the kind of the humour used by the Marx Brothers in their films.

LES CLOWNS MACLOMA

'DARLING, DARLING'

Les Clowns Mâcloma zijn 3 jaar geleden voor het eerst in Nederland geweest (o.a. De Blauwe Zaal, Melkweg). Ze vielen toen al op door hun rake vondsten (zoals twee piano's op wielen, waar van alles uitkwam en waar stevig mee rondgesprongen werd).
Ze komen nu terug met een voor Nederland nieuw programma: 'Darling, Darling'. Geen verhaal, losse stukjes met een eigen humor, eigen plot:
een strijkage van een stekker en een stopkontakt
perikelen tijdens een dagje aan het strand
kermis met alles derop en deran.

LES CLOWNS MACLOMA certainly made an impression on their first audiences in Holland 3 years ago: with pianos on wheels full of surprising contents and (mis)-uses. They are back with a new show 'Darling, Darling'. No storyline, just one-act plays with their own humour and plots, such as the connection between an electrical plug and socket; the dangers of a day at the beach; a fairground in all its glory - come and see!

THEATRE DE L' UNITÉ

STRAATTHEATER

THÉÂTRE DE L'UNITÉ met '2CV Théâtre'.
Theater: een eend (of 2CV).
De ouvreuse verkoopt de twee enige plaatsen. Terwijl binnen de voorstelling aan de gang is, gaat het buiten door: interakties tussen de ouvreuse, de brandweerman, die de zaak moet kontroleren, een gendarme.

LA ~~F~~OUCE FRANCE !

Zeven straattheatergroepen uit Frankrijk zullen op 4, 5 en 6 juni op het terrein een Frans straattheaterfestival brengen.
Een festival in een festival.
Van 15.00 uur tot middernacht spelen ze gezamenlijk, versieren het terrein als of het 'Quatorze Juillet' is, maken eten (frans natuurlijk) spelen voor kelner, maken muziek. Een waar frans feest.

met:

PHILIPPE DUVAL en Mme MACHON

Oude bekenden van vorige festivals, initiatiefnemers van dit feest.
Met orgeltje, straatmime en treffende interactie met voorbijgangers. Rasechte straatspelers.

LE PUITS AUX IMAGES

Circus, theater en muziek.

CELESTIN ECHASSIER

Loopt op hoge stelten, danst en jongleert.

CINAMBULE

Een rijdende cinema! Een vrachtwagen met daarin een filmzaaltje met 45 plaatsen.
Ze projekteren ook buiten.
Het filmprogramma, dat ze brengen ziet er boeiend uit: o.a.
'Mélies tel qu'en lui-même'
en Burlesques. Zie voor andere titels het later te verschijnen filmprogramma.

ROGER ET LUCIE

fakirs, akrobaten!

THEATRE á BRETELLES

Film op een rol papier: In een grote doos, zit de rol op twee stokken die langzaam doorgedraaid wordt. Zo verschijnen de prachtigste taferelen. Begeleid met accordéon, fluit en banjo.

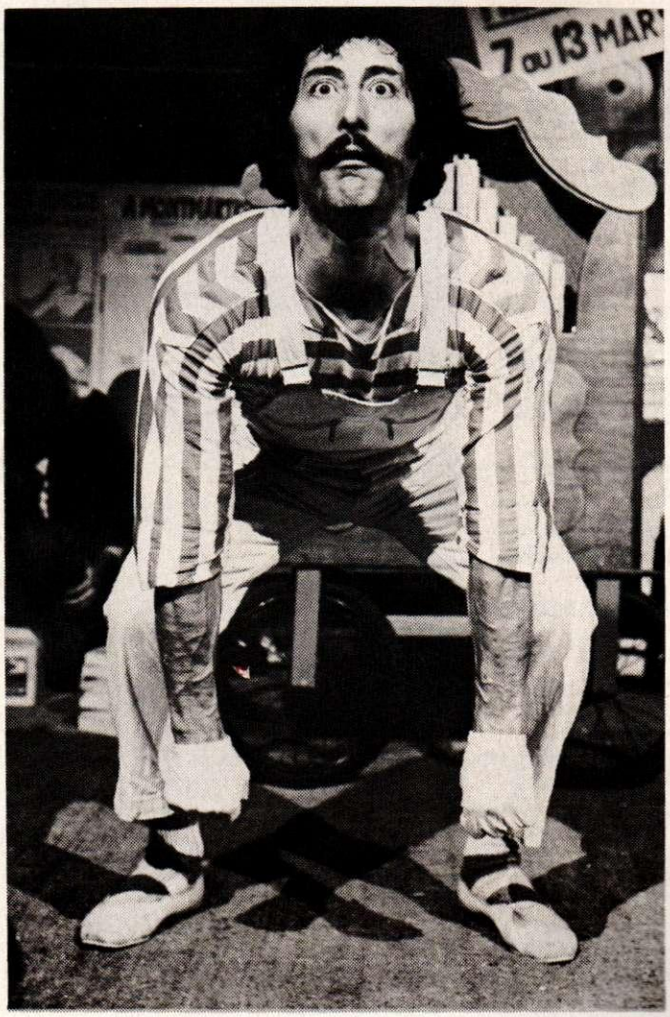

Streettheatre groups from France will realise a festival in the festival with a real french atmosphere on 4, 5 and 6 June, from three o'clock in the afternoon till midnight they'll perform together, act as waiter or cook, serve meals and decorate our theatre-village as if it were 'Quatorze Juillet".

You'll meet
Philippe Duval and Mme Machon
Le Puits aux Images
Celestin e Chassier
Roger et Lucie
Theatre à Bretelles
On top of this, there will be the cinambule, a driving cinema! In a truck with 45 seats.

MANARF

'PARIS BONJOUR'

Eén man speelt het klaar om ons, d.m.v. een verzameling van kleine poppetjes, marionetten, mechaniekjes, speelgoed etc, het merendeel bijeenvergaard van de vuilnisbelt en de straat, een dag uit het leven in Parijs voor te toveren uit een doos van een halve meter in het vierkant.
De opgeroepen beelden hebben onderling weinig met elkaar te maken, ze rijgen zich aaneen als beelden uit een droom.....

Fijne humor, in miniatuur.
Hoewel kinderen welkom zijn, is het boeiende en rake ervan slechts volledig te begrijpen door volwassenen.

'PARIS BONJOUR'.
One man with a collection of dolls, puppets, marionettes, mechanical toys, etc. salvaged from the rubbish-tip succeeds in magically bringing to life a day in Paris - this out of a box measuring 50 cm x 50 cm. The objects have little to do with each other, but, strung together, form dream images. Fine humour, in miniature.

IN THE STREET:
'THE THEATRE BICYCLE'. An old tradesman's bicycle turned into a theatre. Leading role: a fisherman represented by marionettes and mechanicals.
'CROQUODIL - CROQUE ODIL'. The tale of a Tasmanian crocodile visiting his family in Paris. The theatre: a mobile wooden hut.
'THE GIRL WITH HER HAND CHOPPED OFF'. An unlucky fisherman makes a pact with the devil - a sack of gold in return for his daughter. When the devil tries to grab her, she makes the sign of the cross... and the devil forces her father to chop her arms off... In spite of the cruelty, this traditional French tale is intended to entertain.

TUKAQ TEATRET

TUKAQ TEATRET speelt 'Inuit' (Eskimo) en 'Uajarneq'.
Tukaq Teatret werd door Reinar Nilsson, een Noorse emigrant, in 1975 in Denemarken opgericht. De spelers komen uit Groenland: Eskimo's, die in Denemarken studeerden, maar in ook daar aanwezige westerse patronen hun draai niet konden vinden.
Het theaterstuk, dat Nilsson samen met de Eskimo's maakte, bracht een schok teweeg, zowel bij de Eskimo's als bij de blanken. Het gaat over het zoeken naar eigen oorsprong en identiteit, over de bevrijding van de door vreemde volkeren opgelegde politieke en sociale patronen. Het is ook een oproep aan alle onderdrukte sociale groepen en volkeren zich te bevrijden.

'INUIT'
Over de vreugde van een oervolk.
Over het terugschrikken voor het beangstigend geweld van de vreemde blanke geest.
Over de strijd om de eigen identiteit weer terug te winnen.

'UAJARNEQ'
Drieduizend jaar oude Groenlandse maskerkunst, gekombineerd met oude vruchtbaarheidsrituelen.

Inuit = Eskimo
Tukaq = harpoen.

The TUKAQ THEATRE came into existence in Denmark in 1975, and during the four years they have existed they have made a strong impression.
The theatre is based in Denmark, on the west coast of Jylland. In a rugged countryside and with the sea as their nearest neighbour, the group has managed to establish a cultural centre supported by the local population, who do not normally take an interest in cultural activities.
Even though the Tukaq Theatre perform their plays in Greenlandic, and even though the themes of their plays are derived from Greenland, the theatre has been able to break through linguistic, cultural and social barriers, and they have captured large audiences in Denmark who rarely or never go to the theatre.
The work of the Tukaq Theatre shows that the search for one's own roots, a search for the primeval and a liberation from alienating political and social systems, is a general issue among all surpressed social groups and peoples.

"The production is a wickedly nerve-shattering potion, concocted of Inuit myth, mime, song and visual art, served in a goblet of crystalline simplicity.

HONGARIJE

STUDIO K

Deze permanent experimenterende theatergroep, die sterk kollektief werkt, presenteert op dit festival twee verschillende produkties:
'Woyzeck' van Büchner en 'Het Balkon' van Genet.

De groep werkt met een literaire tekst en improviseert daarop onder leiding van een vaste regisseur of stimulator. De voorstellingen van dit gezelschap zijn onontkoombaar: het is geen schouwspel waar je wel of niet naar kunt kijken, maar een dramaties gebeuren, dat vlak naast je plaats vindt.

Als publiek ben je omstander en stain-de-weg. Naarmate de incidenten om je heen gebeuren, word je steeds meer de getuige van een ongeluk dat je zou moeten voorkomen.

This permanent experimental group from just outside Budapest is going to present 'Woyzeck' by Büchner and 'The Balcony' by Genet.

With STUDIO K you are not merely watching a performance, but more present at a dramatic incident.
With the audience as part of the scenery and bystanders, the story is not told, but actually rehappens every time. In spite of the literary text the acting is very physical.

ISRAEL (BEZET GEBIED)

EL HAKAWATI

PALESTIJNS THEATER

Een theatergroep beginnen op de bezette westelijke Jordaan-oever, zoals Balalin in 1970 deed, riep een groot aantal vragen op.
Binnen deze beschaving bestaat geen theatertraditie, aangezien de religie het geven van voorstellingen en het maken van afbeeldingen verbiedt.
Maar zie daar: al heel snel heeft het theater een eigen plaats verworven in deze samenleving. Het theater is door zijn uitzonderingspositie een plaats geworden, waar ontmoeting en uitwisseling mogelijk is wat daarbuiten door de politieke situatie niet kan.

Na de zesdaagse oorlog van 1967 is men nog optimisties. Er wordt gedacht dat de bezetting slechts van korte duur zal zijn. Na de nachtmerrieachtige gebeurtenissen van september '70, het bloedbad van Amman, is het duidelijk dat de bevrijding niet met hulp van buitenaf zal komen. Dat is het moment waarop het verzet op politiek, ekonomies en kultureel gebied zich gaat organiseren en de guerilla bovengronds wordt.
Op dat moment wordt ook de eerste theatergroep Balalin gevormd. De deelnemers aan deze groep brachten ieder hun eigen ervaringen mee: aktiviteiten binnen de vakbonden, spelen in het buitenland, militairisme, vrijheidsstraffen.....
Het ging erom deze ervaringen aan de buitenwereld te laten weten en niet in de eerste plaats om goede akteurs te worden. Het is deze kollektieve wens die uiteindelijk gekonkretiseerd werd in het vormen van een theatergroep.

Onze theatervorm is een uiting van het Palestijnse verzet. Zij is ontstaan tijdens de bezetting; het is dus vanzelfsprekend dat de bezetting met zijn oorzaken en gevolgen de inhoud vormen van onze voorstellingen. Wij willen echter de bezetting niet voorstellen als de zondebok, maar ook de tegenstrijdigheden, de tekortkomingen, de verzieking en de zwakheid

laten zien van onze samenleving tijdens de bezetting".

PALESTINIAN THEATRE

To start a theatregroup in occupied Jordan as Balalin did in 1970 gives quite a few problems.
Because the religion and the way of live prohibits giving theatreperformances and making pictures it is obvious that there was no theatre tradition in this culture.
But in spite of that very soon this theatre as a priviliged meeting place found its own roots outside the political structures that made it impossible to communicate elsewhere.
After the sixday war of 1967 one is still optimistic: the occupation will not last very long.
After September '70, the bloodshed at Amman, it became obvious that liberation would not come with help from outside.
At that moment the resistance political cultural and economical starts to get organized and a querilla begins to show itself.
That is the moment that Balalin forms his first theatregroup. The members all bring along their own experiences from active members of the unions, acting about, militarism, prisonsentences etc.
At this moment they do not use written text but prefer expression above dialoque. As so many other groups that sprout from resistance the group bases itself on traditional dance, music, poetry and songs to obtain recognition and to demonstrate how these traditions obstruck real progression. Form and contents of the plays are an expression of the Palestinian resistance. "Our aim is to show the occupation and the consequences that it has for the society we have to live in."

C. F. R.

De Italiaanse theatergroep CFR o.l.v. Aldo Rostagno, heeft altijd geprobeerd haar publiek te konfronteren met de onontkoombaarheid van hetgeen geboden wordt. Heeft men er eenmaal voor gekozen een voorstelling bij te wonen, dan zal men zich onvoorwaardelijk over moeten geven. Dat was o.m. het geval in de produktie 'Ostal', die zich afspeelde in een kleine houten kist (max. 20 bezoekers). Eenmaal binnen wordt het publiek gekonfronteerd met een groot bed, dat vrijwel de gehele oppervlakte van het "huis" in beslag neemt. De toeschouwer heeft dan geen andere keus dan op het bed te klimmen en als iedereen binnen is, wordt de deur dichtgeslagen en met veel lawaai op slot gedaan.
Iedere afzijdigheid van de toeschouwer werd hiermee tot nul gereduceerd en men moest zich, of men wilde of niet, aan het gebeuren overgeven.
De produktie, die op het festivalterrein gespeeld wordt, zal zich afspelen in de bad- en douchelokalen en deze ruimte zal voor deze gelegenheid zo gebruikt worden, dat men het gevoel heeft in een slachthuis te vertoeven.

The Italian Theatregroup C.F.R. under the guidance of Aldo Rostagno has always tried to confront their public with the inevitability of their offering. Once you have decided to attend their show you have to give yourself completely to it. This was also the case in the production 'Ostal'. That was performed in a small wooden crate (an audience of 20 only).
Once inside the public was confronted with a huge bed that takes up all the space of the 'house'.
One has no choice but to climb on the bed and when everybody was inside, the door was slammed shut and locked with much noise. The restraint of the public is then reduced to nil, whether wanted or not.
Aldo Rostagno's new production will be performed on the festival-site, in the bath and shower rooms.

PICCOLO TEATRO DI PONTEDERA

Het PICCOLO TEATRO DI PONTEDERA zal twee verschillende programma's brengen in het festival. Ze spelen zowel binnen in een theaterruimte als buiten in de straten van Amsterdam en op het festivalterrein.
Nadat ze in 1958 met traditioneel repertoire theater begonnen waren, kwam daar in 1968 een grote verandering in, na hun kontakt met het Living Theatre.
Hun (binnen)voorstellingen van 'Vestitions d'Antan' zijn een ode aan Eleonora Duse, een van de grootste aktrieses van het grote publiek.

The PICCOLO TEATRO DI PONTEDERA, one of the first contemporary European street theatre groups, will be presenting two different programs at the festival.
This Italian group will perform indoors as well as ourdoors on the streets of Amsterdam and on the Festival-site.
The troup began in 1958 doing traditional repertory theatre. A major change point came in 1968 after contact with the Living Theatre. The results of this contact are part of the story of the particular individuality of this group.
Their (interior) performances of 'Vestitions d'Antan' are a tribute to Eleonora Duse, one of the great actresses of the world stage.

JAMAICA

BLACK THEATRE CO-OP.

Het BLACK THEATRE CO-OPERATIVE is opgericht door Mustapha Matura en Charlie Hanson in de zomer van 1978, in Londen, ter bevordering van de produktie van toneelstukken van West-Indiese auteurs daarnaast biedt het arbeidsplaatsen aan jonge zwarte akteurs.. Hun produkties tot nu toe omvatten twee van de toneelstukken van Mustapha: "More More" en "Another Tuesday". "Welcome Home Jacko" is voor het eerst opgevoerd in "The Factory", Londen 12 juni 1979.

De wereld van vier Jamaicanen die hun tijd in een clubhuis slijten is klein. Een voetbalspel, coca-cola drinken en dwepen met de Rastafari-beweging zijn de belangrijkste dingen in hun leven. Een leven dat op zijn grondvesten wankelt wanneer Jacko, een oud clubhuislid die net uit de gevangenis ontslagen is, terugkomt. Hij brengt de vijandige buitenwereld meedogenloos binnen. En laat zien dat de strijd tegen discriminatie met reëlere middelen gevoerd moet worden.
Het BLACK THEATRE CO-OPERATIVE komt behalve met Welcome home Jacko ook met een nieuw stuk; van Farrukh Dhondy. Hij heeft geschreven over Londense teenagers die opgroeien te midden van de verschillende gekleurde en blanke bevolking, op school, in de straten. Het stuk gaat over zes Londense teenagers - hun verlangens en vooruitzichten in '80. Met 'live' reggae en rockmuziek.

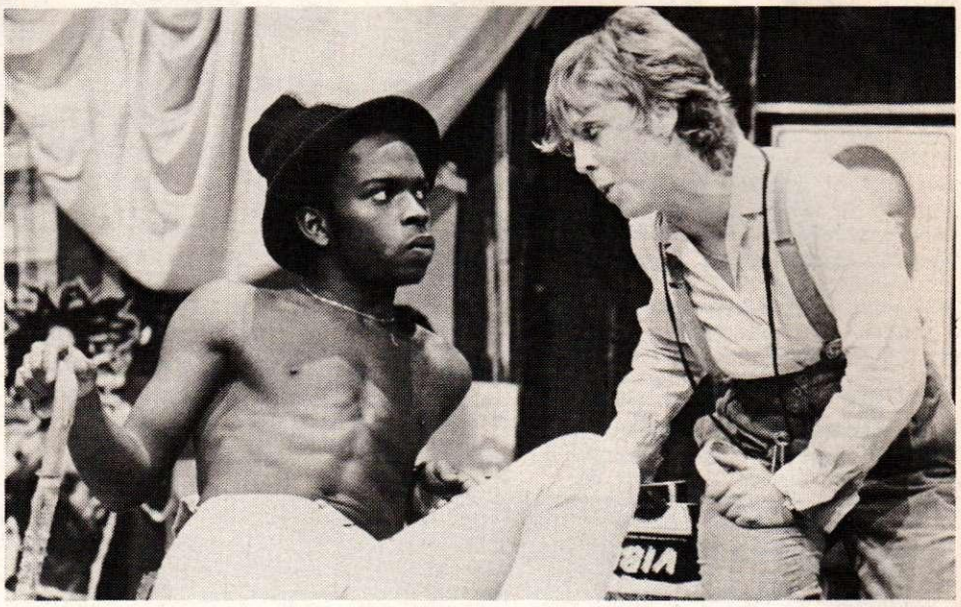

Following the success of Mustapha Matura's play 'Welcome Home Jacko', the BLACK THEATRE CO-OPERATIVE is making a new play with live reggae/rock music. It has been commissioned from Farrukh Dhondy. Acting workshops have started and rehearsals begin in April.
Farrukh Dhondy is best known for his novels and short stories about London teenagers growing up in multi-racial Britain today, at school, and in the city streets: 'East End at Your Feet', 'Come to Mecca' and 'Siege of Babylon'. The play tells the story of six London teenagers and their aspirations and prospects in the eighties.

JAPAN

SHUSAKU & DORMU DANCE THEATRE

'NEUM'.
In this program we show various worlds of the box...
Smiling Box.

In onze dans heeft de beweging betekenis en gevoel, maar zij is ook de reaktie van een levende vorm. Alle lichaamsdelen worden door beelden beheerst. Het lichaam fungeert als middel. We worden het objekt, wat ons bezit, binnen en buiten de huid. Als je naar een bloem kijkt, dan ben je de bloem, je voelt het water opstijgen vanaf je voeten. We bereiken een andere wereld, doorbreken een grens, beheersen de tijd. Verleden en toekomst lopen in deze ruimte door elkaar. Een stap is honderd jaar lang. We houden ons niet bezig met wat gebruikelijk onder "schoonheid" verstaan wordt. Shusaku heeft het over de schoonheid van het groteske, mysterieus en bizar, een sprookje voor volwassenen.
Shusaku gebruikt zijn kennis van het klassieke Japanse theater (Noh, Kabuki).

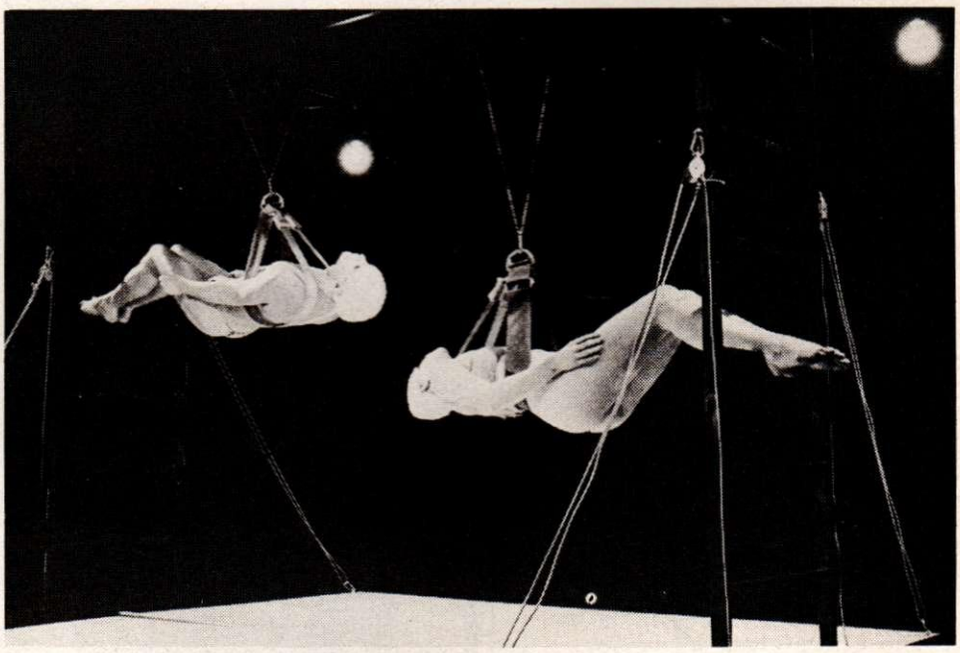

SHUSAKU has been living and working in Holland with his Dormu Dance Theatre for two years now. Last summer on request of the Shaffy Theatre he made NEUM. This production shows several ins and outs of a big box.

JOEGOSLAVIE

TEATHAR ROMA

TEATHAR ROMA speelt 'SINE HEM ISI' ('er was en er is').
Een groep Joegoslaviese zigeuners, die nu 10 jaar als vrije theatergroep bestaat. Beroepsakteurs en amateurs werken in deze groep samen, daarbij experimenteel gebruik makend van de technieken van Grotowski.
Een opwindende, zeer beweeglijke voorstelling van deze kleurrijke groep. Vrijwel zonder woorden.

TEATHAR ROMA plays: 'SINE HEM ISI' (There was and there is)
A group Yugoslavian gypsies from Skopje. They exist ten years as a free theatre group. Professional actors and amateurs work together.
Experimental, using the technics of Grotowski.

An exciting and extremely active performance by very lovable colorful people. Almost without words.

NEDERLAND

HET WERKTEATER

HET WERKTEATER IN DE TENT!

Het Werkteater maakt ongewone voorstellingen, al tien jaar lang. Dat is het resultaat van experimenteren, waarbij alle trucs overboord werden gezet die het meer traditionele toneel angstvallig is blijven vasthouden. Improviseren en putten uit eigen ervaringen liggen aan de basis van het werk van deze Nederlandse groep - een kollektief van theatermakers dat zijn eigen stukken maakt en speelt. Wanneer een idee voor een stuk ontstaat, wordt dit in improvisaties uitgewerkt en gespeeld, waarbij ruimte wordt gelaten om de voorstellingen voortdurend te veranderen. De gekozen uitgangspunten: een kollektieve manier van werken, een gezamenlijke huishouding en administratie, en onderzoek naar en benadering van groepen mensen, die uit zichzelf niet naar het theater zouden gaan. Zo ontstond al direkt na oprichting het idee om 's zomers de straat op te gaan met korte programma's, die op zoveel mogelijk plaatsen in Nederland werden vertoond. Dat gebeurde op een zeiltje en een uitklapbaar podium, dat aan een vrachtauto was gemonteerd. Later werd een tent gebruikt, waarin in de maanden juli en augustus voorstellingen werden gegeven.
Produkties, die niet in deze tent werden gespeeld, de zgn. winterstukken, zijn altijd gericht geweest op bepaalde thema's, en hebben steeds dicht bij situaties gelegen die de groep op dat moment na aan het hart lagen.

Tijdens het Festival of Fools spelen ze twee programma's in hun eigen tent: een stuk voor kinderen van 6 - 12 jaar, en een avondstuk.
Het kinderstuk heeft als titel 'Welterusten', of 'Hoe overleef ik de nacht': een kind past op het huis, terwijl de ouders naar een feestje gaan. Er werken vijf Werkteaterakteurs aan mee en de musici Paul Prenen en Rob Boonzajer.
De inhoud van het avondstuk is op dit moment moeilijker te omschrijven. Ze maken een voorstelling met als uitgangspunt 'Gewoon Weg', een projekt, dat deze winter gemaakt is en gespeeld in opdracht van de Opleidingen voor het Buitengewoon Onderwijs. Het gaat over kinderen, die niet passen in het reguliere onderwijs omdat ze lichamelijk of geestelijk gehandicapt zijn, of om andere redenen moeilijk aan te passen. Het wil dit stuk toegankelijk maken voor een groot publiek in de tent.
Aan dit programma zullen bijna alle leden van het Werkteater meewerken, samen met de musici Rob Boonzajer en Paul Prenen.

EXTRA
In één van de Werkteaterbussen zullen twee leerlingen van de Amsterdamse Toneelschool, Ada Bouwman en Glenn Durfort, het stuk 'Dutchman' van Leroi Jones in de vertaling van Cees Nooteboom, Helmert Woudenberg en Hans Man in 't Veld begeleidden hen bij dit stuk en deden ook de suggestie het stuk niet in de ondergrondse te laten spelen, maar in een bus.
Deze bus staat gedurende het festival op het terrein en per voorstelling is er plaats voor ongeveer 30 bezoekers. Ook na het festival zal deze voorstelling nog te zien zijn.

HET WERKTEATER has been creating unusual shows for ten years by throwing overboard traditional techniques. Personal experiences are vised upon until they become a flexible form that reaches all members of the public, in a theatre or outside. Most pieces depict imprisonment in the "system" in one way or another: in a psychiatric institution, a prison, an old-people's home, or in death. During the festival Werkteater plays two pieces in a huge tent - one for children and one about children whose handicaps prevent them from fitting into the educational system. Another play will take place in one of the Werkteater buses on the site.

DE BAMSISTERS

Stichting BANKSTEL verzorgt een theatrale swingproduktie: de BAM-JAM, met Nederlands meest volwassen jazzgroepje en de ex-zusters BAM (+ gasten).
Titel: 'EMPTY PICTURES'.
Subtitel: 'Ze denken altijd van te voren over de dingen toch wel na, maar da's misschien een blauwdruk'.
Subtitel: 'En als je bang bent voor me doe je toch net of ik op de televisie ben'.
Tante Bets kan geen kinderen krijgen.
Ome Kees werkt al 20 jaar op een bank en legt plakboeken aan van de strip Simpelmans.
Buurman kwam naar beneden om zijn bretels vast te laten maken. Zijn vrouw lag in het ziekenhuis.
Wasted and useful lives, nuttige en onnutte levens; een serie hartverscheurende handelingen uit het dagelijks leven, muzikaal omlijst.

Verder:
Een bas.
Een kapelaan. Een pianist.
Een body-builder op z'n retour.
Een zelfbevrediger.
In- en uitheems gezang. Drums.
Een publiekje.
Een gesprek met de familie Jansen.
Interviews over liefde en dood.

Stichting BANKSTEL (ex-Bamsisters) presents a theatrical swing production: BAM-JAM. Title: 'Empty Pictures' - they dó think things over before they do it and: if you're afraid of me you pretend I'm on television.
Aunt Bets can't have any children.
Uncle Kees has been working on a bank for 20 years and is collecting the Strip Simpelmans.
Wasted and useful lifes - a series of acts out of daily life, surrounded by music.
Furthermore:
A bass.
A chaplain. A piano-player..
Drums.
An audience.
Interviews about life and death.
B: "I wanted to make a play to show how sad and lyrical it is for those two old ladies to be living in that room full of newspapers and crab".
A: "you shouldn't make it sad. You should just say: 'This is how people today are doing things'."

RAFFIA

TEO JOLING & MAARTEN V. REGTEREN ALTENA

RAFFIA, de internationale naam is voor dun bindmateriaal, afkomstig van de bladeren van een op Madagaskar groeiende palmsoort, is ook de titel van de nieuwste produktie van TEO JOLING en MAARTEN VAN REGTEREN ALTENA.

Teo Joling - mimespeler, werkte als akteur bij theatergroep Carrousel, werkte mee aan muziektheaterprodukties als Hullie & Zullie, deed diverse soloprogramma's en maakte een muziektheaterproduktie met Moniek Toebosch.
Door mimiek naast muziek te plaatsen wordt de mimiek uit haar isolement gehaald. Dit resulteerde in een samenwerking met Maarten van Regteren Altena, kontrabassist, en in 1977 ontstond hun eerste produktie 'Ploink', een konsert voor kijkers. Het was een kombinatie van een strijkinstrument met commedia dell' arte.

RAFFIA is beider "tweede konsert voor kijkers".

'RAFFIA' is not only the name of a sort of thin rope made from the leaves of a Madagascar palm, but also the title of the newest production by Teo Joling and Maarten van Regteren Altena. It is a piece to be seen as well as heard, a combination of mime and double-bass, of classical string music and comedia dell' arte, of years of experience and new representation.

INEKE COHEN

DE VERWAAIDE AGAATH (La Démarieuse) van Gilbert Léautier wordt gespeeld en werd vertaald door INEKE COHEN.
'De verwaaide Agaath' is de geschiedenis van Agaath, die 8 jaar, 9 maanden, 7 weken, 6 dagen en 5 uur op zoek is naar Albert, die haar verlaten heeft.
Ineke Cohen speelde zes jaar bij toneelgroep Globe. Bij het lezen van de monologen van Gilbert Léautier raakte ze volledig in de ban van deze auteur. Ze verzorgde de vertaling van 'La Jacassière'.
In oktober 1979 vond de eerste voorstelling van 'De verwaaide Agaath' plaats. Ineke Cohen hoopt met de derde monoloog 'La Foraine' het drieluik van deze auteur te kunnen voltooien.

INEKE COHEN became fascinated with the writings of Gilbert Léautier during her years acting with Globe Theatre, and translated 'The Deserted Woman'. She will perform this story of Agatha, who searches for 8 years, 9 months, 7 weeks, 6 days and 5 hours for Albert, who deserted her.

TONEELGROEP BAAL

GEORGE SAND

Wie is George Sand? De vergeten schrijfster van romantische romans, idealistische literatuur en duizenden brieven? Een zielige dweepster op zoek naar het geluk? Middelpunt van een cercle van kunstminnende en toegewijde vrienden? Revolutionair feministe avant la lettre? Melkdrinkende manneneetster?
Wie ze ook was, een feit is dat de naam George Sand tegenwoordig nog steeds werkt als een symbool, of ze nu gelezen wordt of niet. In ieder geval had ze een eigenzinnig karakter en deed ze dingen die in haar tijd (1804-1889) met enige verbazing gekonstateerd werden, zoals het roken van sigaartjes en het lopen in mannenkleren.
Ze was de geestelijke en/of lichamelijke vriendin van vele coryfeeën uit die jaren: Chopin, Liszt, Delacroix, De Musset, Plaubert, maar ook van revolutionairs als Bakoenin en Leroux.
De opera GEORGE SAND die op dit Festival of Fools/Théâtre des Nations zijn wereldpremière beleeft toont al die aspecten, maar is geen biografie; hij tekent het portret van George Sand, de vrouw wordt getekend, zonder rekening te houden met de chronologie van de gebeurtenissen in de tijd. Tussen de 4 concertvleugels in wordt afgerekend met de mythevorming rond haar persoon en de kernkonflikten in haar leven getoond : van haar leven: huwelijk en huwelijkstrouw, moeder en minnares, vrouw en kunstenaar, werken en "leven", kunst en revolutie.
Voor de toneelgroep BAAL is het muziektheater altijd van groot belang geweest. Vanaf het begin (1973) heeft de groep auteurs en componisten opdrachten gegeven tot het schrijven van muziektheaterstukken, waarbij al dan niet werd uitgegaan van bestaande toneelteksten.
'GEORGE SAND'.
The mystery that is George Sand - writer, thinker, a being extraordinary in her own time; caught in her own conflicts of marriage and fidelity, mother and mistress, woman and artist; hub of the wheel of culture which included Chopin, Liszt, Delacroix - symbol of all this and more, the whole has been interpreted by the group Baal through the medium of an opera. Between four grand pianos, the myth takes form.
BAAL was founded in 1973, since when the group of actors, actresses and composers completed musical dramatic works using existing or new material.
'George Sand', the opera, is by Mia Meijer (libretto) and Louis Andriessen (music).

MIMETEATER TERMIEK

Koöperatieve vereniging MIMETEATER TERMIEK u.a. bestaat sinds november 1977. In kollektief verband worden stukken bedacht en gemaakt, waarbij mime de basis is. Daarnaast wordt er ook gebruik gemaakt van ruimte, akrobatiek, dans en techniese middelen. Het afgelopen jaar heeft Mimeteater Termiek met veel plezier 'De Verlenging' gespeeld.
Deze nieuwe produktie is tot stand gekomen vanuit het werken met een grote kubus. Door improvisatie en onderzoek met deze kubus ontstond een zowel hartstochtelijk als agressief spel tussen vier spelers.
Dit spel is gesitueerd in een sfeer, die zij als 'beton' aanduiden.
Titel van de voorstelling:
'De groene weduwe, een grijze beeldroman'.

This mimegroup has been working for two years on a collective base. The production DE GROENE WEDUWE (the green widow) came about through improvisation. They try to express their agression against concrete in a story line about a phenomenon that seems to be growing: house wifes alone all day outside the city getting bored doing nothing.

MEKANIEK

Een van de jongste mimegroepen in Nederland; Mekaniek probeert emoties ruimtelijk weer te geven en werkt daarbij samen met beeldende kunstenaars.
Op dit festival brengen zij hun nieuwste produktie 'KANDIE'.

'KANDIE'.
One of the many new mimegroups that have sprouted in Holland lately. In the performance there is a strong relation with visual art. The intention is to make emotions visible.

HARE MAJESTEIT

Wij zijn Theaterkollektief HARE MAJESTEIT. In 1978 zijn wij van start gegaan met onze eerste produktie 'De Vergroeiing'. Vanaf het begin experimenteren wij voortdurend met vormen op basis van spel, muziek en beweging. Wij kiezen aktuele thema's, die wij naar onze ideeën theatraal vertalen. Via improvisaties werken wij naar produkties toe, die wij in het hele land spelen.
Daarnaast houden we ons bezig met korte projekten, zoals werken met video en film en het geven van improvisatie-avonden voor publiek.
Wij geven tijdens deze avonden het publiek een belangrijke rol: het kan de onderwerpen kiezen en heeft inbreng in wat er gespeeld wordt.
Deze werkwijze hanteren wij soms ook voor het tot stand brengen van een eigen produktie.
Wij werken in De Korte Prins. In dit voormalige schoolgebouw vormen beeldend kunstenaars en theatermensen een werkgemeenschap, waarvan wij deel uitmaken.
'MULTIPLE CHOICE' is onze tweede produktie.
Tegenwoordig zijn er voor steeds meer mensen meer mogelijkheden om hun leven zelf in te richten. Maar het is de vraag of mensen de verantwoordelijkheid zelf kunnen of willen dragen. Als je zou kiezen voor een woongemeenschap.....

This group started out in 1978 and attemps to make theatre by starting out with improvisations with an audience. The public is asked to give themes on which the actors improve using their own experiences as well as those of the audience. Now and again during the creation of a new play the audience is asked whether or not the choises made are relevant. As most young groups the members of Hare Majesteit all play an instrument. MULTIPLE CHOICE asks what is the best way of living your life: alone, in a commune, as a couple..... It shows the responsibilities that follow each choice.

STICHTING DANSPRODUKTIE

'... De eerste daad bij het lopen is vallen, de volgende is het opvangen van het vallend gewicht en de derde is de voortzetting van de eerste twee in afwisseling en ritme...'
Gezamenlijke, urenlange loopervaringen in verschillende omgevingen en onder verschillende omstandigheden waren uitgangspunt voor de voorstelling. Begrippen als binnen, buiten, kontinuïteit en uithoudingsvermogen karakteriseren dit theaterstuk, dat onder kollektieve verantwoordelijkheid tot stand gekomen is. Het moment waarop de danser het theater binnenkomt wordt voorafgegaan door circa 1 uur lopen. Route en de volgorde van binnenkomst zijn onbepaald. Het publiek wordt uitgenodigd mee te lopen.

Long walks, together, through different places and spaces; inside, outside, continuous, persistent - such walks precede the first dancing steps inside the theatre. The audience is invited to join in, combining walking and rhythm through undetermined paths.

FANFARE ST. JUTTEMIS

De FANFARE SINT JUTTEMIS is geen fanfare in de gebruikelijke zin van het woord. Hun muziek heeft een sterk eigen karakter, doordat zij min of meer op de mogelijkheden en bijzonderheden van de muzikanten is geschreven.
De grootste invloed daarin komt van Dies le Duc, die de meeste komposities heeft gemaakt en ook de konserten samenstelt, wat niet wegneemt dat ook andere leden van de fanfare komponeren.
Behalve naar hun eigen muziek luisteren de leden van de fanfare graag naar alle soorten levende muziek.... vogels, water, volksmuziek, jazz, etc.

This band proves to be a walking orchestra. The members compose their own music in an unimitable way.
They all enjoy listening to natural music like birds, water, folk and jazz.

HAUSER ORKATER

ZIE DE MANNEN VALLEN

HAUSER ORKATER neemt een volstrekt unieke plaats in binnen de Nederlandse theaterwereld. De dertien man sterke groep heeft zichzelf opgewerkt tot een muziektheatergroep, die bol staat van originaliteit en op geen enkele manier in een hokje te plaatsen valt. Ze schrijven hun eigen teksten, hun eigen composities, bespelen allen één of meerdere muziekinstrumenten, verzorgen hun eigen vormgeving, maken de decors, kortom ze zijn van alle marktenten thuis, en hoe!

HAUSER ORKATER has a unique place in Dutch theatre. The thirteen members have become a totally original music/theatre group which can in no way be classified. They write their own texts and music. Each member plays at least one instrument. Decor is of their own design. They do it all, and how!

THEATERGROEP CARROUSEL

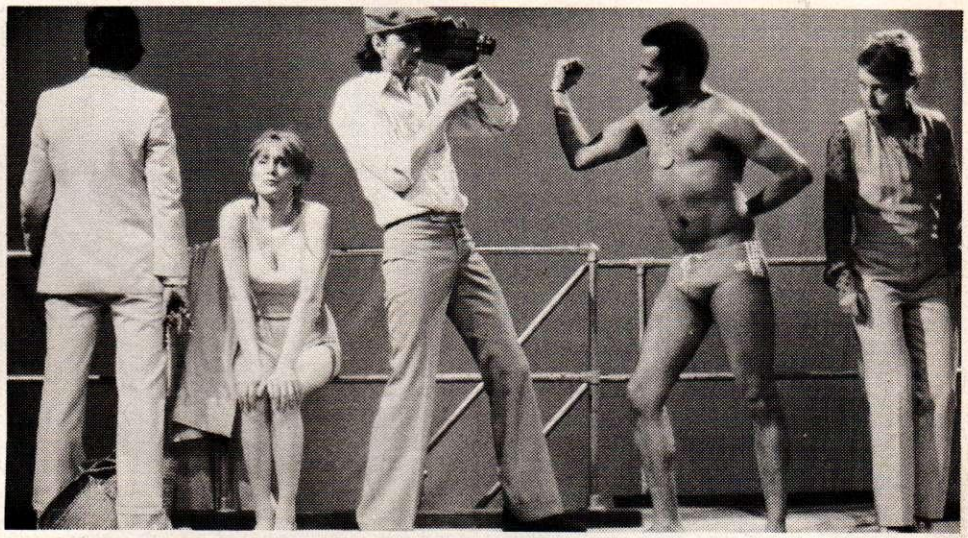

CARROUSEL is een theatergroep, die stukken speelt voor zowel kinderen als volwassenen. Carrousel werkt als kollektief, bedenkt en maakt de stukken zelf.
Oorspronkelijk opgericht als mimegroep, heeft Carrousel zich de laatste jaren steeds meer losgemaakt van dit etiket en zich steeds meer bekwaamd in improvisatietoneel, daarbij echter profiterend van hun mimeachtergrond.
Ook 'Boulevard' is via improvisaties tot stand gekomen, maar in dit programma zijn de teksten niet meer van belang. Het spel beweegt zich eerder in de richting van beeldend theater. Uitgangspunt is een genoeglijk tijdverdrijf van terrasliefhebbers: je eigen verhalen verzinnen rond voorbijgangers.

CARROUSEL is a collective which performs its shows for young and older, improvising on a firm mime-based foundation. 'Boulevard' is an ideal setting for wasting time and speculating on the lifes of passers-by. Beach and sea are present in sound but not in sight; dialogues are barely audible.

GEBROEDERS FLINT

Ze trekken met een theaterwoonwagen door Noord-Holland. De voorstelling staat in het teken van het kleine familiegezelschap, dat 'in vroeger dagen' langs de steden en dorpen trok om hun kunsten te vertonen: half circus, half theater.
Groots opgezette aankondigingen gaan vooraf aan kleine oogstrelende nummers, die door hun eenvoud ontroeren. De Gebroeders Flint geven ook een kijkje achter de schermen: Haat en liefde, ruzie en hartstocht zijn medespelers.

In a caravan-cum-theatre, THE FLINT BROTHERS travel around North Holland as did the medieval strolling players, bringing family entertainment to villages and towns. The half circus, half theatre presentation gives spectacular introductions to pieces, disturbing in their simplicity.

DOGTROEP

In de uiterste noordwesthoek van het festivalterrein staat een poort; achter die poort ligt een stuk land. Er klinkt daar muziek, er wordt gegeten en gedronken, er gebeuren verontrustende dingen. Voorbij het stuk land is water. Soms is de poort korte tijd open. Een groepje mensen wordt dan toegelaten tot "The Lands of Dogtroep" - een chaoties universum van beelden, verhalen en situaties zonder rode draad of symboliek. Beproef uw geluk, ga de poort binnen!

DOGTROEP is een groep, die nomadies theater brengt: op allerlei plekken in en buiten Europa vestigt ze zich voor een week of langer, maakt er spektakels, labirintiese droomwerelden, tentoonstellingen, rituelen, muziek, straattheater, verhalen - waarna ze weer verder trekt.
Ze wordt gemotiveerd door een afkeer van de wereld, zoals we die nu aantreffen: beheerst door Airconditioning, HiFi, Prikklok en Voorpaginanieuws. Haar doel is: een overlevingsmogelijkheid te bouwen voor verbeeldingskracht, droom avontuur, feest en rite. Dogtroep maakt theater als uitdrukking van menselijke warmte.

In the northwestern corner of the festival site is a gateway. From behind it you hear music. Look through, and you will see weird and wonderful scenes, eating, drinking, strange things. Beyond these is a stretch of water scattered with islands and boats - if they have not sunk. Few are invited to pass through the gateway, to participate in the chaos of the "Land of DOGtroep". Take your chance, walk through. The nomadic DOGtroep creates events, labyrinthic dreamworlds, performances, rituals, music, street-theatre, stories - then moves on. They are driven by a disgust of the world of air-conditioning, hifi, factory clocking-in, front-page headlines. Aim: to create a survival mechanism through fantasy, dream, adventure, celebration, to demonstrate human warmth.
Since starting in Amsterdam in 1975, the players (a nucleus of six, joined by up to ten more for a performance) use grotesque home-made costumes, sculptures, objects, to bring raw farce and absurd comedy, with pipes and drums... to lead the audience through worlds of dream and discovery.

POPPENTEJATER OTTO V.D. MIEDEN

Poppentejater Otto v.d. Mieden met 'Appelpan, meneertje dan' - het wonderlijke verhaal van de man, die zichzelf weggaf (geschreven door Gordon Sheppard).
Otto speelt in dit spel Appelpan, die als een soort Nikkelen Nelis door het leven gaat. Het kleine meneertje Appelpan, een pop, die erg veel op Otto lijkt, is een hand/stokpop, verder wordt er ook met maskers gewerkt. Het is een kleurrijke soms kermisachtige voorstelling voor kinderen en volwassenen.

'Appelpan, meneertje dan' is a wonderful story written by Gordon Sheppard, of a man who gave himself away. It takes place in, beside, behind a life-size scrapbook of pictures, poems, photographs, and fantasy.

Otto plays Appelpan, a jack of all trades. Appelpan is also a glove/stick puppet who bears a strong resemblance to Otto; masks add to this highly colorful show for children and grownups.

BEELDEND THEATER

JUSTA MASTBECK en WOUTER KLOMP zijn beeldende kunstenaars, die zich bezighouden met beeldend theater - vandaar de naam waaronder zij werken: BEELDEND THEATER. Sinds 1973 maakten ze zo'n vijftien projekten en environments, waarvan zij zelf de belangrijkste vinden:
DIEPEN (1973); RIMPELS IN HET GEZICHT (1975); GATEN BOREN (1977); BROODSPOREN (1977); FACES OF MEMORY (1978) en DE ASPIRATOR (1980).
DE ASPIRATOR was een projekt in een winkel in de Utrechtsestraat 110, een straat waar straatprostitutie en door aan heroïneverslaafden ingekeilde winkelruiten tot de dagelijkse praktijk behoren. De door de wol geverfde buurtbewoners waren wel het één en ander gewend, maar twee jeugdige middenstanders, die hun relationele problemen uitvechten via in de etalage van hun nieuw op te richten zaak tentoongestelde brieven, nog niet.
Tijdens het festival zullen Justa en Wouter de beschikking hebben over een betrekkelijk kille ruimte met ijzeren kooien. Door middel van lichteffekten en geluiden willen ze een 'warm' kontrast met deze ruimte scheppen, waardoor men zich in een andere omgeving waant.

JUSTA MASTBECK and WOUTER KLOMP are sculptors in the realm of theatre, and have made 15 productions and environments since 1973. One was 'The Aspirator' (1980). The inhabitants of a street were used to prostitution, drugs, violence, but not to the sight of a bourgeois couple argueing over their new shop selling articles of "vacuum reality".
In the festival, Justa (lighting) and Wouter (sound) will transform a cold room full of steel cages into a warm atmosphere.

ONK

THEATER OVERAL

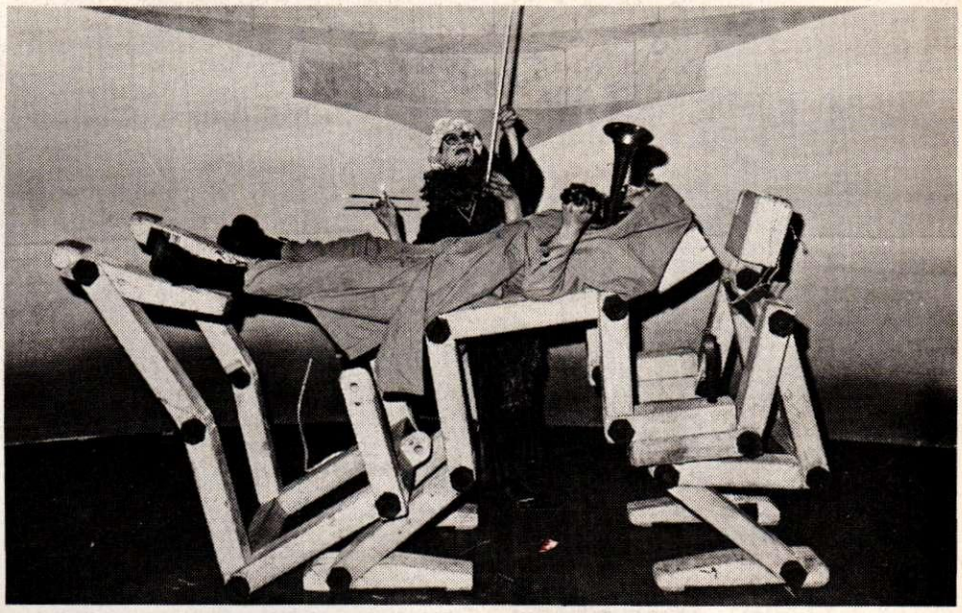

ONK THEATER OVERAL is een schepping van de oudste en meest energieke mimespeler van Nederland -Will Spooral dertig jaar op de bres voor de mime, waarbij hij het steeds weer voor elkaar krijgt een aantal uitzonderlijke, jonge talenten om zich heen te verzamelen. 'Keep the outside out' is al weer de derde produktie met de "ONK" -een schepping van Boudewijn Bielke. Onk is het simplisties evenbeeld van de mens, dat door een speler van vlees en bloed wordt geanimeerd met behulp van een moersleutel, veel zweet en nóg meer fantasie.
Bielke exposeerde deze oermens in het Stedelijk Museum en Will Spoor adopteerde hem voor zijn Theater Overal en doopte hem ONK.
'Keep the outside out' werd gemaakt voor de konsertzaal van het Shaffy Theater. Het geheel speelt zich af in het jaar 2080. Professor Paul Clark leidt u rond over de "resten" van ONK. Vele kulturen zijn daar over heen gegaan, verleden en heden reiken elkaar de hand. Het hele stuk is gebaseerd op het uit elkaar vallen van het theater als metafoor. Die metafoor wil ons ervoor behoeden, dat u letterlijk het dak van het theater op uw hoofd krijgt, maar het zal niet veel schelen, metafoor of niet.
Naast het maken van theatervoorstellingen zal Onktheater Overal zoveel mogelijk op straat spelen, niet alleen op het festivalterrein zelf, maar ook op tal van pleinen en veel straten in de stad.

The oldest active and most energetic mime in Holland is Will Spoor, who has survived 30 years and is still going strong. He adapted ONK from Boudewijn Bielke for his theatre performances out-and indoors.

GRIFTEATER

ESTAFETTE

"Estafette" is een programma, een serie van beelden en handelingen, een reeks van wisselingen en verschuivingen die bij de beschouwer een suggestie van betekenis kunnen oproepen.
Vijf akteurs nemen ruimte in beslag en laten, binnen de grenzen van een gegeven tijdsduur, een ontwikkeling zien die niet ongelijk is aan het verloop van een dag, een week, een feestje.
Schijnbaar doelgerichte bewegingen, handelingen waarin voor een ogenblik een alledaagse werkelijkheid herkend kan worden. Eén van mensen die elkaar naderen, of negeren, of passeren. Vormen zij een groep, of blijven ze een toevallige verzameling van individuen?
"Estafette", een wisselloop tussen spelers, een afwisseling van beelden, een uitwisseling met het publiek van fantasieën en interpretaties.

"Estafette" shifts and changes images and movements in a way that makes the watcher think. Within a given period, the five actors show a possible event - it looks normal... are they seperate or together? Is there development or stagnation? People are important, but time seems to be taking over.
Changes of light influence the carefully chosen colours, dimensions, mood, subtleties.
"Estafette" sets scenes and alters them, sharing fantasies.

JOSEF VAN DE BERG

JOZEF VAN DE BERG maakt voorstellingen met poppen, maskers en figuren, die al spelend ontstaan en voortdurend blijven veranderen.
Hij speelt daarin zichzelf verschillende andere personages, waarbij ook een dialoog met het publiek ontstaat.

JOZEF VAN DE BERG makes performances with puppets, masks and types which he develops going along and who keep on changing. In the performance he plays himself and several other rolls in which he creates a dialogue with the audience.

DE VUILHARMONIE

Aanvankelijk zou Berry Nooy met zijn VUILHARMONIES ORKEST gedurende het festival een aantal voorstellingen geven op een andere oude scheepswerf, vlakbij het A.D.M.-terrein. Daar woonde hij namelijk tot voor kort samen met zijn vriend Eric Don. Geheel volgens de gewoonte van de tachtiger jaren zijn zij echter onlangs door een knokploeg uit hun gekraakte pand verdreven, waarbij dit zo ernstig werd vernield dat herstel onmogelijk bleek.
Zodoende zal Berry tijdens het festival ook op het A.D.M.-terrein te zien zijn. Hij zal daar het projekt, dat aanvankelijk op zijn eigen werf was gepland, zo goed en zo kwaad als dat gaat afronden.
De titel van het projekt is 'De bloei van het verval'. Een thema, dat Berry al jaren bezighoudt en wat nu tijdens het Festival of Fools een hoogtepunt lijkt te gaan bereiken.
Behalve dit projekt, dat kulmineert in een aantal happenings ter plekke, zal Berry waarschijnlijk ook zo af en toe in de straten van Amsterdam te zien zijn met een moderne uitgave van zijn inmiddels beroemde muziekfiets.

'DE BLOEI VAN HET VERVAL'.
Kulturen komen tot bloei om na verloop van tijd weer in verval te geraken. Dat is niets bijzonders. dat gaat al eeuwenlang zo en zal altijd zo blijven. "De één zijn dood is de ander zijn brood" geldt ook voor kulturen.
In onze huidige maatschappij verzet de mens zich tegen het verval. Zo schiep een bekende kunstenaar enige jaren geleden een monument voor in de Bijlmer, dat hij in beton gegoten onder de grond liet stoppen om zodoende zijn schepping de tand des tijds, inklusief atoombom, te kunnen laten doorstaan.
Onsterfelijk, zo wil men alles zien. Zeker in een tijd van opbouw, zal men proberen het verval tegen te gaan, of in ieder geval te verdoezelen, opdat men het niet hoeft te zien. Het is immers moeilijk aan de bloei van iets te werken, als de zekerheid van het verval konstant wordt benadrukt.

"De bloei van het verval' poogt een verheerlijking te zijn van de vrijheid van verval. Met andere woorden: in het projekt wil Berry Nooy tot uitdrukking brengen, dat verval niet persé negatieve waarden hoeft te hebben, maar dat door het aksepteren van het verval een boeiende en bloeiende periode aan de evolutie kan worden toegevoegd. Het scheppen, zonder angst voor de ineenstorting van de kreatie, brengt een zeer grote vrijheid van handelen met zich mee. Dit nu is de essentie van de gebeurtenis, die Berry Nooy tijdens het Festival of Fools voor het publiek wil spelen. Dankzij de omarming van het verval, als het ware een goede vriend, ontstaat er nieuwe ruimte, waarbinnen veel schitterende momenten reden van bestaan kunnen vinden. Kenmerkend voor deze aanpak is, dat de kreaties, of het nu muziek of beeld betreft, een vluchtige vorm krijgen, bloei en verval zijn altijd direkt aanwezig en treden voortdurend aan de oppervlakte.

Because a 'anti-squat' gang completely destroyed his wharf which he shared with Eric Don, Berry Nooy and his VUILHARMONIES ORKEST will try to complete his project at the A.D.M.-site.

The title of the project is "The Blossoming of the Decay". A theme that Berry Nooy has pondered over for years and now reaches a high point during the festival.
Besides this project that culminates in a number of happenings at the festival he can also be seen in the streets of Amsterdam with a reviewed form of his already famous bicycle.
Berry Nooy will show decay as a positive factor; through accepting decay you'll find evolution bringing new blossom

STICHTING HOKETUS

HOKETUS is de naam van een muziekensemble met de volgende bezetting: 2 piano's, 2 fenderpiano's, 2 basgitaren, 2 conga's, 2 panfluiten en 2 saxofoons.
Hoketus is ook de naam van een kompositie geschreven door Louis Andriessen in 1976/77 in het kader van een minimal music project aan het Koninklijk Conservatorium te Den Haag.

Met de kompositie is ook de groep HOKETUS ontstaan. De groep werd opgericht door Louis Andriessen.
Stuk en groep ontlenen hun naam aan de "hoketus"-techniek, waarbij verschillende (groepen) instrumenten of stemmen om beurten één toon van een melodie of ritme spelen. Deze techniek is in het Westen sinds de 15e eeuw niet meer in gebruik, maar in verschillende vormen van volksmuziek, o.a. in Zuid-Amerika en Afrika, ver ontwikkeld.

HOKETUS is a group with an unusual instrumental combination: 2 pianists, 2 electric-pianists, 2 bass guitarists, 2 percussionists, 2 pan-flute players, 2 saxophonists.
The group and the composition 'Hoketus' emerged at the same time.
The composition 'Hoketus' was written by Louis Andriessen in connection with a project concerning minimal music in 1976/1977

Minimal music is a trend in avantgarde music. A characteristic of this particular trend is the perceivable process of gradual musical change. These changes are often confined to one aspect of the sound, pitch or rhythm etc.

PENTA THEATER

Het PENTA THEATER werd in 1972 opgericht door vijf dansers en is gevestigd in Rotterdam. Er werd gekozen voor een bewegingstheater in kombinatie met andere kunstvormen. De werkwijze veranderde in de loop der jaren van werken onder leiding van een choreograaf of regisseur naar het gezamenlijk maken van theaterstukken. Het aandeel van de Pentaleden in het ontstaan van een stuk beperkt zich niet tot de choreografie, maar houdt bijvoorbeeld ook in het ontwerpen van belichting en kostuums en het samenstellen van geluidsbanden. Buiten deze direkt op de voorstelling gerichte bezigheden worden ook zaken als organisatie, administratie en publiciteit door de leden van de groep geregeld.
Het is misschien nog speciaal het vermelden waard, dat alle tot nog toe gemaakte stukken vanaf de grond zijn opgebouwd, d.w.z. zonder behulp van een al bestaand verhaal of idee.

'PENTA DANST'.
Waarin men gebruik maakt van dingen, gebeurtenissen en situaties uit het dagelijks leven.
Waarin ze het niet: kunnen laten te spelen met bekende dansvormen.
Een verzameling gedachten, associaties en fantasiebeelden, die voor hun gevoel dans zijn, met dans te maken hebben of raken aan wat men met een mooi woord het 'dansgevoel' noemt.

Based in Rotterdam, the five dancers who comprise PENTA THEATER have combined several art-forms in their movement/theatre. Together they make all the costumes and decor; together they select lighting and music, together they create the pieces with a director or choreographer. It is remarkable that all of their work is completely original in every respect. In 'Penta Dances' items and situations out of daily life are enriched by thoughts, associations and fantasies in the dance movements.

KA THEATER

KA THEATER speelt 'Djavol', een voorstelling geïnspireerd op 'De Meester en Margarita' van Michail Bulgakov (1891-1940).
Moskou wordt bezocht en geterroriseerd door de duivel. Hij heeft het vooral gemunt op het bestuur van de machtige schrijversbond. De binnen deze bond verenigde literatoren, uitgevers en kritici zijn door hun positie in staat te bepalen, wat wel en wat niet gepubliceerd kan worden. Deze censuur maakt natuurlijk slachtoffers, schrijvers, van niet publiceerbare stukken verdwijnen, worden opgesloten of kiezen voor de vergetelheid.

De gehanteerde theatervormen in de voorstelling zijn toneel, mime, dans en spel, maar de grenzen tussen de diciplines zijn vervaagd. Het is een montage van beelden en gebeurtenissen, die op zich een logies verhaal vormen. Het vaak veranderen van tijd en ruimte vraagt van het publiek meedenken en -kijken in deze montagestruktuur.

KA THEATRE performs 'Djavol', a performance based on 'The Master and Margarita' by Michail Bulgakov (1891-1940)
In a story about the devil visiting and terrorising Moskou the author cunningly criticizes the writers union that censors all books. At the same time in brackets he writes the book he wanted to write.
In his story he shows how writers in Russia are clasored, not published at all and disappear or end up in prison or a psychiatrical hospital.

VAREND VARIETE

Het VAREND VARIÉTÉ bestaat op dit ogenblik uit elf vrije personen en een schip.
Iedere zomer komt de groep bijeen om te reizen, wonen en spelen op één plek: het schip.
Over zichzelf zeggen ze:
"Het water biedt ons de zo noodzakelijke vrijheid. Onze voorstellingen worden gegeven vanaf de boot. Zij bestaan uit clownerieën, muziek en liedjes, en ademen een sfeer van stripverhalen uit."
Het schip van het Varend Variété ligt in de haven van het festival terrein. Behalve het Variété zullen veel andere groepen dagelijks op de boot spelen, met vooral kindervoorstellingen.

The VAREND VARIÉTÉ consists at this moment of 11 free persons on a ship. They started in the Summer of 1976 with a performance for children, which has now grown to a performance for both adults and children.
Every summer the group comes together to travel, live and play on the ship. The performances have the atmosphere of a comic book - they consist of clown pieces, music and songs.

WASTE OF TIME

DE FRIWOSHOW met
'NO FLOWERS FOR SHIRLEY'

Deze elfde produktie van
Waste of Time is een tweemans programma van Frits Jansen en Wouter Steenbergen.
Ditmaal geen simpele ontmoeting tussen twee mensen, geen luchtige vlucht uit sleurbestaan, wellicht ook geen harmonieus misverstand.
Twintig koffers, die door hun draagbaar en onthullend karakter en hun afwisselend gebruik borg staan voor snelle verplaatsing (zowel naar, als in het theater), zullen FRI en WO omringen in de pakkende show: 'No Flowers For Shirley', waarin zij balanceren op de rand van realistiese eenvoud met het gevaar in surrealistiese valkuilen te stappen.

THEATERCOMPAGNIE WASTE OF TIME AMSTERDAM presents 'DE FRIWOSHOW' with 'NO FLOWERS FOR SHIRLEY'.
This is their eleventh production: a two-man show by Frits Jansen and Wouter Steenbergen. They are creators of the show, and co-owners of the Waste of Time Company. In previous productions they made a distinct impression on the audience, and provided memorable highlights.

'No flowers for Shirley'
Twenty suitcases being transported and used in ramarkeble many ways. The show balances on a fine edge between simplicity and surealism

RASHOMON

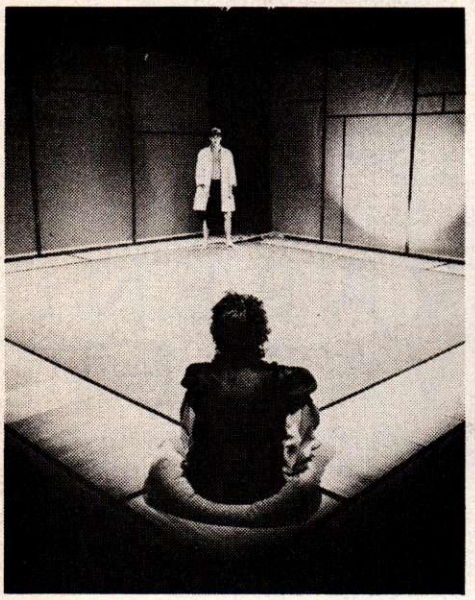

'Rashomon' speelt in Japan. Tijd: middeleeuwen. Land ontwricht door aardbevingen, epidemieën en opstanden - honger.

Van dit verhaal heeft de Japanse cineast Kurusawa een beroemde, klassiek geworden film gemaakt. De voorstelling die de groep brengt wil niet op deze film lijken.
De emoties erin zijn specifiek oosters (Japans); de thematiek is meer westers herkenbaar, hoewel de Japanse situatie gehandhaafd blijft en de vorm lonkt naar het NOH-spel. Eigenlijk lijkt die vorm veel op de wijze, waarop Brecht oosterse vormen poëties-westers verwerkte in zijn stukken.

This production is based on a very old japanese tale. It is set in the middle ages, when most people in Japan were poor and justice had its own way.
In the play we hear four different stories about one incident, a murder. Afterwards one keeps on wondering who's story was true, the murderers, the victims, the victims wifes or the reconstruction by the servant of the law.
The same story was adopted for film by the famous Kurusawa. For those who saw the film the difference in attitude will become obvious, especially, in this production there is more western emotion.

KLEIN PANTOMIME THEATER

Voorstelling en tentoonstelling onder de titel: 'Web of de kleine tragedies', gespeeld door HET KLEIN PANTOMIME THEATER.
Meestal spint de spin het web, waar zij zelf in gevangen wordt.
Dit motto was het uitgangspunt voor alle scènes in de voorstelling. Het einde van een scène is ook het begin van de volgende scène, zonder dat er verder sprake is van enig doorlopend verhaal. Het gaat alleen om de strijd van zet en tegenzet, een ingewikkeld en overleg eisend subtiel gevecht.

This performance and picture exhibition shows the spider in a series of sketches in which there is an ingenious and subtle fight of move and countermove: the spider catches himself.
The inspiration comes from Halina Witek, polish by origin, who has been trained in pantomime and in art.

WESPETHEATER

Het Wespetheater is een theatergroep die projekten uitvoert, die door de spelers op basis van improvisatie tot stand komen, soms begeleid door iemand van buitenaf. Ze spelen een aantal stukken tegelijkertijd, zowel in theaters als in buurthuizen, jongerencentra e.d.,en op straat.
Ze hebben ook een speciaal programma gemaakt waarmee ze de wijken van de grote steden intrekken. Uit "Het wijkenfeuilleton" zullen ze spelen: Deel 8 - D. WIJNKOOP EET BAKLAVA en deel 11 - ALI BRIEST GAAT COLPORTEREN. Verder wordt gespeeld: HET VERBODEN VERHAAL VAN DE LANDMAN en HET GEHEIME LIEFDESLEVEN VAN MEVROUW ROZEMAN.

The WESPETHEATER performs and improvises in many different environments. Pieces are created for each district and its inhabitants, and played either in the street or indoors.
One such piece is 'The Forbidden Story of the Man from the Country', about a man born and bred in the countryside who sees it slowly go to rack and ruin; this was for Waterland, an area rich in waterways and pastureland just north of Amsterdam.
During the festival, the Wespetheater will do two productions, also in the open air. 'Juuts Magic' is about Judith, whose parents and aunt Adalia are most unpleasant to live with; life at school is not easy either. Her boyfriend gives her magic words which can put a spell on the world Alltogether an exciting performance for all ages.

FLUP & JU BEDRIJF

DE TEMPEL VAN DE KIEM

Het FLUP & JU BEDRIJF ontstond in 1972 en is sedertdien in uiteenlopende omstandigheden en plaatsen werkzaam geweest. De kern van het Flup & Ju Bedrijf bestaat uit Hennie en Pierre Schwartz en tijdens het festival zullen ook Dies Leduc en Robert Maaskant tot de groep behoren.
Tijdens het festival zal de tempel van de Kiem verrijzen en daarbij zal een passende omgeving geschapen worden.
De kiem is het sterkste wat er is, een voorwaarde voor alles wat leeft, planten, dieren, ideeën.
De tempel van de kiem is een diep in de grond gewortelde bol van ongeveer vier meter diameter en 5 meter hoogte en het Flup & Ju Bedrijf heeft er ruim twee jaar aan gewerkt. Hij bestaat uit gebold en aan elkaar geklonken plaatstaal. Behalve als tempel is hij ook ontworpen om klanken voort te brengen. De verschillende bollingen van de bol en de verschillende lengtes en diktes van de haarachtige pinnen, waarmee de bol is bedekt, geven een rijk scala aan tonen en geluiden als men op bepaalde plaatsen slaat.

Since their start in 1972, Hennie and Pierre Schwartz have been working in startlingly diverse situations. They will be joined by Dies Leduc and Robert Maaskant for the festival. The Temple of the Embryo (a necessity for all living beings - plants, animals, ideas) will be resurrected in a suitable environment.
The Flup & Ju Company spent two years beating steel plates into the 4 meter diameter, 5 meter high Temple of the Embryo. It contains a myriad of tones and sounds caused by banging, enhanced by rods of varying lengths and thicknesses.

TONEELGROEP CENTRUM

Toneelgroep Centrum is een van Nederlands oudste repertoire gezelschappen, met als speciale taak de ontwikkeling van het nederlandstalig toneel.
Op het festival presenteert Centrum een eenacter van Ischa Meyer - In Bad - die gespeeld wordt door Pollo Hamburger.

IN BAD

Het stuk speelt zich af in een natte cel en laat het dagelijkse halve uurtje privacy van een getrouwde man zien.

Centrum is one of the oldest repcompanies in the Netherlands. This has a special task to develop Dutch theatre. On this festival Centrum presents a new solo one-act-play by a theatre-critic.

BEWEGINGSGROEP BART STUYF

Eén van de boeiendste ontwikkelingen in het eigentijds theater is de kombinatie van bewegingstheater met beeldende kunst.
In Nederland behoort de bewegingstheatergroep Bart Stuyf tot de bekendste vertegenwoordigers van dit fenomeen.

In dit Festival of Fools komt de groep met de nieuwste produktie. Opmerkelijk is, dat de nadruk voornamelijk zal komen te liggen op het bewegingsspel en dat de reputatie, die de groep heeft verworven door dansers/bewegers te "verstoppen" in objekten, meer en meer wordt losgelaten. Behalve dit laatste projekt zal ook "Spiegels" vertoond worden, zodat de bezoekers van het festival een goed beeld kunnen krijgen van de ontwikkelingen binnen de groep.

BEWEGINGSTHEATERGROEP BART STUYF is a well-known representative of one of the most exciting forms of contemporary theatre, that of combining objects and movement. The amazing objects and events in the last decade become even more strange and disorientating; mirrors, wind machines, distorted perspectives, and the tension (for both players and audience) of acting on a steeply sloping stage. In this festival the "hidden" element of the objects will be released through movement, giving a clear picture of the developments within the group.

ONAFHANKELIJK TONEEL

Jan Joris Lamers van het ONAFHANKELIJK TONEEL probeert het begrip 'stijl' in een toneelvorm te gieten. Wie de voorstellingen van O.T. gevolgd heeft weet dat deze Rotterdamse groep een uitgesproken stijlgevoel heeft. Van stencilwerk tot dekors, van kostuums tot speeltrant, het ademt een heel specifieke van andere toneelgezelschappen sterk afwijkende stijl. Het schoonheidsgevoel van hun nieuwste produktie "Stijl" is beïnvloed door het Russische constructivisme, door Brechts estetiese principes, door Dada, door De Stijl, door Bauhaus, kortom al die stromingen die het moderne van onze eeuw hebben bepaald. Toch bestaat de stijl van O.T. niet uit een epigonisme. Het gaat zeer sterk af op intuïtie, op de strikt persoonlijke smaak en op materiaal dat nu voorhanden is.

Onafhankelijk Toneel means Independant Theatre.
This group proves to be completely independant from any dutch theatrical tradition.
On the festival O.T. presents 'Style'. This production is derived from the esthetical principles at the beginning of the century, such as Bauhaus and Style.

POLEN

TEATR OSMEGO DNIA

THEATER VAN DE ACHTSTE DAG

TEATR OSMEGO DNIA is een kollektief werkende theatergroep die in 1964 aan de universiteit van Poznan is ontstaan.
Vanaf hun oprichting is de groep op zoek geweest naar een theatrale vorm waarmee zij vanuit hun eigen politieke en kulturele traditie hun nieuwe maatschappijvisie zouden kunnen uitdragen. Hun streven is bewustzijnsverruimend te werken door standaard-slogans, mythen en dergelijke, door een vergelijking met de werkelijkheid ter diskussie te stellen.
De groep werkt veelal vanuit een thema improviserend naar een voorstelling toe. Daarbij zijn steeds muziek en vormgeving belangrijke elementen.

De groep werkt ook regelmatg op straat waarbij ze probeert door aandacht te vestigen op alledaagse dingen, mensen aan het denken te zetten. Zo werden op een dag in een stad op verschillende punten gelijktijdig steeds bij haltes en stoplichten de ramen van trams gewassen. In Polen staan voor winkels nog altijd rijen mensen te wachten. Het Theater van de Achtste Dag veroorzaakte een diskussie door vanuit de winkel een rij wachtenden te maken.
Bij het ter perse gaan van dit boek was de informatie van de twee voorstellingen nog niet beschikbaar.

THEATRE OF THE EIGTH' DAY

TEATR OSMEGO DNIA is a theatre-group that was founded at the university of Poznan in 1964.
From the very beginning the group has been searching a theatrical form to express their own political and cultural view on society. Their intention is to make one realize how slogans and myths distant reality.
The group improvises on a theme in working towards a performance. In Poland they also work on the street.
When this book was printed the information on the performances was not yet available.

TEATR STU

"DE GEKKE LOCOMOTIEF"

Deze musical veroorzaakte veel kommentaar en diskussie door het gebruik van een cabaret/circus-entourage voor filosofiese begrippen.
De voorstelling wijkt af van de richting die TEATR STU tot nu toe gegaan was.
"De Gekke Locomotief" werd meteen beroemd, voor een groot deel dankzij de Poolse popsterren die meespelen.

'THE CRAZY LOCOMOTIVE' by TEATR STU. This musical provoked wide comment and controversy with its use of a cabaret/circus-environment for philosophical concepts. It was a diversion from TEATR STU's accepted direction and contributions. Instant fame for 'The Crazy Locomotive', owed a lot to the polish pop-stars in the cast, and to an amazing artistic evolution. Sheer exuberance makes this a spectacle for audiences of all types and ages.

ROEMENIE

THEATRE NATIONAL DE BUCAREST

Het NATIONALE THEATER VAN BOEKAREST speelt 'Fata Din Andros' (het meisje van Andros), een blijspel van de Romein Terentius.
Er wordt in gesproken, gezongen, gedanst op hedendaagse improvisoriese wijze en de vitale rode draad is daar: de onsterfelijke EROS.
Het teamwork vergt een speciale training en levert naast brutale komische momenten ook scenes van verstilde poëzie.

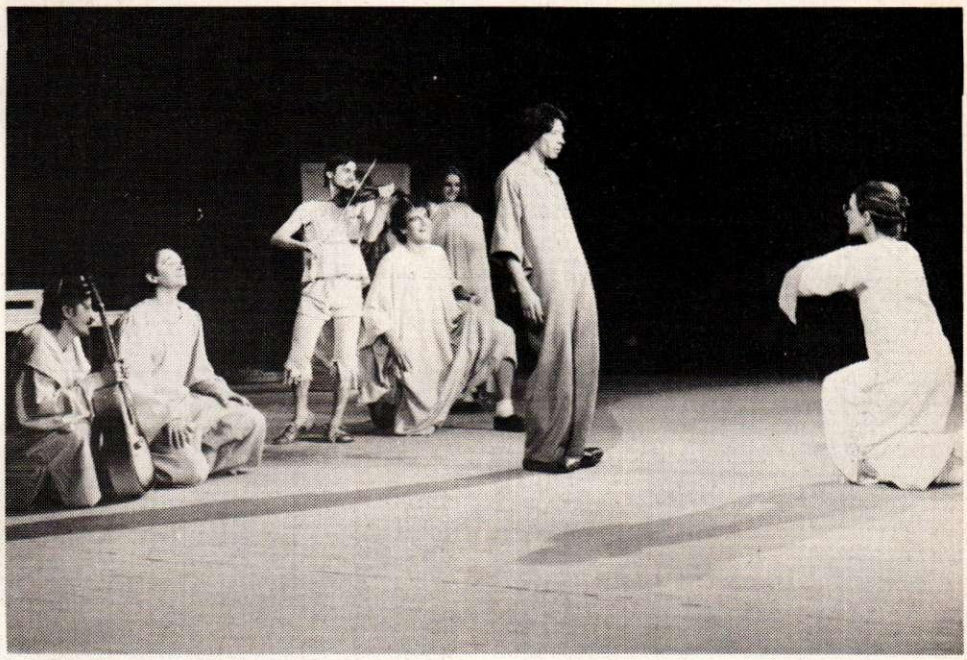

..."For this show, performed by the young National Theatre Company, and directed by Grigore Gonta, differs from the shows you have seen up till now. The show is a game. Words and metaphors of the text are translated into concrete theatrical action. Gonta's 'translation' sometimes obeys and sometimes disobeys the spirit of the story. Words and gestures unite and part company, confirm or contradict each other, following a precisely drawn pattern characterized by a great comical vitality. Gags after gags build up only a seeming Babel, because the ordered inner structure of the show progressively comes out to light, reaching a climax in its lyrical moments, which are of great purity and artlessness.
Grigore Gonta knows how to stimulate a group of actors, and how to direct a show where people are equally important, the most important thing of which being the Whole. And the company.... the company answered with self-abnegation, one might say, because this type of theatrical performance implies special physical training and offers a show - young in its very essence."
Lena Boiangiu / The Radio Chronicle.

THE NATIONAL THEATRE OF BUCHAREST presents 'Fata Din Andros' (The young girl of Andros), a comedy by the Latin Terentius.
Directed by actor Grigore Gonta, the performance of speech, song and movement combines a contemporary improvisatory spirit with an immortal vital exuberance - the presence of Eternal EROS.
The teamwork of this young group from Romania includes exchanges of exuberant comic brutality and the contrasting moments of simple lyricism.

SPANJE

COMPANYIA ALBERTO VIDAL

Drie akteurs, 1 musicus, 1 belichter.

Een stel drinkt een aperitief, geserveerd door een kelner.
Deze gewone, alledaagse gebeurtenis wordt theater d.m.v. de konsentratie en gebaren van de akteurs. Dit wordt aangezet door de originele muziek van de pianist en wordt visueel gesterkt door een akteur, die ook het licht bedient.
Dit schouwspel, uniek in het Catalaanse theater waar geleerddoenerij, mimiek en onwetendheid van de mogelijkheden van de akteur in overvloed voorkomen, konfronteert je bij zonsopgang met het einde van het stuk en neemt de maat van de schaduw van het publiek. Hier geldt, dat goud geen amulet maakt. Soms schilderen de personages twee ogen boven de bomen, en, zoals bij kleermakerspoppen rekken ze de expressieve krachten van hun beweeglijkheid uit tot hun limiet. Op andere momenten balanceren ze een steen op het puntje van hun tenen, terwijl de pianist hun het meel aangeeft. In de 'Aperitiu' zorgt Albert Vidal ervoor, dat de ene schaduw tegen de andere "Stop!" zegt. Retoriek is de hoer van de kunst.

Three actors, one musician, one illuminator.
A couple are drinking an aperitif served by a waiter.
This ordinary, everyday act becomes theatre by means of the actors' concentration and gestures which are impelled by the pianist's music and visually (in enclosed spaces only) by an actor who manipulates the light consol.

TSJECHO-SLOWAKIJE

CVOCI

CVOCI (gezelschap van gekke mimers) uit Praag is opgericht door Miloslav Florduk en Antonin Klepdé. Zij leerden elkaar kennen tijdens hun pantomimeopleiding en voelden zich tot elkaar aangetrokken door hun gemeenschappelijke bewondering voor de stomme-film-komedianten. Frantisch Pokomy heeft ze in hun ontwikkeling begeleid en regiseerde deze voorstelling.
Deze twee jonge Tsjechen beelden op komische wijze hun kijk op het mensdom uit.

The CVOCI (Company of Crazy Mimes) from Prague is the creation of Miloslav Florduk and Antonin Klepdé, who met at the Prague Conservatory when they were both students of pantomime. Drawn together by their mutual respect and love for the clowns of the silent movie era, their development and subsequent performance is directed and choreographed by Frantisek Pokorný.
These two young Czechoslovakian crazies use the universal language of laughter to reveal a poignant and comic perspectives on the human character and human relations - without uttering a word.

DIVADLO NA PROVAZKU

Theatergroep DIVADLO NA PROVÁZKU (theater aan een draadje) van het BRNO House of the Arts is een groep artiesten, die probeert om op theatrale wijze uitdrukking te geven aan hun socialisme. De manier van werken van deze groep brengt met zich mee dat het slagen van de voorstelling afhankelijk is van de flexibiliteit van de akteurs.

THEATRE DIVADLO NA PROVÁZKU (Theatre on a String). This group of artists works on creating suitable environments for the expression of socialism through theatre. The search for a medium and themes is strongly linked to basic socialist thought. Divadlo na Provázku accentuates the positive values, rather than the depressing state of our world, and depends on the flexibility of its actors and performances to reach the public.

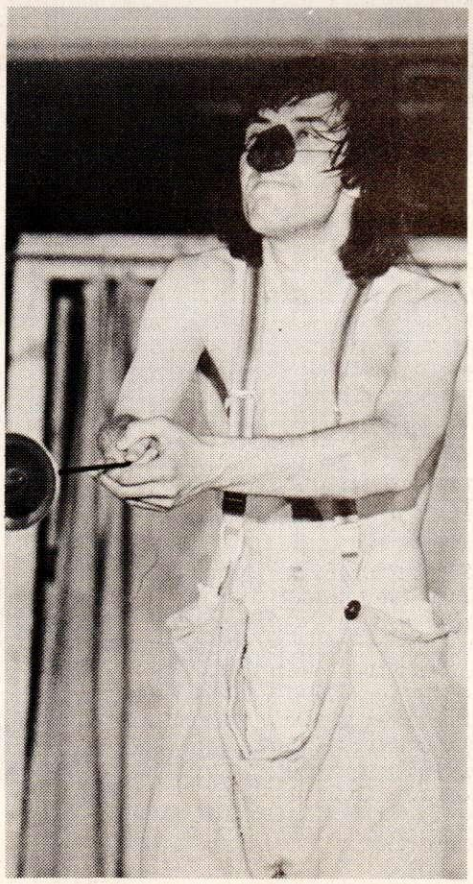

PRAAGS POCKET THEATER

Het PRAAGS POCKET THEATER neemt ons de wereld in van de clown Animuk. Deze clown is een kreatie van de mimespeelster Zdenka Kratochvílová en de stage-director Lída Engelová, waarbij de muziek door Z. Sikola gekomponeerd is.
Animuk is een clown, die speciaal voor kinderen optreedt.
Zijn manier van doen richt zich er op de verbeeldingskracht van het kind aan te wakkeren en het kind de wereld van "theatrale magie" binnen te leiden.
Het repertoire van het Pocket Theater richt zich op kinderen tussen de 5 en 10 jaar, alsook op de volwassenen, die hen begeleiden.

The PRAGUE POCKET THEATRE presents an entrance into the world of the clown Animuk, the co-creation of the mime Zdenka Kratochvílová and stage director Lída Engelová, with music composed by Z. Sikola.
The repertory of the Pocket Theatre is aimed at children between 5 and 10 years and the adults who accompany them.

JANGO EDWARDS
& THE PENCILPEENIE ZIRKUS

Jango Edwards! Een hoofdstuk apart, ere wie ere toekomt! Hij was/is de grote motor achter dit festival, het Festival of Fools, ondanks de ondertiteling "Théâtre des Nations" Hij is dé fool bij uitstek en iedereen die hem, ook 'off-stage' kent, zal dit beamen.
Hij is er dit jaar met de beste of bekendste van zijn oude nummers, samen met een pianist (Stanley Haywood of Davey Norket) én met een 'nieuwe' show: 'The Pencilpeenie Zirkus'.
Wat ons deze show zal brengen is een verrassing. Wat we al weten, is dat Jango, zoals Kapitein Haddock met flessen whiskey in zijn pupillen de woestijn doortrekt in "Kuifje en de krab met de gulden scharen", het (show)leven bekijkt met een paar grote tieten in zijn ogen. Tenzij.....?

FRIENDS ROADSHOW AMSTERDAM, a sister company of the FRIENDS MOBILE THEATRE, will present their new show 'The Pencilpeenie Zirkus'.
Last year the show was a work in progress and various tryouts of the performance were presented during the year. The premiere of the show will be in the Festival of Fools. The company, under the direction of Jango Edwards, will present a multi-media zirkus of various oddities from out the world. The production is based on the bizarre, the strange and a collection of those often considered the freaks of our society.

KATIE DUCK

·KATIE DUCK & GROUP
Alessandro Certini
Laura Corsi
Virgilio Sieni
en Katie Duck werken samen in Florence (Italië) en vormen de basis van dit gezelschap "Group". Door hun open struktuur echter werken zij soms samen met andere musici, akteurs en dansers, deze "open invitatie" is de basis van de improviserende manier van werken van deze groep.
Door deze struktuur, die een voortdurende verandering met zich meebrengt, is het niet mogelijk de voorstelling een naam te geven. Er is een kompositie en daarmee wordt verder gewerkt/ geïmproviseerd. Hoewel het hoofdzakelijk dans-bewegingen zijn, is het te vergelijken met jazz of moderne muziek. Iedere voorstelling wordt aangepast aan de omgeving, de mogelijkheden en de atmosfeer.

"GROUP"

Four dancers researching forms for improvisation:
Katie Duck, Alessandro Certini, Laura Corsi and Virgilio Sieni.
Katie, Alessandro, Laura and Virgilio are working together in Florence, Italy and form the base of the company.
However, because of the open structure of the compositions, other musicians, actors, and dancers can be involved. This "open" invitation to artists who improvise is part of the concept of the company.
The company will pick at random what is best for stage space, facilities and general theatre atmosphere. The addition of other artists for a performance has a large effect on the choice of material and even can be the birth of a new piece. No formal title then, can be given to any performance, as with the traditional theatre or dance productions. "Group" is a performance of the people involved and of working together that is in constant transition.

GEORGO PEUGOT & JACK MILLET

IMPROVISATIONAL COMEDY
Als ik naar een voorstelling ga, waarvan ik weet, dat hij vnl. uit improvisaties bestaat, ben ik op het ergste voorbereid. Dan kan het dus eigenlijk alleen nog maar meevallen en dat deed het dan ook. Na afloop van de voorstelling hoorde ik zelfs, dat de hele show geïmproviseerd was; dat Georgo en Jack als het ware "blank" het toneel opstappen, zonder enige afspraken van te voren te maken en dan wel zien wat er gebeurt.

FOR IMMEDIATE RELEASE.
Take two unusual clowns, put them together and you have a completely unique experience - a performance of superb clown theatrics by GEORGO PEUGOT and JACK MILLET. Each performance is a spontaneous experiment in improvised comedy theatre. They depend on themselves in the moment to make theatre with nothing, with as little as possible.... or with everything possible.

SAN FRANCISCO MIME TROUPE

"Hotel Universe" is één van de meest geslaagde produkties van dit kollektief, dat uit 18 mensen bestaat. Niet alleen is het politieke standpunt effektief, maar daarbij is het komies, goed aangekleed en begeleid door de fantastiese Mime Troupe band Het geheel straalt enthousiasme, warmte en affektie uit. Het thema van "Hotel Universe" komt ons bekend voor, een vervallen hotel in het centrum van de stad moet verdwijnen door de bemoeienissen van een projektontwikkelaar, die de burgemeester omgekocht heeft die net met een herverkiezingscampagne bezig is.

Dit legendariese gezelschap dat nu 18 jaar bestaat (niet steeds in dezelfde samenstelling) zal voor de eerste maal in Nederland optreden.

THE SAN FRANCISCO MIME TROUPE proves that this company's skillfull mix of protest politics and production is the most vital and enduring bastion of propaganda theater in the U.S.A. Who says agitprop died with the '60s?
"Hotel Universe", which makes theatrical confetti of the landlord-tenant, eviction-redevelopment struggle, is one of this 18 member collective's best efforts. Not only is the political point effective, but the Mime Troupe also puts it across with true relish, great comedic flair, its terrific Mime Troupe band (actors seem always to be running back in time for the next entrance) and an enthusiasm for the cause matched only by warmth and affection.

The Troupe has existed for 18 years (not necessarily all of the same people all of the time) and its irreverence goes blissfully undimmed.

It is the only company in the U.S.A. we know that successfully charges to get out of the theater as well as to get in.

BOB CARROL

Bob Carrol in SHORT PIECES ontmoet Sartre, Genet, Colette, W.C. Fields, Mao en de chinese revolutie. Daarmee levert hij op buitengewone manier zingend en springend kommentaar op de twintigste eeuw en het tekortschieten daarvan. Zijn filosofie is: All species are equal.

A comic of rare vision, with a mental and physical agility which reminds of no-one else on the planet. Yet the NY Times says he's like Lenny Bruce.
Performing a number of SHORT PIECES, he is a perennial delight. There's his wonderful war between Chiang and Mao. Marxist-oriented, no mistake he wants you to remember the exploiters and the exploited (I believe he has always been into punk) but his work is presented with the wondrous charm of a kind of urbane fairy tale.

PIGEON DROP

PIGEON DROP COMEDY COMPANY is een Amerikaanse groep komieken, mimespelers, musici en clowns, die nu in Europa een basis heeft. Het repertoire bestaat uit "slapstick comedy", expressieve beweging, muziek en hun eigen stijl van mime.

PIGEON DROP ontstond na het Festival of Fools in 1976 en maakte zijn eigen stijl door veel te spelen in de straten van Amsterdam. Daarna richtten de Pigeons zich meer op spelen in theaters. Met sukses!
In dit festival zullen zij zowel nieuwe vondsten brengen als stukjes uit deze shows en improvisaties.
Wees dus niet verbaasd, als je door de straten van Amsterdam loopt en opgehouden wordt door een groepje Pigeons, die er vreemd uitzien en van alles met je proberen uit te halen.

PIGEON DROP COMEDY COMPANY is an American group of comic actors, mimes, musicians and clowns now based in Europe. Their repertoire is an ever enlarging, highly flexible blend of slapstick comedy, expressional movement, music, foolery and their own style of mime. Pigeon Drop was created in the afterglow of the 1976 Festival of Fools and derived much of its style and its name from performing on the streets of Amsterdam. Their style was readily adaptible to the stage and their street performing experience gave them the ability to communicate with audiences of any nationality. In this festival they will do both old and new pieces / improvisations.
So do not be surprised if you are walking through the streets of Amsterdam and you are stopped by a group of crazy looking young men who prod, poke and cajole you into a chuckle or guffaw, you have been hit with a PIGEON DROP experience.

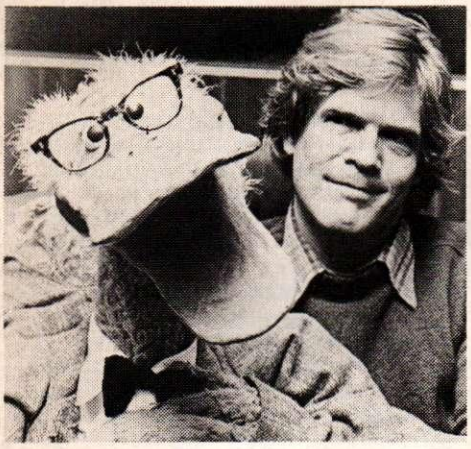

STEVE HANSEN

STEVE HANSEN is de "Puppetman" (de poppenman). Hij maakt al zijn poppen zelf en ontwikkelt met een buitengewone fantasie unieke karakters voor elk van hen.
De shows zijn:
'Punch & Judy', 'The Frog Prints' en 'The Rise and Fall of the Entire Human Race'. Daarbij is hijzelf een wandelende poppenkast, die uitgerust is met een ongelooflijke hoeveelheid diverse toeters, sirenes, kazoo's, bellen, fluiten en "vogelgeluiden". Omdat hij hem draagt, lijkt het alsof de poppenkast zelf tot leven komt als hij danst, rockt en draait op het toneel of op straat.
Zowel kinderen als volwassenen zullen gefascineerd worden door dit schouwspel, dat je tijdens dit festival op het terrein en in de straten van Amsterdam kunt tegenkomen.

STEVE HANSEN is the "Puppetman", a master puppeteer and outstanding performer. He creates all of his puppets and with extraordinary imagination develops unique characters for each of them.

ZWEDEN

PISTOL TEATERN

Het PISTOLTEATERN uit Zweden komt met een kindervoorstelling:
"Het Eiland" (ön).
Een visueel woordeloos theater, met maskers, muziek, spanning, prachtige lichteffekten.
Het verhaal gaat over zes kinderen die een vliegtocht naar Tahiti gewonnen hebben.
Het vliegtuig krijgt pech en moet landen op een eiland in de Stille Oceaan.
Hoe redden de kinderen zich hier uit, hoe overleven ze het en komen ze weer thuis?

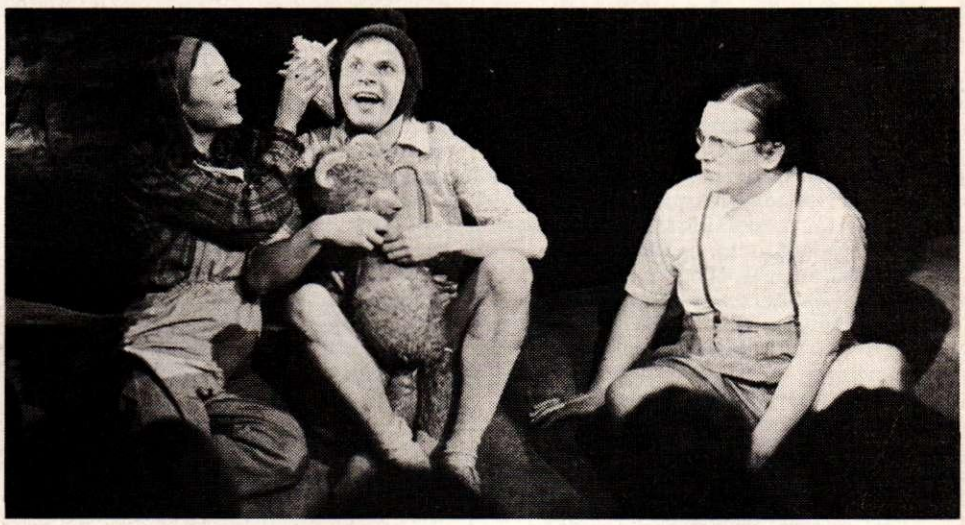

PISTOLTEATERN is coming with a play for children called "The Island" (ön). This play is the result of many years experiences in both playing and making childrenstheatre. We have the ambition to communicate in matters that concern the children, like the family, the differences between male/female etc. We also want to invite them to a "fiesta" in lighting, music, thrills, laughters, masks, costumes, props, décor etc. All this after finding that all these things - which for grown-ups are considered as decorations for the contence of the play - are for the children the contence of the play.
"The Island" is very much built around music and lighting, from which the improvisations that lead to the play sprung.
The story is shortly about 6 children who, all of them, have won an airoplane-journey to Tahiti in a competition. On their way the plane crashes on an Island in the Pacific Ocean. And there many questions arise.

ZWITSERLAND

BUMPER TO BUMPER

PERFORMANCE-THEATER 'BUMPER TO BUMPER'

De leden van deze groep hebben zeer verschillende achtergronden (dans, politiek, performance-beeldhouwen, universiteit, theater). Sinds de herfst van 1979 vormen zij een vaste groep en brengen daarmee hun verschillende ervaringen samen.
De 'Lebenssinillusionsshow' (illusieshow over de zin van het leven) met de 'Lebenssinillusionmachine' is hun eerste gezamenlijke produktie. Alle onderdelen van deze produktie (van het idee tot de organisatie) hebben zij in eigen hand gehouden.
Zij brengen een nieuwe vorm van Show-Performance-Theater.

The members of this group have very different backgrounds (dance, politics, performance-art, university, theatre). Since autumn 1979 they form one group and with it, they bring their different experiences together.
The 'Lebenssinillusionsshow' (illusion-show about the meaning of life) with the 'Lebenssinillusionmachine', is their first collective production. All parts of this production (from the idea up to the management) have been handled by themselves.
They bring a new form of Show-Performance-Theatre.

EXTRA

Behalve aan podiumkunsten wordt er in dit Festival of Fools veel aandacht besteed aan film, video, poëzie en beeldende kunst. Het is onmogelijk alle informatie in dit boek op te nemen. Hieronder wordt kort per onderwerp aangegeven wat er te verwachten valt. Complete informatie is op het terrein via de perskamer beschikbaar.

Film, video, poetry and art will have their place in this Festival of Fools, next to theatre. It proved to be impossible to insert all information in this book. However, detailed information on all these items will be obtainable from the press-office on the festival-site.

VIDEO

VIDEO OMELET BROADCASTING COMPANY

This team of performers, writers and technicians will document the Festival of Fools in its own inimitable way. A company committed to blending facts and fiction into new visual conceptions, breaking the bounderies of the eye. Therefore enabling people to see things they would otherwise have been unable to see anyway. The presence of Omelet Broadcasting Company will be there to record and relay the every day events in Amsterdam and on the site of the Festival of Fools taking a polaroid view of the Festival. Capturing highlights of performances, interviewing guests and performers, recording day by day a journal to be transformed into a chronicle for posterity.
Veni,video,vici.

POEZIE

In samenwerking met One World Poetry zal een aantal poëtische evenementen verwezenlijkt worden. Natuurlijk het Woord-zonder-franje, waarbij dichters tussen de voorstellingen korte stukken uit hun werk voordragen. Daarnaast zijn er de grote evenementen. Voor een avond in de Grote Hal wordt momenteel onderhandelt met Patti Smith, John Cale en Lawrence Ferlinghetti.
Bovendien is er een poëzie-avond in de intiem-romige sfeer van de spiegeltent, waar de crème van de Europese Poëzie Performers de glazen zal laten rinkelen.

During the Festival of Fools a number of poetical events will be realised in co-operation with the One World Poetry. Between performances poets will present their work in short,compact acts(about 15 minutes). For a night in the main hall we're negociating at the moment with Patti Smith, John Cale and Lawrence Ferlinghetti.
Furthermore there will be a poetry-night in the intimate atmosphere of the "mirror-tent" - names will be announced later.

FOOLSSCHOOL

Vast onderdeel van het programma is ook de Foolsschool.De Foolsschool is een eerste kennismaking met de wereld van een groot aantal theatermakers en spelers die in het Festival optreden. Ze laten zien hoe ze bezig zijn en wat hun technieken en andere middelen zijn. Maar vooral waarom ze theater maken en waar zij hun inspiratie opdoen. Na de school kan een ieder zelf verder gaan of het voor gezien houden.

With the approach of the fifth Festival of Fools, the Festival organisation opens the registration for the annual Festival of Foolsschool. Once again as in the previous 4 years of its organisation the school will attempt to share and exchange the knowledge of the many different forms and styles of the performers and artists who will attend the Festival. The Foolsschool is an institution of self development.
Classes during the Foolsschool will be of a variety of subjets such as streettheatre, mime, acrobatics, improvisation, dance, rollerskating, magic, fire eating, music, clown theory and juggling.

SEMINAR

Het Nederlands Theater Instituut, tevens Nederlands Centrum van het Internationaal Theater Instituut, heeft het unieke gebeuren deze zomer aan de overkant van het IJ te Amsterdam aangegrepen om een internationaal seminar te organiseren onder de titel "Aspects of New Theatre in the Netherlands". Deze studiebijeenkomst zal worden gehouden in de schouwzaal van het instituut, Herengracht 166 Amsterdam.
Het ligt in de bedoeling dat 40 à 50 internationale deskundigen op het gebied van het nieuwe theater deelnemen. De ochtenden van 2,3,4 en 5 juni zijn gereserveerd voor inleidingen, discussies en vertoning van audiovisueel materiaal over het onderwerp. De middagen en avonden zijn bestemd voor het bezoeken van de vele voorstellingen op het festivalterrein.

The Dutch I.T.I.-centre has decided to organize a seminar under the title "Aspects of New Theatre in the Netherlands". The mornings of june the second, third, fourth and fifth will be reserved for discussions etc. about the subject, while the afternoons and evenings are for watching the performances on the festival-site. The discussions are held at the Institute, Herengracht 166, Amsterdam.

BEELDENDE KUNST

De beeldende kunst is op verschillende manieren betrokken en manifest op het festival.
Omstreeks half maart is er een beroep gedaan op de Amsterdamse kunstenaars die in de Beeldende Kunstenaars Regeling zitten.
Aan een aantal van hen werd gevraagd ontwerpen te maken voor objekten en wandschilderingen, die in de sfeer van het festival zouden kunnen passen. Daarbij werd met name aandacht gevraagd voor de haven.
Tenslotte hopen wij ook het projekt JUTE te laten zien in de vorm van een overzichtstentoonstelling. Dit projekt, een maandelijks terugkerend kommentaar op aktualiteiten, vond vorig jaar plaats in Haarlem en deed daar veel stof opwaaien.

In different ways the art has been integrated in this festival. The organisation has asked about 50 artists to develop ideas to decorate the yard in a way that would be memorable; special attention was asked for the harbour.
At least two special exhibitions will be set up. One of them - JUTE - was a project of a group of artists that gave comment on political issues last year.

MUZIEK

Het Festival of Fools is nooit alleen maar een theaterfestival geweest; muziek was altijd in vele vormen aanwezig. Op dit Festival of Fools/Théâtre des Nations 1980 zullen ook vele konserten, van pop tot geïmproviseerde muziek, te horen en te zien zijn. Deze zullen vooral plaatsvinden in de grote hal en in de spiegeltent. In de grote hal, die bars, terrassen, restaurant, infostallen etc. zal herbergen, bevindt zich het grootste podium, waar een aantal grote popkonserten met Engelse en Amerikaanse groepen zullen plaatsvinden. Daarnaast zullen er in de hal dagelijks optredens zijn van pop-, jazz-, latin- of reggaebands. De spiegeltent zal dagelijks, waarschijnlijk rond middernacht, plaats bieden aan allerlei minder luidruchtige muziekuitingen.
Het muziekgebeuren op het festival komt tot stand vanuit het karakter van het muziekaanbod in de drie "moederorganisaties" van het festival: Paradiso, Melkweg en Shaffy. In tegenstelling tot het theaterprogramma is de planning van de muziekoptredens nog niet rond; er is op alle voornoemde muziekterreinen een uitgebreide inventarisatie gemaakt, waarmee nu de keuzes bepaald worden. Begin mei zal het gedetailleerde programma bekend gemaakt worden. Overleg over optredens vindt plaats met: Pretenders, The Clash, The Jam, Human League, Heptones, John Cale, Patti Smith, Cimmarons, Bob Kerr's Whoopee Band, Sabana de Vedra, Bonga. Uit Nederland: Hoketus, Volharding, R.K. Veulpoepers, Loek Dikker Big Band, Interior, Meccano, Stampij, Minnipops, Tapes, Doe Maar, Braak, Link, The Rousers, Sail-Joia, Geoff Cavander Band, Studio Laren, Hans Dulfer.

The Festival of Fools has never been just a theatre festival; all kinds of music have always been here. In this Festival of Fools/Théâtre des Nations 1980 you will find many concerts - from popmusic to improvised music, which will mainly take place in the main hall and the mirror-tent. Bars, terraces, restaurant, information-stands etc. will be accomodated in the main hall. It has also the largest stage, where some big popconcerts will take place. Besides that there will be a smaller stage in this hall, for performances of pop, jazz, latin or reggae bands. Softer music will be played daily in the mirror-tent (probably around midnight).
Shaffy, Melkweg and Paradiso share their own kinds of music in this festival.
The full details of the program will be published at the beginning of May.

Een authentieke ronde Belgische spiegeltent vormt een van de bijzondere theaterattrakties tijdens het Festival of Fools.

FILMS

Het filmprogramma is gedeeltelijk gewijd aan films over vorige festivals en over groepen die zullen optreden. In elk geval hopen we drie films te kunnen vertonen, die het festival als onderwerp hebben: 'THE FOOL' van Jacques Kadtmor, een persoonlijk gerichte collage over het festival in 1976 en 1977 in Amsterdam, 'ANTHONY, PLEASE' van Rüdiger Daniel over het festival in Bochum en een registratie van het festival in Penzance in Engeland van John Adams. Films, waaraan "fools" meewerkten zijn onder andere 'MIRROR' van Meino Zeilemaker waarin zowel Carlos Trafic als de Bamsisters optreden, een aantal films met Will Spoor, waaronder 'HARPYA', die in Cannes '79 een belangrijke prijs won, een Duitse tv-film met Bewth en de DOGtroep, een tv-film over Jango Edwards, de 'ZANI GROS'-film, waarmee het Onafhankelijk Toneel in 1976 op toernee was, films met Hauser Orkater als 'ENTRÉE BRUXELLES' en 'STRIPTEASE', een film met de Engelse theatergroep People Show en uiteraard de suksesfilm van het Werkteater: 'OPNAME'.
De link tussen (anti-)theater en film is misschien wel het best te zien in de eerste hoofdfilm van Rainer Werner Fassbinder 'KATZELMACHER', die we voor het festival naar Nederland hopen te krijgen.
Aparte vermelding verdienen de FILMPERFORMANCES. Een aantal experimentele filmers proberen de grenzen van het medium te overschrijden door niet simpel een film te draaien, maar een ruimte met behulp van meerdere projekties te veranderen. Zo onstaat een geprojekteerde ruimte, waarbij de toeschouwer als het ware in de film staat. Zo is er niet langer sprake van een filmvertoning, maar van een happening voor film en akteurs.
Uit Engeland: Chris Welsby, Bob Fearns en William Raban. Uit Duitsland Birgit en Wilhelm Hein.

NAGEKOMEN BERICHTEN

Zojuist heeft Feike Boschma laten weten op het festival een aantal voorstellingen te zullen geven. Feike Boschma is een marionettenspeler die met zeer sferisch materiaal op geheel onnavolgbare wijze een droomwereld kan opbouwen.

Feike Boschma has just confirmed he will be giving performances at the festival. Boschma is a puppet-player, who uses fairy materials in creating a dreamworld of his own.

STUDIO LAREN

Een van de eerste muziektheatergroepen die probeerde op een andere manier theater te maken heeft laten weten deel te nemen aan het festival

One of the first music-theatregroups that started out with a different attitude just confirmed their participation in the festival.

Ook Genio de Groot, een nederlander die absurdistisch solotoneel brengt, zal op het festival vertegenwoordigd zijn.

Genio de Groot, a dutch solo-performer in a absurt way, shall be present on the festival.

STRAAT THEATER
STRAAT VRIJ !

Een tocht door de straten pleinen en grachten van Amsterdam is al een zeer levendige, soms overstelpende belevenis; rijen wachtende auto's, zigzaggende fietsers, uithollingen overdwars, soms een barrikade, een legertank, demonstratieve optochten, en.. wandelaars.
Aan ditlevendige, drukke, soms grimmige straatbeeld zal het Festival of Fools een aantal verrassingen bijdragen: theater en muziek op straat, de plaats waar het ooit ontstaan is. Een aparte kunst, een belevenis, die verbaasd bekeken en dankbaar aanvaard wordt door toevallige voorbijgangers. Animatie, vertellingen en muziek, in beeld gebracht door spelers, die soms van ver komen.
Twee en een halve week, bijna iedere dag zal er op verschillende bekende en minder bekende punten gespeeld worden. Het Festival of Fools werkt hieraan, samen met het Zomerstraattheater, dat zijn specifieke kennis en materiaal beschikbaar stelt.
Het Zomerstraattheater richt zich onder meer speciaal op wijkvoorstellingen.
De plaatsen zijn: Spui, Leidseplein, Nieuwmarkt, Noordermarkt, Dapperbuurt, Kinkerbuurt, Stadionkade, Amsterdam Noord.
Op 31 mei zal een bijeenkomst op de Dam plaatsvinden. Zoals alle gedenkwaardige gebeurtenissen kan een bijeenkomst op die historiese plaats niet gemist worden. Vooraf een tocht door het centrum van alle medewerkers, theater- en muziekgroepen, die begint op het Museumplein (ook een bekende verzamelplaats).
het festival.
Een kleurrijke karavaan zal het zijn, anders dan de andere optochten.
Om te laten zien dat het festival begonnen is én om er de aandacht op te vestigen dat de straat niet vrij is.
De straat niet vrij?
Nee, niet om zomaar straatvoorstellingen te geven. Daar moet een vergunning voor aangevraagd worden, bij het stadhuis, weken van te voren.
Het kan dus niet spontaan gebeuren, terwijl juist straattheater en muziek onverwachte gebeurtenissen zouden moeten kunnen zijn. Een vrij medium-middel dat niet aan banden gelegd moet zijn door een Algemene Politie Verordening van een gemeente. Deze verordening is men op dit moment aan het veranderen. Maar we zijn niet gerust op de afloop. Twee maal eerder is op aktiedagen duidelijk gemaakt dat de straat vrij zou moeten zijn voor deze aktiviteiten. In 1978, tijdens het vorige Festival of Fools, en op 15 september 1979. Vooral het Zomerstraattheater heeft zich hiervoor ingespannen met medewerking van alle straattheaters en muziekgroepen.
Nu opnieuw een karavaan door de stad om het straattheater vrij te maken. Om 1 uur zal op de Dam een programma zijn van verschillende groepen. Daarna gaat de tocht verder naar het terrein van de A.D.M.
Op dit terrein zullen iedere dag buiten voorstellingen gegeven worden, vooral 's middags. Het spelen in de openlucht, zonder de begrenzing van een theater, oefent steeds meer aantrekkingskracht uit.
Op een ideaal terrein zoals dit, gelegen aan het water, hebben inventieve groepen de kans alle registers open te trekken en, gebruik makend van de elementen, zichzelf te geven, of onverwacht tussen het publiek te verschijnen.
Maar we verraden niets, we noemen aleen de groepen die eraan zullen werken :
DOGtroep, Flup en Ju Bedrijf, de Amsterdamse Vuilharmonie, Onk, Varend Variété, Wespetheater, Mekaniek, Gebr. Flint, Fanfare St. Juttemis, Radeis, Théâtre de l'Unité (2CV Théâtre), Théâtre Manarf, Piccolo Teatro di Pontedera, Footsbarn Theatre, Forkbeard Fantasy, Air Design, Natural Theatre, John Melville, Stage Space Theatre Co-operative (met Engelse dubbeldekker-bus), I.O.U., National Theatre de Bucarest, San Francisco Mime Troupe, Steven Hansen (the Puppetman), Pigeon Drop, Sheer Madness, Dr. Tarre & Prof. Fethyr's Medicine Show, Friends Mobile Unit met daarin de Friends Roadshow, Les Enfants du Paradis, Companyia Alberto Vidal, Philippe Duval, Celestin Echassier, Le Puits aux Images, , Roger et Lucie, Cinambule, Théâtre à Bretelles, Mongolfière.
De laatste 7 groepen komen uit Frankrijk en zullen op 5, 6 en 7 juni op het terrein een echt Frans straatfeest maken - de hele dag 'Quatorze Juillet' in Amsterdam. Een gezamenlijke produktie van de beste Franse straatgroepen.
Sommige van deze groepen hebben vaste plaatsen op het terrein gekozen en bouwen hun voorstelling op met het aanwezige materiaal. Andere verschijnen op podia, boten of vlotten.

Sheer Madness is een van de vele groepen die op straat zullen optreden.

Street Theatre

A procession through the streets, squares and canals of Amsterdam is a lively and sometimes impossible experience: rows of waiting cars, zigzagging bicycles, through and around, in and out, blocked roads, a military tank, a demonstration and .... pedestrians.
The Festival of Fools will add many surprises to this busy, jolly and sometimes alarming street scene with its contributions of theatre and music on the street, the place where it all started. It is a special artform, an experience, amazing the passers-by who stare in wonder.
Stories, games and music will be presented by the players, some of whom have travelled a long way.
Two-and-a-half week long, almost every day, in famous and less famous parts of the city, you will come across part of the Festival. This is brought in conjunction with the summer street theatre which has shared its special knowledge material, especially in places they can reach most inhabitants. The areas are Leidseplein, Nieuwmarkt, Noordermarkt, Dapperbuurt, Kinkerbuurt, Stadionkade, Amsterdam Noord.
On 31st May there will be a gathering on the Dam. As with any 'happening' worth its salt, this one should not be missed. Things will begin with a procession from the Museumplein (also a famous meeting-place) of all theatre and music groups and all those involved in working for the Festival.
It will be highly colourfull, different to the usual sort op procession. It will announce the opening of the Festival and bring attention to the fact that the Street is not Free...
The Street is not Free?
No. You are not allowed to perform on the street just like that; you have to apply for a license weeks in advance at the Town Hall.
Nothing spontaneous is permitted, while that is exactly the nature of unexpected street theatre and music.
A free medium.
It is a unique communication medium that must not be strangled by the regulations of the General Police Rules of the council of Amsterdam. These 'Rules' are being changed at the moment - but we are worried about the final decision. Twice before we showed very clearly that the street has to be free for this theatre and music. In 1978 - during the Festival of Fools, and again on September 15th, 1979.
The last event was organised by the Summer Streettheatre in particular, with support from a lot of street theatre and music groups.
Now, once again, a caravan will pass through the city to free the streets.
At 1 o'clock on the Dam several groups will give a programme; when that has ended, the whole procession will move towards the festival-site, on the wharf of the Amsterdamse Droogdok Maatschappij.
On this site, every day (mainly in the afternoon) outside performances will take place. Playing in the open air, with no limits such as walls of a theatre, increases its attractiveness. This is an ideal site at the water's edge. It gives perfect opportunities for inventive groups to pull out all the stops, use all available elements, dig themselves in, or suddenly appear among the members of the public. But we do not want to let the cat out of the bag.
Some of these groups have set places upon which they will build environments with all and any available material. Others will appear on stages, boats, rafts, or anywhere.

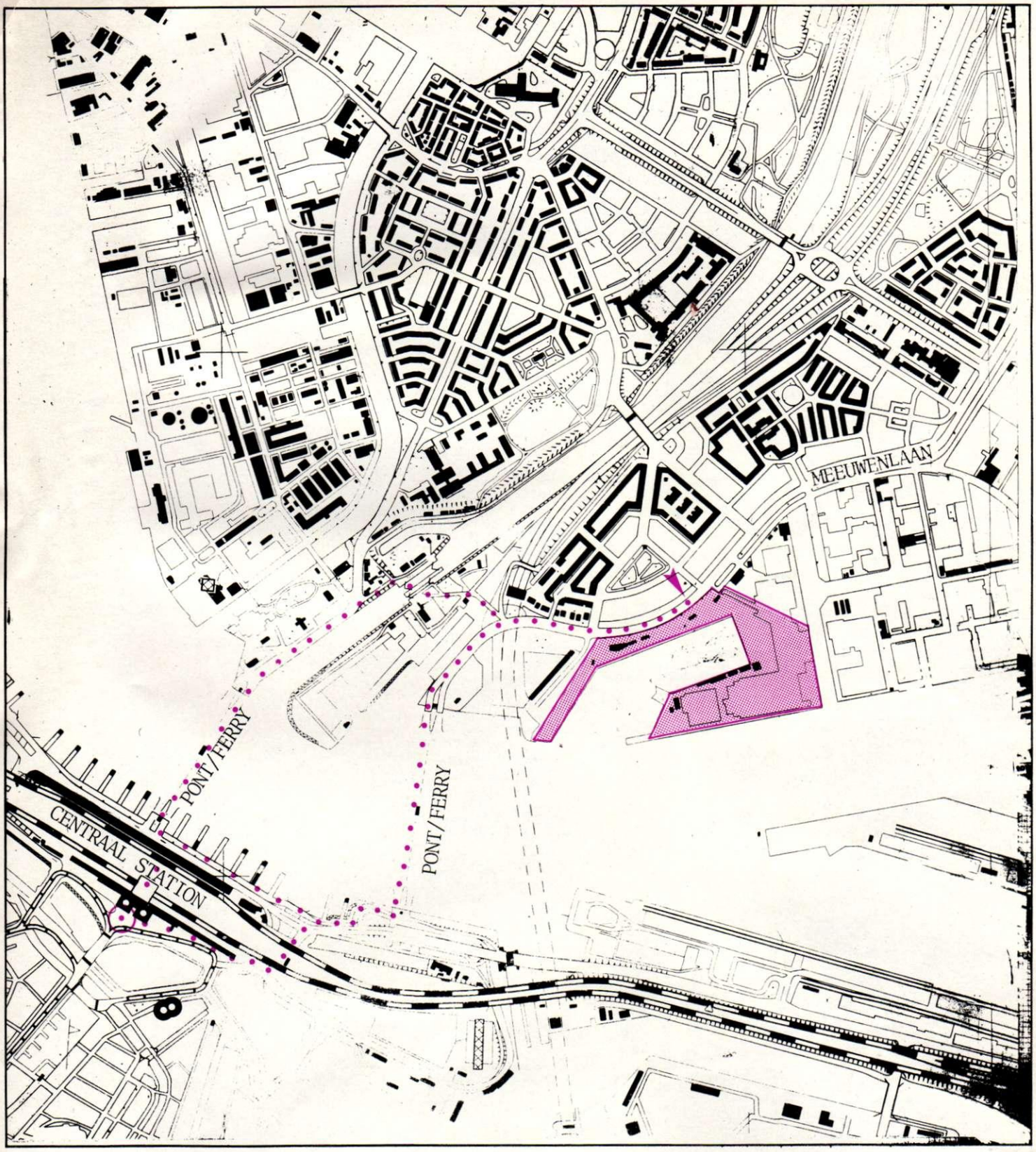

Het festival-terrein is gelegen aan de Meeuwenlaan in Amsterdam-Noord, pal achter het Centraal Station.
Hoe kunt u daar komen?

1. Neem iedere tram of bus richting C.S.; loop onder het station door of om het station heen; neem de pont en wandel naar het festival-terrein.
2. Fietsen kan ook: neem de pont achter het C.S. en fiets naar het festival-terrein.
3. Neem bus 36, 38 of 39 en stap uit bij halte Meeuwenlaan.
4. Per auto door de IJ-tunnel, direkt de eerste afrit nemen, vervolgens twee keer rechts af.
5. Treinreizigers: uitstappen op Amsterdam C.S., vervolgens als onder 1.

DE PONT VAART DAG EN NACHT.

The festival-site is at Meeuwenlaan, Amsterdam-Noord, just a few minutes from Central Station.
How to get there?

1. Take any tram or bus to the Central Station; take the ferry behind the station and walk to the festival-site.
2. by bicycle: take the ferry behind the Central Station.
3. Direct bus lines: by bus no. 36, 38 or 39; get off at the Meeuwenlaan.
4. By car: take the IJ-tunnel and the first exit; turn right and right again.

THE FERRY HAS A 24 HOURS SERVICE.
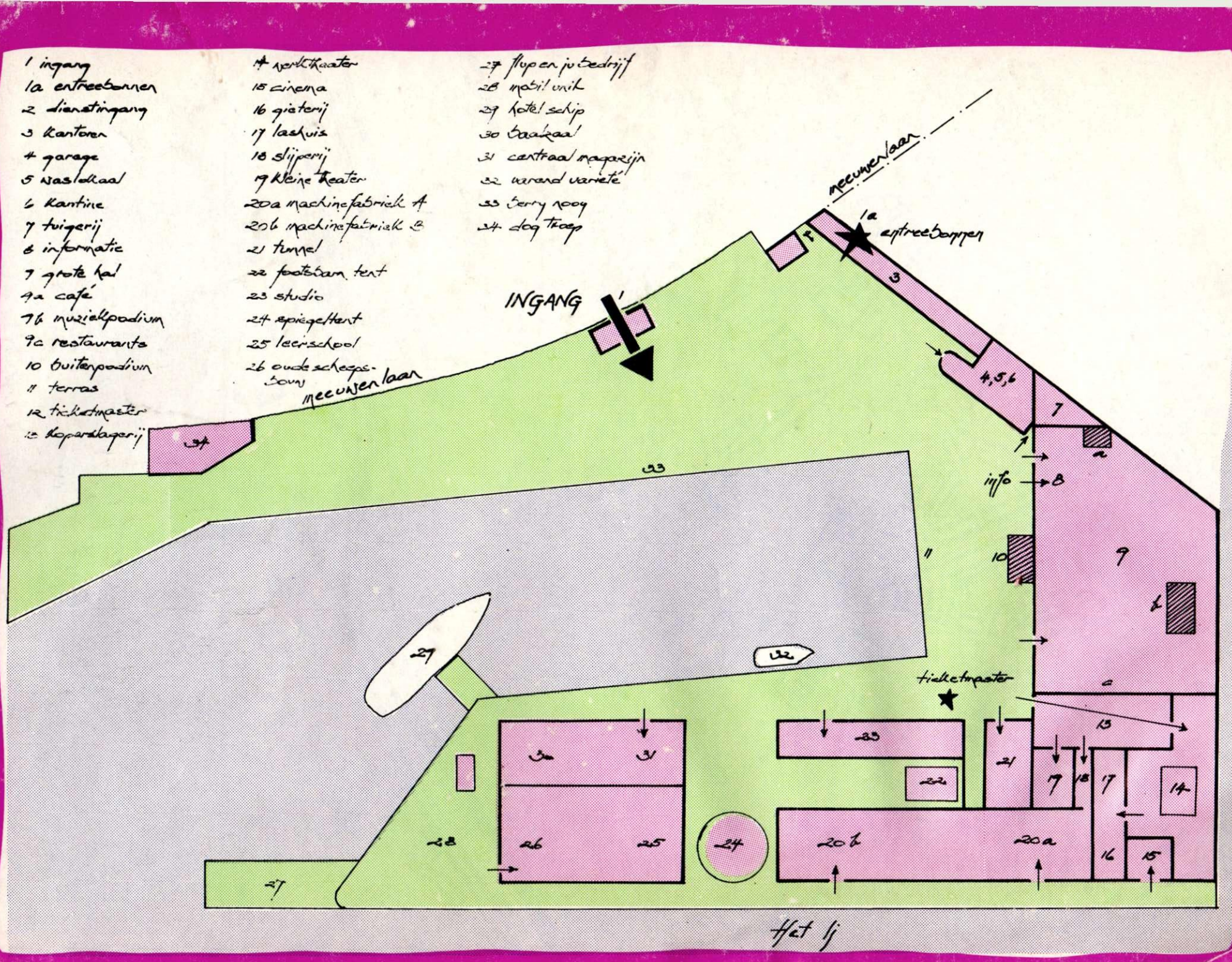
1 ingang
1a entreebomen
2 dienstingang
3 kantoren
4 garage
5 wasleikaal
6 kantine
7 tuinerij
8 informatie
9 grote hal
9a café
9b muziekpodium
9c restauratie
10 buiterpodium
11 terras
12 ticketmaster
13 kopersloperij
14 verktheater
15 cinema
16 gieterij
17 lashuis
18 slijperij
19 kleine theater
20a machinefabriek A
20b machinefabriek B
21 tunnel
22 feestteam tent
23 studio
24 spiegeltent
25 leerschool
26 oude scheeps-bouw
27 flupen jv bedrijf
28 mobiel unit
29 hotel schip
30 baanzaal
31 centraal magazijn
32 varend variété
33 ferry noord
34 dog troep